

القَوْلُ الْعَدْلُ

الإمام محمد بن عبد الوهاب

(١١١٥ - ١٢٠٦ هـ)

تأمله كدنى

مؤسسه نيسماعيل سوسهيا

القول في الصلاة

الإمام محمد بن عبد الوهاب

(١١١٥ - ١٢٠٦ هـ)

ثاماده کردنی

ماموستا نيسما عيل سوسهيا

پيشهكى

بسم الله الرحمن الرحيم

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا، ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (آل عمران آية : 102)

واته : نهى نهوانهى بروتان هيناوه ، له خوا بترسن و پاريزكارين ، به شيوهيهكى وا كه شايستهى نهو زاتهيه ، ههميشه و بهردهوام پابهند و دامه زراوين لهسهر نيسلامهتى ، ههول بدمن بو نهوهى ههر كاتيك مردن لهسهر نيمان و نيسلامهتى نهبيت نهمرن .

أما بعد؛ فإن أصدق الحديث كتاب الله وخير الهدي هدي محمد - صلى الله عليه وسلم -، وشر الأمور محدثاتها، وكلّ محدثة بدعة، وكلّ بدعة ضلالة، وكلّ ضلالة في النار

نهم ناميلكهيهى له بهردهسته بريتيه له شرح و ليكدانهوهى ناميلكهى (القواعد الاربع) چوار بنه ماكهى (شيخ محمدى كورى عبدالوهاب) (رحمه الله) ، كه لهلايهن بهريز ماموستا (نيسماعيل سوسهيه) هوه (خوای گهوره بيبازيزى) شرح كراوه ، جا به هوئى گرينگى بابه تهكه نيمهش هه نساين به نووسينهوهى ، به نوميدى نهوهى سووديكى هه بى بو خومان و پاشان بو مسولمانانيش به گشتى ، شهرحى نهم ناميلكهيه به دهنگ تومار كراوه كه پيكهاتووه له پيشهكيهك و دوانزده وانه ، جا نيمه به گشتى هه موو وتاره دهنگيه كانمان وهكو خوى نووسيوهتهوه تهنها چهند ريكاويهك كراوه له پاش و پيشى هه ندى له وشهكان تاكو ناسنتر بيت بو تيگهيشتن ، جا كه ناميلكهكه خوى به ناوى چوار بنه مايه نيمهش مهتنى ههر بنه مايه كمان به جيا له پيش شهرحهكه داناوه نينجا دووباره بهش بهشى مهتنهكه مان داناوهتهوه له گه ن شهرحهكهى ، وه داوا له خواى پهرومردگار دهكدين پاداشتى به خيبرى ماموستا بداتهوه بو نهم كارهى ، وه داوا له خواى پهرومردگار دهكدين كه له نيمهش هه بول بكات و بيكات ته تويشوهك بو دواپوزمان .

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

2017/11/5

نهندازيار عبدالله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشهکی

الحمد لله رب العالمين وصلّى الله وسلم وبارك على نبينا محمد وعلى آله وصحبه اجمعين ، اللهم طهر قلوبنا من الشبهات والشهوات وأعمالنا من الرياء يارب العالمين .

خوایه بو خاتری ناوه جوانه کانت و سیفه ته به رزه کانت بو خاتری نیسی نه عزمهت پاداشتی نه و زانیانهت دابیته وه که نه پیش نیمه هاتوونه و نه هلی سوننه و جه ماعه بوون و نه وانهی وه فاتیان کردووه لییان خوشبوی نه گونا هو تاوانه کانیان، پلهت به رز کرد بنه وه نه وانهی ماون جیگیریان بکهی یارب العالمین نه سهر بیروبا و پرک که خوت پنی رازی که هی پیغه مبه (عليه الصلاة والسلام) بووه هاوه نه به ریزه کان نه سهری رۆشتوون، وه نیمه ش وایبکهی نه سهر نه و ریگه یه برۆین به رده وام بین نه سهر نه و بابه ته عه قیده و بیروپروایه، به تاییهت (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) پاداشتی بدهیته وه نه سهر نه و هه مووه ناخوشییه و زه حمه تییهی بینی نه پیناو بلا و کردنه وهی عه قیده و بیروپروای نه هلی سوننه و جه ماعه نه سهردهمی خوی و نه هیشتنی بیدعه و کهم و کورتی و شیرکیات که زور بوو نه سهردهمی نه و.

دهمانه وی به پشتیوانی خوی گه وره نه زنجیره یه کدا په رتووک و نامیلکه کانی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) نه وانهی که پیمان وایه زور گرنگ و پیویسته بو نه و سهردهمی قوتاییان سوودی لیوهر بگرن و برواداران و مسولمانان ته و او لیی تیگه ن شرح و راقه یان بکهین، جا ناوی لیده نیین زنجیره ی (بیروپروا نه دیدگای قورنان وفه رمووده) که ههر نه نامیلکه کان که راقه یان ده کهین ناوی تاییه تی خوی بو دهینین بو نموونه نه م جاره دهمانه وی شرح و راقه ی نامیلکه ی (القواعد الاربع) چوار بنه ماكهی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) که نووسیویه تی که چوار بنه ماكه راقه ده کهین به وهی که دهیکهینه کوردی نه و جا هه لوهسته ی نه سهر ده کهین نه و شوینانه ی که هه لوهسته ی پیویست بی پاشان پرسیارو وه لام نه سهری داده نیین که (القواعد الاربع) بریتیه نه پیشه کیه کی زور به پیتو به رده کت پاشان چوار بنه ماكه که سهرتا باسی شیرک و هاوبه شی و هوکاره کان دهکات و نه کوتاییه که ش بنه مایه کانی کوتایی به تاییهت بنه مای چوارم باسی نه تیجه و دهر نه نجامی نه و شیرک و هاوبه شیانه دهکات که چیان به سهر هاتیوه سهردهمی نیمه نه گه ل سهردهمی پیغه مبه ری پیشه و (عليه الصلاة والسلام) چونه، جا نایهت و به لگه کان دهینینه وه نه روانگه ی نه هلی سوننه و جه ماعه و رایه په سنده کانی نه وان، به پشتیوانی خوی گه وره بو تان روون ده کهینه وه.

جا نه و پیشه کیه ی دهمانه وی به کورتی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) تان پی بناسینین، (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) کیبووه، (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) نه و پیاو به رزو به ریزه بووه که ناوی (أبو الحسن) بووه که کونیه که ی بووه، وه ناوی خوی (محمدی كوری عبدالوهاب) سوله یمانی کوری عه لی کوری محمدی كوری نه حمه دی کوری راشیدی وهی بی ته میمی بووه)، وه نسبه ته که ی بو قه بیله ی ته میم به ناویانگه که قه بیله ی ته میم به ناویانگه ناوی هاتیوه که نه پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) هاتووه نه صحیحی بوخاری و مسلم نه بوخاری به ژماره (2405) وه نه مسلم به ژماره ی (2525) نه بو هورپره (رضي الله عنه) گیرایتیه وه دهفه رمووی ((أَنَّهُ قَالَ لَا

أَزَالَ أَحَبُّ بَنِي تَمِيمٍ مِنْ ثَلَاثٍ سَمِعْتُهُنَّ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ هُمْ أَشَدُّ أُمَّتِي عَلَى الدَّجَالِ قَالَ وَجَاءَتْ صَدَقَاتُهُمْ فَقَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) هَذِهِ صَدَقَاتُ قَوْمِنَا، وَكَانَتْ سَبِيَّةً مِنْهُمْ عِنْدَ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَعْتَقِيهَا فَإِنَّهَا مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ)) واته: (نه بو هورهيره ده فهرمووى من بهردهوام تا نىستاش به نو ته ميم خوشدهوى له بهر سى شتان گوييستي پيغه مبهر (عليه الصلاة والسلام) بوومه فهرمووى به نو ته ميم له هه موو تيرهو خه كه كانى تر توندو تيزترن به سهر ده جال، وه زهكات و خيرو سه ده فه شيان هات فهرمووى نه وه سه ده فقات و خيرو چاكه ي قه ومه كه ي خومه كه به نو ته ميمى مه به ست بوو. جا ده لى جاريه كى بچوو كيش لاي دايكه عائيشه (رضي الله عنها) بوو پيغه مبهر (عليه الصلاة والسلام) فهرمووى نازادى بكه نه و كويله يه ي كه له لاته له نه وه ي نيسماعيل پيغه مبهر (عليه الصلاة والسلام).

جا نه و به نو ته ميمه كه (شيخ محمد) يش له و به نو ته ميمه يه كه پيغه مبهر (عليه الصلاة والسلام) وای له سهر فهرمووه كه نه بو هورهيره (رضي الله عنه) ده لى منيش له بهر نه و سى خاله خوشم ده وين (شيخ محمدى كورى عبدالوهاب) (رحمه الله) له سالى (1115) ي كزچى له دايك بووه له (عويه ينه) ي كه شويئيكه نزيك شارى (رياز) ي نىستاي سعودي، (شيخ عبدالوهاب) ي باوكى زاناو شهرع زان بووه وه قازى بووه وه له سهره تادا كوره كه ي خوى (محمدى كورى عبدالوهاب) ي داناوه كه قورنانى پى له بهر كردوو پيش نه وه ي ته مه نى بگاته (ده) سالى هه موو قورنانى ته واو كردوو وه (فقه الحنبلى) له خزمه تى باوكى خويندوو وه ته فسيرو فهرمووده و عه قيدى خويندوو له پاشان دلى چوته سهر په رتو كه كانى (شيخ الاسلام ابن تيميه) و (ابن القيم الجوزي) خويندوو له بهر ي كردوو وه زور پيئانه وه سه رسام بووه، له پاشان جه جى مالى خواى گه وره ي كردوو له شارى مه كه و مه دينه به خزمه تى زانايانى سه رده مى خوى ده گات له وانه (عبدالله ي كورى نبيراهيم آل سيف) وه (شيخ المحدث محمد حيات سندي) پيئان ده گات و سوودى زوريان ليده بينى، بو خويندن و زانست به ده سته ينان هاتوته ولا تى (عيراق) يش وه سوودى زورى له (به سره) كردوو له لاي (شيخ محمد مجموعي) له سه رده مى خوى، وه دوايى ويستى بچيئه (شام) يش به لام بوى ناسان نه بووه ويسته كه ي نه هاتوته جى كه بچيئه (شام) زانست به ده ست بينى.

(شيخ محمد بن عبدالوهاب) (رحمه الله) لى ده گيرنه وه كه سيكى ژير و ناقل بووه زور پيداگرى كردوو له سهر به ده سته ينانى زانست، وه زور نارام گريووه له سه رده موو بانگه وازه كه ي، وه كه سيكى به راستى نازابوو له گوتنى حق و راستى و په تكرر نه وه و پوچه تكرر نه وه ي شيرك و هاويه شى و خراپه له سه رده مى خويده نه وه ي بيدعه و خورافيات بوو هه مووى خسته بوو و دريان وه ستا به بى نه وه ي دوو دلى ليبيكات. هه ر له سه رده تاي چووو شارى (به سره) بو به ده ست هينانى زانست له و كاته دا بينى خه تكانيك گور ده په رستن كه نه وه شيرك و هاويه شيبه ليبيان به وه لام هاتوو نه و كاته نازارى زورى پيگه يشت به ده ستى (الرافضة) و شيعه كان كه نه وان گوريان ده په رست كه شيركيان نه نجام ده دا، به تاييه تى له شارى (به سره) وه (شيخ محمدى كورى عبدالوهاب) (رحمه الله) نارامى گرت و گوئى پينه دا له پيئانو خواى گه وره بهردهوام بوو.

له پاشان (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) ده‌گاته (عوسمانی كوری موعه ممبر) كه نه‌وكات نه‌و به‌رپرس بووه له‌سهر خه‌لكی (عوینه‌ینه)، داواى لیكردووه بۆچی شه‌ریعه‌تی نیسلام په‌یره‌و ناكه‌ی وه كارو نیشی پیناكه‌ی، وه خواى به‌یه‌ك بگری و شريك وهاوبه‌شی و بیدعه بۆخوت مه‌يكه‌و مه‌شه‌یله بكریت نه‌وكاته خوايگه‌وره سهرت ده‌خات و پشتگیریت ده‌كات. چونكه خواى په‌رومردگار یارمه‌تی دهره بۆ كه‌سی پر وادارو بۆ كه‌سیك كه نه‌و كاره‌ی نه‌ نجام بدات، جا نه‌و كارو نیشه‌ی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) كه‌نه‌وه‌ی داواكرد نه‌ (عوسمانی كوری موعه ممبر) نه‌و هه‌واله‌ بلاو بووه‌وه تاوه‌كو واى لیها‌ت نه‌و هه‌واله‌ گه‌یشته حاكمی نه‌و سهرده‌می شوینی (نه‌حسا) كه‌ ناوی (سوله‌یمانی كوری محمدی كوری عوره‌پر) بووه نه‌ویش له‌ (به‌نی خالید) بووه نه‌ویش بۆ (ابن معمر عوسمانی) نووسی كه‌ نه‌ویش نه‌میری (عوینه‌ینه) بووه، ووتی فه‌رمانت پینه‌كه‌م (محمدی كوری عبدالوهاب) بكوژه‌ جا نه‌و نامه‌یه كه‌ گه‌یشت به‌ (عوسمان) كه‌ بیینی فه‌رمانی كوشتنی (محمدی كوری عبدالوهاب) ی پینكراوه‌ جا هه‌وال گه‌یشته (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) نه‌و كاته (عوسمان) ترسا له‌ حاكمی (نه‌حساء) ووتی ناتوانم چیدی به‌رگریت لیكهم نه‌گهر سهرپیچی نه‌و بكهم ره‌نگه‌ نه‌وه‌ی ده‌ماتى سالانه‌ نیم بپریت وه شه‌رمان تووش ده‌بی، نه‌وه‌بوو په‌نا به‌ خوا له‌سهر وه‌عدی خۆی نه‌بوو پشتی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) ی به‌ردا نه‌پیاراست ووتی من ناتوانم بتپاریزم له‌ده‌ستی نه‌و.

نه‌وه‌ بوو (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) ده‌چیتته (درعییه) ی كه‌ نه‌و كاته‌ی (محمدی كوری سعود) نه‌میری (درعییه) ی بوو. له‌و‌ی ده‌مینیتته‌وه له‌لای یه‌كێك له‌ قوتابییه‌كانی كه‌ ناوی (عه‌لی كوری عبدالرحمن سویلیم) بووه نه‌ویش ریزی لیده‌گریت به‌نو سویلیم دین و لیی كو‌ده‌بنه‌وه قسه‌یان له‌گه‌ل ده‌كات تاوه‌كو هه‌واله‌كه‌ ده‌گاته (محمدی كوری سعود) نه‌ویش دیت و له‌گه‌ل (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) یه‌كتر ده‌بینن (شیخ محمد) داواى لیده‌كات كه‌ حوكمی نیسلام په‌یره‌و بكات تاوه‌كو ببنه‌ نه‌ه‌لی ته‌وحید، وه واى لی‌دیت كه‌ له‌ كو‌تاییه‌كه‌ی له‌ سالی (1158) ی كو‌چی بۆ یه‌كه‌ه‌جار حوكمی ده‌وله‌تی شه‌رعی دامه‌زرا له‌و شوینه، وه (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) بووه‌ هو‌كار بۆ نه‌ه‌یشتنی نه‌و بیدعه و كه‌م و كورپانه‌و نه‌ه‌یشتنی شريك و هاوبه‌شیانه‌ له‌و‌ی نه‌مینیت. خواى گه‌وره‌ سهركه‌وتوو‌ی كردن وه‌ جه‌نگ و جیهادیان كرد له‌ پیناو بلاو كردنه‌وه‌ی خوا به‌یه‌كگرتن و نه‌ه‌یشتنی شريك و هاوبه‌شی نه‌وه‌بوو (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) له‌كو‌تایی سالی (1206) ی كو‌چی له‌ته‌مه‌نی (91) سالی كو‌چی دوا‌ی كرد گه‌رايه‌وه‌ لای خواى گه‌وره‌، به‌لام دلی به‌وه‌ داكه‌ت خواى گه‌وره‌ پادا‌شتی بداته‌وه‌ شريك و هاوبه‌شی نه‌ه‌یشت.

وه په‌رتوو‌كى زۆری هه‌یه‌ له‌وانه‌ (كتاب التوحید- ثلاثة الاصول- كشف الشبهات- والمسائل الجاهلية- مختصر سيرة النبي (عليه الصلاة والسلام)- مختصر زاد المعاد- الاصول الستة- مجموع الحديث على الابواب الفقه- القواعد الاربع - الواجبات المتحتمات -) زۆریك له‌ نامیلکه‌و نووسراوی تر، وه نامه‌ی گو‌رینه‌وه كه‌ سوودو كه‌ ئکیكى زۆریان تی‌دایه‌ نه‌وه‌ی به‌وردییه‌وه بیخوینیته‌وه ده‌زانى (شیخ محمد) پابه‌ند بووه به‌ په‌یره‌وی نه‌ه‌لی سوتنه‌و جه‌ماعه‌ له‌سهر رنیا‌زه‌كه‌ی زانایانی پيش خۆی وه‌كو (ابن تیمیه- وابن قیم الجوزي- وئیمامی نه‌حمه‌د) وه پيشینانی چاك (شافیعی و ماك) و هه‌تا ده‌گاته پینغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام). له‌ عه‌قیده‌و بیرو پر و و ابووه‌لۆمه‌ی لۆمه‌كاران كارى تینه‌كردووه. خوا پادا‌شتی دابیته‌وه به‌و په‌ری پادا‌شت وه‌ پله‌ی به‌رز گردیته‌وه له‌به‌ه‌شته‌كان.

وانه ی یه كهه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَسْأَلُ اللَّهَ الْكَرِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَتَوَلَّكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَأَنْ يَجْعَلَكَ مُبَارَكًا أَيْنَمَا كُنْتَ، وَأَنْ يَجْعَلَكَ مِمَّنْ إِذَا أُعْطِيَ شَكَرَ، وَإِذَا ابْتُلِيَ صَبَرَ، وَإِذَا أَذْنَبَ اسْتَغْفَرَ، فَإِنَّ هَؤُلَاءِ الثَّلَاثَ عِنَاوُنُ السَّعَادَةِ.

له شهر و رافه ی نامیلکه ی (القواعد الاربع) چوار بنه ماكهی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) له وانه ی یه كهه له سه ره تاوه ده ست پی ده كه ی نه ﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾ (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) به ﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾ نامیلکه كه ی ده ست پیکردوه وهك شوینکه وته بوونی قورنای پیرۆز كه سه ره تای قورنای به ﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾ ده ست پیکراوه، له پاشان وهك شوینکه وته بوونی پیغه مبه ری دلسۆز (علیه الصلاة والسلام) كه له هه موو نامه كانی سه ره تا به ﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾ ده ستی پیکردوووه، جا ﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾ زۆر به كورتی و پوختی مانای نه وه ده گه یه نی كه داوای كۆمه کی و یارمه تی ده كه ی نه ﴿ الله ﴾ له و نیش و كاره ی كه ده یكه ی و ﴿ بسم الله ﴾ ی بۆ ده خوینی بۆ نموونه نه گهر خویندنه وه یه (فعل) و كاری خویندنه وه ی بۆ نه ندازه كه ی و اتا داوای كۆمه کی و یارمه تی نه ﴿ الله ﴾ ده كهه بۆ خویندنه وه كهه یان بۆ درس و وانه و تنه وه كهه یان بۆ رۆیشتنم یان بۆ دانیشتنم بۆ ههر كار و نیشیكه كه مه به سته ﴿ بسم الله ﴾ ی ئی ده كه ی، نه وه رای په سندی زانایانی زمانه وانیه وه رای زانایانی نحو و به لاغه یه.

جا له پاشان ﴿ بسم الله ﴾ به ناوی ﴿ الله ﴾، ﴿ الله ﴾ نه عرف و له عاریفه وهك (سیبه وه یه ی) فهرموویه تی له هه موو ناوان ناسراوترو زانراوتره وه (معلوم) تره بۆ خه لکه كه ی، وه ناوی كۆكه ره وه ی هه موو ناوه زۆر جوانه كانی خوای گه وریه هه مووی له خو ده گریت و هه موو سیفه ته به رزه كانی خوای گه وریه، كه ﴿ الله ﴾ به مانای په رستراوی شایسته ی په رستنی راسته قینه دیت ﴿ الرحمن ﴾ یش ههر ناوی خوای گه وریه له سه ر وه زنی (فعلان) له كه (سیغه ی موباله غه) یه و اتا په حمیكه فراوان هه موو شتیكه له خو بگری ﴿ الرحيم ﴾ یش ههر ناوی خوای گه وریه له سه ر وه زنی (فعیل) به مانای (فاعل) له و اتا خوا خاوهن په حم و به زه ییه كه ده توانی بیكاته (فعل) كار بیگه یه نیت به ههر كهس و شتیكه له ههر كات و شوینیكه.

كه واته كورتی قسان ﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾ و اتا داوای یارمه تی و كۆمه کی له ﴿ الله ﴾ له و نیش و كاره ی كه ده یكه ی، بۆ نموونه هی من وانه و تنه وه یه له وان و تنه وه كهه مدا نه و ﴿ الله ﴾ یه یارمه تی و كۆمه کی بکات نه و ﴿ الله ﴾ یه ی كه ﴿ الرحمن ﴾ له خاوهن په حم و به زه ییه کی فراوانه هه موو شتیكه له خو ده گریت ﴿ الرحيم ﴾ یش نه و په حمه شی ده توانی بیگه یه نی به ههر كهس و شتیكه له ههر كات و شوینیكه.

جا (شيخ محمدى كورى عبدالوهاب) (رحمه الله) پيشه كيه كهى له (الوابل الصيب) ي پيشهوا (ابن قيم) (رحمه الله) وه رگرتووه كه وهكووى دهئى ﴿**أَسْأَلُ اللَّهَ الْكَرِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَتَوَلَّكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ**﴾ داوا ده كه م له ﴿**اللَّهُ**﴾ ي (كريم) ي بهرزو به ريزو مهزنى به خشر كه خاوهنى باره گاي مهزنى نيش و كاره كاني دونياو دواپوژت پشتگيرى بكات و بوټ ناسان بكات، ﴿**وَأَنْ يَجْعَلَكَ مَبْرُوكًا أَيْنَمَا كُنْتَ**﴾ وه تو بكاته خاوهن پيت و بهر كهت و خاوهن چاكه و باشه له هه شوينيكى هه، ﴿**وَأَنْ يَجْعَلَكَ مِمَّنْ إِذَا أُعْطِيَ شَكَرَ**﴾ وه وات لييكات له وانه بى كه پيت به خشرا سوپاس گوزارى له سههركه بكهى به رامبهه به خشينه كان، ﴿**وَإِذَا ابْتُلِيَ صَبَرَ**﴾ وه نه گهر تاقيكرايه وه له به رامبهه تاقيكردنه وه كه نارامبگري، ﴿**وَإِذَا أَذْنَبَ اسْتَغْفَرَ**﴾ نه گهر تاوان و گوناهيكت لى رويدا داواى ليخوش بوون و داپوشيني بكهى له خواى گه وهه بگه رپيه وه و تهويه بكهى، ﴿**فَإِنْ هَؤُلَاءِ الثَّلَاثُ عَنَوَانُ السَّعَادَةِ**﴾ جا نهو سيانه نه گهر پيت به خشرا سوپاسگوزارى له سههركه بكهى و نه گهر تاقيكرايه وه نارامتگرت و نه گهر گوناخت كرد تهويه و داواى ليخوشبونت كرد له خواى گه وهه نه وانه ناو نيشانى به خته وه رين بو مروقه كان.

جا دينه وه سههركه ههريهك لهو خالنه هه نه وهسته يان له سههركه يان يه كه ميان كه دهئى ﴿**رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ**﴾ عه رش و باره گاي خواى گه وهه له قورناني پيروزو له فه رمووده ي پيغه مبهري دلسوز (عليه الصلاة والسلام) وه سفى كراوه به چهند وه سفيك جار وايه به (عظيم) واته گه وهه باره گاي گه وهه و مهزن، وه جاريش ههيه به (كريم) واته به ريز و سهنگين، جاريش ههيه له سههركه يهكى له قيرانه ته كان كه ده خوندرتته وه له سوهرتى (البروج) به كه سههري ژير (المجيد) له نايه تى (ذو العرش المجيد) نهو كاتيش وا وه سف كراوه.

جا له پاشان (شيخ محمدى كورى عبدالوهاب) (رحمه الله) ده فه رمووى ﴿**أَنْ يَتَوَلَّكَ**﴾ هه نه ويسته ي له سههركه يان خوداى پهروه رديگار پشتگيريت بكات نهو پشتگيريه دوو جوهر پشتگيريهكى گشتى كه هه موو مروقه و كه سهه كان خواى گه وهه دهيكات، به برواداران به گشتى وه پشتگيرى تاييه تيش كه هه پيغه مبهرانه (عليهم الصلاة والسلام) نه وانه ي زور له خوا ترسن و دوستى خوانه و له خوا نزىكن پشتگيرى تاييه تى كردوونه و دهيكات خواى گه وهه له دونياو دواپوژ، وه وشه ي ﴿**مَبْرُوكًا**﴾ دهئى و دهگونجى بو مروقه كان ويه دييه نراوه كان بگوتري به لام وشه ي (تبارك) هن له سههركه ي په سهه ندى له هلى سوننه و جه ماعه ته نها بو خواى گه وهه دهوتري و تاييه ته بهو له بهه نه وهى چونكه (تبارك) له نه وهى ليپوره ديگري واته خواى گه وهه پيت و بهر كهت ده ريزى به سههركه س و شتيكى، هيج كه سى تر نه وهى له توانادا نييه پيت ويه ركه ته كهى ببه خشى، جا ﴿**مَبْرُوكًا**﴾ واته نه وهى خاوهن پيت و بهر كهت پيى به خشراوه نهوا مروقيش دهئى و دهگونجى له لاي خواى گه وهه پيت ويه ركه تى پي به خشراوى وه نهو دوعايه كه نهو زانايه به ريزه دهيكه بو كه ساني كه نهو ناميلكه يه ده خوننه وه، ده زانى دوعاى له جيبه نيشانه ي دلسوزييه خوايگه وهه پاداشتى دايته وه.

له پاشان وشه ي ﴿**شَكَرَ**﴾ نه گهر بيينه سههري وهك (ابن القيم) (رحمه الله) هه له كتبه نايابه كهى له (الوابل الصيب) له ويذا به راستى جوان ده فه رمووى ﴿**شَكَرَ**﴾ بزاني به چى به دهست ديت ﴿**شَكَرَ**﴾ به وهى به دهست ديت له سههركه سى روكن وه ستاوه، يه كه م تو دان بنيى بهو نازو نيمه ته ي كه خوا پيى داوى له ناخى دته وه وه پاشان به زمان بيليته وه كه خودا چ نازو نيمه تيكي پي به خشيوى وه پاشان به كاري به نييت له پيناو ره زامه ندى خواى پهروه رديگار كه نهو به توى به خشيوه، جا نه وهى وا بكات و نهو سى روكنه ي به نييته جى له به رامبهه نازو نيمه ته كان، نهوه شوكرانه بريري

خوای پهروهردگاری کردووه جا ﴿صبر﴾ و نارامیش له بهرامبهر تاقیکردنه وه کان که مرقفه کان تاقیده کرینه وه نه ویش بهوهی ده بیټ که (ابن القيم) (رحمه الله) ده فهرمووی که سه که نه فسی خوئی بگری نهوهی که به سه ری دی پیی رازی بی و لیی تووره نه بی و پیی دلته نگ نه بی وه زمانی بگری له سهر سکالا کردن له سهر نه و ناخوئی و تاقیکردنه وانهی خوای گه وره، وه نه ندانه کانی بگری له گونا و تاوان بهوهی که وا له خوئی نه دا و پوشاکی خوئی نه درینیی و مووی قزبان دهر نه هینن وهك نافرته تان له کاتی ناخوئیدا ده یکه ن له بهرامبهر نه و تاقیکردنه وانهی که به سه ریانی دی که سینکیان لی دهری، جا له پاشان نه وه شمان بو دهر ده کوئی هه موو مرقفه کان جگه له پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) نه گهری نهوهی هه یه توئی گونا و تاوان بن، به لام نه گهر توئی گونا و تاوان بوون و داوای لیخوئشبو نیان کردووه و ته وه بیان کردووه نا نه و کاتی پله یان بهرز ده بیته وه، چونکه قسه یه کی زور جوان هه یه هی پیشینانی چاک هه ر وکو (ابن القيم) (رحمه الله) له کتیبه که ی (الوابل الصیب) گیرایته وه ده لی هه ندی له سه نه ف گوئوویانه (إِنَّ الْعَبْدَ لَيَعْمَلُ الذَّنْبَ يَدْخُلُ بِهِ الْجَنَّةَ وَيَعْمَلُ الْحَسَنَةَ يَدْخُلُ بِهَا النَّارَ)، جا به دریژی له په رتوکه که ی باسی ده کات ده لی هه ندی له پیشینانی چاک فهرموویانه به نده کارو کرده وه یه کی ده کات که گونا و تاوانه نه نجامی ده دات پییوه ده چیته به ههشت وه چاکه یه کیش ده کات پیی ده چیته دوزهخ. له بهر نهوهی که گونا هه که ی کردیبه یه کسر پیی ده شکیته وه و په شیمان ده بیته وه چاوی فرمیسکی لی دی دلی هه رده قرحی نه و جا شهرم ده کات له خوای گه وره سهر داده نوینی هه ردهم دوعا ده کات که خوا لیی خوئی تا نه و گونا هه وای لی ده کات ده بیته توبه کاریکی چاو به فرمیسکی هه ردهم ده ست به پارانه وه له خوای پهروهردگاری لی دهر ده چی تا ده چیته به ههشت، نه ویتیش که کرده وه یه کی چاک ده کات هه نده خوئی پیی مه زن و گه وره ده بی پیی وایه نه و کات پیی جیاده بیته وه له خه لکی تر خوئی له لا گه وره ده بیټ به خوئی ده نازی و شانازی به خوئی ده کات، نا نه و کاته ی هه م وا ده لیته وه تا به هیلاک ده چیت جا ده بیاته ناو ناگری دوزهخ په نا به خوای گه وره. جا نه وه وامن لی ده کات بهرامبهر نیعمه ته کان شوکرانه بریزر بین وه بهرامبهر تاقیکردنه وه کانیش نارامگر بین پاشان نه گهر تاوانمان نه نجامدا داوای لیخوئشبوون له خوای گه وره بکه یین نه گهر مرقفه نهوهی کرد نه و به راستی به خته وهر ده بی بهر نه و فهرمووده یه ده که وی که پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) ده فهرمووی که له صحیح مسلم به ژماره (2999) که (سوهه یب) ی رومی (رضي الله عنه) ریوایه تی کردووه پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) فهرموویه تی ((عَجَباً لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ وَلَيْسَ ذَاكَ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْراً لَهُ وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْراً لَهُ)) واته : سهر سویمان بو کاروباری بروادار به راستی کاروباری بروادار هه مووی چاکه یه نه وه ته نها بو برواداره بو که سی تر نییه نه گهر به رفراوانی و ژبان خوئی تووش بوو ناز و نیعمه تی به سه ردا باری سوپاس گوزاری ده کات بو خوای پهروهردگار نه وه چاکه یه بوئی، وه نه گهر توئی ناخوئی و بهر ته نگی و ته نگه شه ی تووش بوو نارامی له سهر ده گری نه وه شیان چاکه یه، بو با وهر دار ژبانی هه موو چاکه یه نه گهر بهم شیو دیه له نیسلام گه یشتی.

وانهى دووهم

اعلم أرشدك الله لطاعته أن الخيفية ملة إبراهيم أن تعبد الله وحده مخلصاً له الدين ، كما قال تعالى: **{وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ}** (الذاريات آية: 56).

فإذا عرفت أن الله خلقك لعبادته، فأعلم أن العبادة لا تسمى عبادة إلا مع التوحيد، كما أن الصلاة لا تسمى صلاة إلا مع الطهارة؛ فإذا دخل الشرك في العبادة فسدت، كالحديث إذا دخل في الطهارة.

فإذا عرفت أن الشرك إذا خالط العبادة أفسدها وأحبط العمل وصار صاحبه من الخالدين في النار، عرفت أن أهم ما عليك معرفة ذلك، لعل الله أن يخلصك من هذه الشبكة، وهي الشرك بالله، الذي قال الله تعالى فيه: **{إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ}** (النساء آية: 48). وذلك بمعرفة أربع قواعد ذكرها الله تعالى في كتابه:

هه ره پيشه كيه كهين ته واو كهري وانهى يه كهه (شيخ محمدى كورى عبدالوهاب) (رحمه الله) له دواى نه وهى پيشه كيه كهى به **﴿أسأل الله الكريم رب العرش العظيم﴾** دهستى پيكره تاوه كو له وانهى پيشتر گه يشتي نه **﴿فإن هؤلاء الثلاث عنوان السعادة﴾** له و وانهى نه گه يشتي نه سه **﴿اعلم﴾** (شيخ محمدى كورى عبدالوهاب) (رحمه الله) هه وه كو پيشه هه ميشه يى خوى نه ناميلكه و نوسراوه كانى وشه **﴿اعلم﴾** و دوعا و پارانه وه له دواى **﴿اعلم﴾** وه زورى به كار هينا وه نه وهش نيشانه يى هه لبراردنى شيوازي جوانى وانه وتنه وهيه وه نوسراو و ناميلكه كانيه تى به **﴿اعلم﴾** دهست پيكره دووه. له سه ره تا فرمانت پيده كات **﴿اعلم﴾** بو كارى كى گرینگ له دواى خوى ديت به كارده هيندر ديت له ماناو واتاي فرمانه فرمانيش به **﴿اعلم﴾** واته بزانه (علم) زانستيت هه بى پيداى بكه، زانست به ماناي نه وه ديت نه وهى نه ميشك دايه نه گه ن واقع تيك بكاته وه له سه ره راي هه نديك له زانايان، به لگه شت بوى هه بيت نه وه راي په سه ندو ته واوتره.

جا بزانه **﴿أرشدك الله لطاعته﴾** چونكه فرمانت پيده كات قورسه له سه ره شان و نه ستوى كه سه كان كه فرمانيان پيده كرى يه كه سه ره دوعا و پارانه وه شت بو ده كات هه و لده دات تيتبگه يه نييت كه نه وه فرمانه يى من بو شكانه وه و بار قورسى نيبه، به لكو بو نه وهيه كه دلسوزم بو تو، كار كه پيويسته و پيويسته تو بيزانيت جا نه وه پياوه به ريزه دوعاى خيرت بو ده كات و ده فرمانوى **﴿أرشدك الله لطاعته﴾** خودا سه ر راستت بكات بو جييه جى كردنى فرمانه كانى **﴿أرشد﴾** له زمانى عه ره بى به ماناي نه وه ديت كه خوا هيدا يه ت و ريتمونيت بكات وه سه رت بخات و پشتگيريت بكات بو (رشد)، وه (رشد) يش له زمانه وانيدا له لايه ن زاناکانى نه هلى سونته و جه ماعه له زاراوه يى قورنانش هه ره به ماناي (العلم نافع وعمل الصالح) واته زانستى به سوودو به كه لك وه كاروكرده وهى چاك ديت، هه نديك مفسرين وايان ته فسير كردووه

له ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ (البقرة آية: 256). نهو (رشد) له سه ره تاي نايه ته كه هاتووه به ماناي رښايى پيغه مبه ره (عليه الصلاة والسلام) و (غدى) ش رښايى (نه بو جهل) له، واته (رشد) علم وزانستى سوود به خش وبه كه لكيش له سه روى هه موويانه وه له هه موويان به سوودتر (التوحيد) و خوا به يه كگرتنه وه رښايه كهى پيغه مبه ره (عليه الصلاة والسلام) نه وهى له خو گرتووه و چاكيشه، وه ﴿لِطَاعَتِهِ﴾ له زمانه وانيدا له لايهن زانايان بو نه وه به كاردى بو جيپه جيكردنى فرمانه كانى خوى گه وړه، واته خدا سه رپاستت بكات و رښمونيت بكات بو جيپه جيكردنى فرمانه كانى.

جا له پاشان ده فهرمووى ﴿أَنْ الْحَنِيفِيَّةَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ﴾ جا به راستى رښى پاكي به دهر له شريك و هاوبه شى و لادراو له شريك و هاوبه شى كه رښايى (ابراهيم) له (عليه الصلاة والسلام) بريتيه له وهى ﴿أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ به ته نها (الله) بپه رستى وه شريك و هاوبه شى بو نه نجام نه ده يت وه نيخلاص و به كلاكه رموهت هه بيت دووربيت له رپا و هاوبه شى كه رښايى دينه كه ناوايه خوى گه وړه ناردوويتى كه پيى رازيبه نهو خوايه نه م رښايى بو تو ناردووه وه كو خوى گه وړه ده فهرمووى ﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ * وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (الزمر آية: 11-12) واته: پينان بلى من فرمانم پيكر اووه خدا بپه رستم به نيخلاص و دووربم له شريك و هاوبه شى و رپا، نه وه رښايى خوا په رستن وبه يه كگرتنه، فرمانم پيكر اووه كه من بېم به يه كه م له مسولمانه كان. پاشان ده فهرمووى ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي﴾ (الزمر آية: 14) واته: بلى من نهو (الله) يهى ده په رستم به نيخلاص و دوور له شريك و هاوبه شى و رپا كه دين و رښايى بو هه لېزار دووم كه مبه ستى رښايى پيغه مبه رښايى (عليه الصلاة والسلام).

جا خوى گه وړه ده فهرمويت نهو رښايى بريتيه له چ ﴿أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ خوى گه وړه ده فهرمويت ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ (الأعراف آية: 65) واته: نيوه خوا بپه رستن به تاكو ته نهاى هيچ په رستراونكى راسته قينه نيه جگه له (الله). يان ده فهرمويت ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ (النحل آية: 36) واته: نيوه ته نها خوا بپه رستن و دووربكه ونه وه له تاغوته كان (تاغوت) نهو كه سه يه كه ده په رستى بيجگه له خوى گه وړه وه رازيبه به په رسته كهى.

جا كه واته بومان به دياركهوت كه رښايى ته واوى دوور له شريك و هاوبه شى كه رښايى پيغه مبه رښايى (عليه الصلاة والسلام) وه رښايى پيغه مبه رمانه محمد (عليه الصلاة والسلام) كه بريتيه له په رستنى خوى گه وړه به نيخلاص وه دوور له شريك و هاوبه شى و رپا، ﴿كَمَا قَالَ تَعَالَى﴾ هه روه كو خوى گه وړه فهرمويه تى ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاريات آية: 56) واته: خدا فهرمويه تى من جنوكه و مرقم به دينه هيناوه مگه ر بو په رستش نه بى واته بو په رستنى خوم به دينه هيناون بو نه وه م به دينه هيناون كه شريك و هاوبه شى و گوناوه تاوان نه نجام بدمن.

﴿فَإِذَا عَرَفْتَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَكَ لِعِبَادَتِهِ﴾ جا نه گهر تو زانیت نهی کهسی بر وادار نهی مروق که خوی په رومردگار توی به دپهیناوه له پیناو په رستی خوی، ﴿فَاعْلَمْ﴾ بشزانه ﴿أَنَّ الْعِبَادَةَ لَا تَسْمَى عِبَادَةً إِلَّا مَعَ التَّوْحِيدِ﴾ عیبادهت و په رستش پئی ناگوتری عیبادهت و په رستش مه گهر نه گهل خوا به یه کگرتن و ته وحید نه نجای بدهیت، جا نه گهر شيرک و هاوبه شی نه گهل نه نجاما نهوا کاره چاکه کهت و عیبادهت کهت هه لده و شیت هه هه روه کو خوی گه وره ده فهرمویت ﴿لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ﴾ (الزمر آیه: 65) واته: نه گهر شيرک و هاوبه شی نه نجام بدهی نهوه کاری چاک و عیبادهت هه لده و شیت هه وه خوی گه وره ده فهرمویت ﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعمَلُونَ﴾ (الأنعام آیه: 88) واته: نه گهر شيرک و هاوبه شی نه نجام بدهن نهوا هه مو نهو کارو کرده وه چاک و عیبادهت نهی نه نجامتان داوه لیلتان وهر ناگیریت و هه لده و شیت هه وه.

له پاشان ده فهرمویت ﴿كَمَا أَنَّ الصَّلَاةَ لَا تَسْمَى صَلَاةً إِلَّا مَعَ الطَّهَارَةِ﴾ نهوه نمونه یه بومان ده هیئت هه شیوازیکی جوانه له دوی نهوهی تینی گه یان دین (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) خوا پاداشتی بداته وه به به لکه هیئایه وه که ریازی پیغه مبر نیبراهیم (عليه الصلاة والسلام) بریتیه له په رستی خوی گه وره به یی شيرک و هاوبه شی، خوی گه وره له پیناو په رستی خوی نیمه ی به دپهیناوه، جا مادم عیبادهت نه و نه گره گرینگه ده بیت بشزانی عیبادهت و په رستی خوی گه وره نیلا ده بیت ته وحیدی نه گهل دابیت دوور بیت له شيرک و هاوبه شی نه گهر نا لیلت وهر ناگیریت، هه ر وکو ده فهرمویت ﴿كَمَا أَنَّ الصَّلَاةَ لَا تَسْمَى صَلَاةً إِلَّا مَعَ الطَّهَارَةِ﴾ هه روه کو نویژ به راستی پئی ناگوتریت نویژ و لیلت وهر ناگیریت نیلا ده بیت ده ستویژت هه بیت وه به پاکی بیکهیت و دوور بیت له بیده ست نویژ و به ده ستویژت هه بیکهیت، ﴿فَإِذَا دَخَلَ الشِّرْكَ فِي الْعِبَادَةِ فَسَدَتْ﴾ جا نه گهر شيرک و هاوبه شی بچیته ناو عیبادهت و په رستش نهوه به راستی بوگه نی ده کات و گه نه ده لی ده کات و تیکی ده دات، ﴿كَالْحَدَثِ إِذَا دَخَلَ فِي الطَّهَارَةِ﴾ هه ر وکو بی ده ستویژت نه گهر بچیته ناو ده ستویژت هه، که سیک نه گهر ده ستویژت هه بیت توشی بیده ست نویژیه کی بیی نه و کاته ی چوو دانیشت خوی به تال کرده وه بو وونکر د نه وهی شهرعی و وانه و تنه وه شهرم نه دیندا نییه نه و کاته که قه زای حاجدی کرد بیده ستویژت ده بیت نهوا ده ستویژت هه کی له ده ست ده دات و ده شکیت، نا نهوا نه گهر عیبادهت شيرک و هاوبه شی که و ته ناوی نهوا ده شکیت و به تالی ده کاته وه و وهر ناگیریت و لیلت قبول نا کیریت.

له پاشان ده فهرمویت ﴿فَإِذَا عَرَفْتَ أَنَّ الشِّرْكَ إِذَا خَالَطَ الْعِبَادَةَ﴾ جا نه گهر زانیتش شيرک و هاوبه شی هاتوته ناو عیبادهت کهت ﴿أَفْسَدَهَا﴾ گه نه ده ل و بوگه نی ده کا و تیکیده داو نایه لیلت ﴿وَأَحْبَطَ الْعَمَلَ﴾ وه عه مه له کهت ته و او هه لده و شیت هه ره شی ده کاته وه، ﴿وَصَارَ صَاحِبَهُ مِنَ الْخَالِدِينَ فِي النَّارِ﴾ وه خاوه نی نهو شيرک و هاوبه شیبیه کی که نه گهل عیبادهت که تیکه لی کرده وه ده کاته هه می شه یی له ناگری دوزه خ په نا به خوی گه وره،

﴿عَرَفْتَ أَنَّ أَهَمَّ مَا عَلَيْكَ هُوَ مَعْرِفَةُ ذَلِكَ﴾ که زانیتش گرینگترین شت له نه ستوی تو بیت و نه سهرت بیت شاره زابوون و فی ربوونی نه وه یه، واته شاره زابوون و فی ربوونی خوا به یه کگرتن و شيرک و هاوبه شیبیه تا شيرک و هاوبه شی نه کهیت لیلی دوور بیت و توشی نه بیت ﴿لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يَخْلُصَكَ مِنْ هَذِهِ الشَّبَكَةِ﴾ به لکو به نومیدی نهوهی خوی په رومردگار پرگارت بکات نهو توره کی بریتیه له ﴿وَهِيَ الشِّرْكَ بِاللَّهِ﴾ شيرک و هاوبه شی دانان بو خوی په رومردگار، ﴿الَّذِي قَالَ

الله تعالى فيه ﴿نهو شيركهى كه خوى گهوره له بارهيه وه فهرموويه تى﴾ **﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾** (النساء آية: 48) واته: بهراستى (الله) خوى پهروهردگار خوش نابيت له شيرك وهاويهشى بهلام جگه له شيرك وهاويهشى ههر گوناوه تاوانيكى تر نهگهرى ههيه خوى گهوره لييت خوشبىيت بهبى تهويهو گهراڼه وه بولاي خوى پهرومردگار .

جا ليړه بومان دهركهوت شيرك وهاويهشى مهترسيداره دهبيت لىي هوشيار بين ناگاداربين شيرك دابهش دهبيت بو دوو جوړى سهرهكى . يه كهه شيركى گهوره خاوه نه كهى دهباته دهره وه له نيسلام وه نهگهر له سهرى بهرئيت په نا به (الله) بو ههميشه بى له ناگرى دوزه ده مينيتته وه وه خوى گهوره لىي خوشنابيت كرده وه كانى هه لده وه شينيتته وه، وه دووهم شيركى بچووك بهو مانايه لى ههموو تاوانه كانى تر گهوره تره بهلام له نيسلام و نيمان نايي اته دهره وه . خوى گهوره نايه تى زورى دابه زانده وه دهر بارى شيرك و باسيان دهكات ده فهرموويت ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء آية: 48) وه له جيگايه كى تر ده فهرموويت ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ﴾ (المائدة آية: 72) واته: بهراستى نه وهى شيرك وهاويهشى بو (الله) پهيدا بكات نهوا بيگوان بهراستى خوى پهروهردگار بهه شتى له سهر ههرام دهكات . يان ده فهرموويت ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ (البقرة آية: 6) واته: بهراستى نهوانه كاهرن له خاوه نامهو په رتووك و كتابه كان وه مو شيرك وهاويهش پهيداكاران ههميشه بين له ناگرى دوزه نا نهوانه خراپ ترينى به ديهيتر اوانى .

يان ده فهرموويت ﴿وَلَقَدْ أَجَى إِلَيْكَ وَالِى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (الزمر آية: 65) يان ده فهرموويت ﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الأنعام آية: 88) .

جا ليړه زانيمان شيرك وهاويهشى خه ترناكه دهبيت زور لىي هوشيار بين و ناگاداربين وه نه مانگرئته وه وه نه هلى سوننه و جهماعهش له سهر نه وهى ناي نهگهر تهويه بكهين له سهر شيرك وهاويهشى نهوا نهو گوناوه مان په شده بيتته وه، به لى به تهويه كردن ههموو گوناهيك به شيرك وهاويه شيشه وه په ش دهبيتته وه، بهلام نهگهر مه رجده كانى لى بيتته جى، بهلام بهبى تهويه بهرئ له سهر شيركى گهوره بهيهك دهنگى له لاي نه هلى سوننه و جهماعه لىي خوش نابى، بهلام شيركى بچووك ليختلافى له سهره كومه ليك ده لىن نهگهرى ههيه خوى گهوره لىي خوشبىيت بهلام هه نديكى تر ده لىن شيركى بچووكيش بهبى تهويه خوى گهوره لىي خوش نابى، بهلام گوناوه كانى تر جگه له شيرك وهاويهشى نهگهر كه سه كه بهبى تهويهش له سهرى بهرئ خوى پهروهردگار بهه شينهت ويستى خو نهگهر بيهوى ههيه لىي خوشبىي .

جا (شيخ محمدي كورى عبدالوهاب) ده فهرموويت ﴿وَذَلِكَ بِمَعْرِفَةِ أَرْبَعِ قَوَاعِدَ ذَكَرَهَا اللَّهُ تَعَالَى فِي كِتَابِهِ﴾ نهو شيرك وهاويه شيهش به چوار بنه ما دهناسرئيت كه خوى گهوره له په رتووكه كهى خوى باسيكردوه .

وانهى سنيهم

له سهر نهو پيشه كيهى (شيخ محمدي كورى عبدالوهاب) كه له دوو وانهى رابردوودا راقه و شهرچى كورت و پوختمان كرد چهند پرسيارى كمان داناوه تهنهها له سهر پيشه كيهى كه (25) پرسياره به وه لاهوه نهوه داواكراوه له قوتابيه به ريزه كان كهوا پرسياره كان جوان تينگهن و وه لاهه كانى به جوانى له ميشك و دليان جينگر بگهن، نهو پرسيارانه كه هاته پيشيان نهو وه لاهه مانهى بو بنووسن و بو ديارى بگهن پوزانهش سوود و كه لكى لى ببينن.

پرسيار و وه لاهه كان

يه كهه: مانای ﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾ به كورتى و پوختى چيهه؟

وه لام: به يارمهتى ناوى ﴿الله﴾ نهم كاره ده كهه جا هه ر كاريك بكهيت نهوه مه به ست دهبىت، ﴿الله﴾ ناوى كو كه ره وهى هه موو ناوه زور جوانه كان و سيفه ته كانى خودايه واته په رستراوى شايستهى په رستن، ﴿الرحمن﴾ له سهر وه زنى (فعلان به سيفه موباله غهيه واته به زه يى فراوان كه هه موو شتيك له خوى ده گريت، ﴿الرحيم﴾ له سهر وه زنى (فعل به به مانای (فاعل) ديت واته خواى خاوم به زه يى و كه يينه ر به وهى شايستهى به زه ييه له هه ر كات و شويئى هه ر كه سى كه كه بيه وىت پى بگه يه نيت پييده گه يه نيت.

دووهه: مانای ﴿أن يتولاك في الدنيا والآخرة﴾ چيهه؟

وه لام: واته له دونيا و دواړو كارو نيشه كانى هه ردووكيان خواى په رومردگار پشتگيرى كارو يارمهتى ده رت بىت.

سنيهم: پشتگيرى و يارمهتى دانى خوا بو به نده كانى چهنده و چهند جوړه؟

وه لام: پشتگيرى خوا بو به نده كانى دوو جوړه:

1- پشتگيرى تاييدت بو نهو بروادارانهى كه برواى ته واويان به خوداى په رومردگار هه يه له خوا ترسانيان هه يه و پاريزكارن هه ر وهك خواى كه و ره فهرموويه تى ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ * الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ (يوس ايه: 62-63) واته: ناگدارين به راستى دوست و وهليانى خوا ترسيان له سهر نيه و غه مگينيش نين نه وانهى بروايان هيناوهو پاريزكارى ده كهن.

2- پشتگيرى و يارمهتى گشتى بو هه موو برواداريكه چهندي گوناوه كاريش بىت مادام له بروادارى دمرنه چووبىت و كافر نه بووبىت، خواى په رومردگار فهرموويه تى كه دوعاو پارانه وه ده كهن ﴿أَنْتَ مُؤَلَّاتَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (البقرة ايه: 286) واته: نهى خواى په رومردگار تو دوست و پشتگيرى كارى نيمه يت جا سه رمان بغه به سهر كومه نهى بيباوه راندا.

چوارهه: مانای ﴿مباركا﴾ چيهه؟

وه لام: پيت و به ركه ت و چاكه ت بو خودى خوت و جگه له خوت ده گه يه نيت واته كه سى كه پى ده گوتري ﴿مباركا﴾ له خودى خويدا چاكه ي هه يه و خاوم پيت و به ركه ته، وه نهو چاكه و پيت و به ركه ته ده توانيت بگه يه نيت به كه سى كه تريش و خه لكى تريش سوودى لى ببينيت.

پينجه م: نايا دروسته وشهى ﴿تبارك﴾ يش بو مروڤ به كار بيت ههروكو ﴿مباركا﴾ به كار ديت؟

وهلام: نه خير چونكه كهس نهوهى نه توانا دا نيبه ﴿تبارك﴾ واته بيت و بهر كهت و خير بخاته ناو شته كان و پينان بيه خشيت نهوه تهنها نه تواناي (الله) يه تهنها بو نهوه ديت. بهلام ﴿مباركا﴾ بو مروڤه كان و بهديپيندراوه كانيش دهبيت واته نهوهى بيت و بهر كهتى پينه خشراوه له لايه خوداي پهرومردگار، ههروكو خواي پهرومردگار دهفهرمووي ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ (الفرقان آية: 1). واته: گه وري و مهزنى بو نهوه خودا پهرومردگارهى كهوا (فرقان) واته قورنان جياكه رهوهى نيوان رهوايهتى و نار هوايهتى دابه زاندهوه بهسهر بهندهكهى تا بيتته تر سينه ربو جيهانيان

شه شهم: مه بهست نه ﴿شكر﴾ چيه؟

وهلام: هه نسان به جيبه جيكردى مافه كانى و نازو نيعمهت و به خشينه كانى خوداي پهرومردگار نه و يش بهو خالانه دهكرى:

- 1- داننان بهوهى كه هه موويان نه خواوهيه نهوه به خشيشه به دل داني پيدا بتيين كه خواي پهرومردگار پني به خشيوه.
- 2- باسكردنى نازو نيعمهته كان و پال داني بو لاي خواي پهرومردگار ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ (الضحى آية: 11).
- 3- به كار هينانى نازو نيعمهته كان له پيناو ره زامه ندى خواي پهرومردگار.

كه واته ﴿شكر﴾ سو پاسگوزارى به دله و هه به زمانيشه و هه به كردار يشه.

ده و ته م: مه بهست نه ﴿صبر﴾ چيه؟ وه جوړه كانى چه نده؟

وهلام: ﴿صبر﴾ نارامگرتن و خوړاگرى وه سى جوړه:

- 1- نارامگرتن و خوړاگرى له سهر فهرمانه كانى خواي پهرومردگار وه بانگه وازى كردن بو لاي خواي پهرومردگار.
- 2- نارامگرتن و خوړاگرى له سهر گوناوه و تاوانه كان.
- 3- نارامگرتن و خوړاگرى له سهر تافيكردنه وهوه قه دهره كانى خواي پهرومردگار كه به سهرت ديت له ناخوشى و ژان كه تيايدا ههيه.

هه شته م: بر وادار چون ده توانى ﴿صبر﴾ بكرى له ناخوشى و تافيكردنه وه كان؟

وهلام: به سى خال ده توانى نارامگر بيت:

- 1- نارامى و صبر گرته كهى له پيناو خوا بيت و هيج مه بهستىكى ترى نه بيت، خواي پهرومردگار دهفهرموويت ﴿وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ﴾ (المدثر آية: 7). واته: له پيناو پهرومردگار كهت نارامگر به.
- 3- رازى بيت به تافيكردنه وهكه و پني ناخوش نه بيت كه خوا نهوهى به سهر هيناوه.
- 4- نارامگرتنه كهى له كاتى سهره تاي تافيكردنه وهكه بيت، وهكو پينهم بهر (عليه الصلاة والسلام) فهرموويهتى كه له صحيحى بوخارى به ژماره (1302) وه له صحيحى مسليم به ژماره (926) تومار گراوه ((الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى)) واته: صبرو نارامى له كاتى توشه بوونى سهره تايى به لاو ناخوشى و موصييه ته كهيه.

نویهم: مەبەست ئە **﴿استغفار﴾** چییە؟

وەلام: **﴿استغفار﴾** داواکردنی دا پۆشینی گوناھ و تاوانە و سڕینەوهی شوینە واره کانیەتی .

دەییەم: ئایا برۆدار گوناھ دەکات یان نا؟ ئەگەر گوناھی کردو ئی گەرایە وەش ئەوا حوکمی چییە؟

وەلام: بەئێ هەموو برۆدارێک ئەگەری هەیه تاوان بکات، وە خۆی پەرۆردگار تەنها پیغەمبەرانی **(عليهم الصلاة والسلام)** پاراستوو وەکو پیغەمبەرمان **(عليه الصلاة والسلام)** فەرموویەتی **((الْمَعْصُومُ مَنْ عَصَمَ اللَّهَ))** صحیح بوخاری بە ژمارە (1302). واتە: پارێزراو ئە گەناھو تاوانەکان تەنها ئەوانەن کە خودا ئەوانی پاراستوو کە پیغەمبەرانی **(عليهم الصلاة والسلام)**، وە بە تەوێبە رەش دەبیته وە گوناھ و تاوانەکانی، وە برۆدار خاوەن دەبیته وە ئەگوناھ و تاوانەکانی گەر بەر دەوام بێت ئەسەر تەوێبە کە و پاداشتی دەست دەکەوی ئەلای خوا پەرۆردگار.

یازدەم: مانای **﴿فإن هؤلاء الثلاث عنوان السعادة﴾** چییە؟

وەلام: بەراستی ئەو سییانه **﴿شکر﴾** و **﴿صبر﴾** و **﴿استغفار﴾** ناوێشان بەختە و مەزین و پەژارە لابەر و غەم رەوێن.

دوازدەم: مەبەست ئە وشەی **﴿اعلم﴾** چییە؟

وەلام: فەرمان کردنە بە فێربوون و زانستی بە دەست هێنان.

سێزدەم: پێناسەی عیلم و زانست چییە؟

وەلام: **﴿العلم﴾** زانست بریتیه ئە ناسین و فێربوونی شتێک بە تەواوی و راستیه کە ئەو شتە هەیهتی و ئە واقیعدا ئەسەر یەتی جا بە سی خاڵ ئەلای زۆرینهی زانیان (علم) پێی دەگوتری (علم) و زانست:

1- یە کلابوونەوهی برۆایە و کەسە کەش شتە کە ئە لا دنیایا بێت شک و گومانی تیا ئە بێت جا ئەوهی خاوەن شک و گومانه ئە شتێکی دا پێی ناگوتری خاوەن زانست پێی دەگوتری گومانبەر.

2- زانراوە کە دەبێت ئەگەن خاڵ و باڵ و راستی تێک بکاتە وە واقیعدا بوونی هەبێت و ئەگەنی تێک بکاتە وە ئەگەر ئەگەنی تێکی نەکردە و پێی ناگوتری زانست.

3- ئەوه بە پێی بیرو بۆچونی هەندی ئە زانیان وایە دەبێت بە لگەنی ئەسەر هەبێت، کە ئەوه رای هەموو زانیان نیە . کەواتە هەر خاڵ و شتێک ئە زانیاری و زانسته کان ئەگەر بێتو ئەگەن واقیع تێکی کردە وە کەسە کە لێی دنیایا بوو و بە لگەشی ئەسەر هەبوو ئەوه پێی دەگوتریت زانست.

چوار دەم: مانای **﴿أرشدك الله لطاعته﴾** چییە؟

وەلام: خودا سەر راست و پێی راست بکات و پێگاکانی جێبەجێکردنی فرمانەکانی بۆ ناسان بکات و پشتگیری کارت بێت ئە کردنیاندا .

پاز دەم: مەبەست ئە وشەی **﴿الطاعة﴾** چییە؟

وەلام: جێبەجێکردنی فرمانەکان و دوورکەوتنە وە ئە قەدەغە کراوەکان دەگەیه نیت.

شازدهم: مانای ﴿الحنيفية ملة إبراهيم﴾ چیه؟

وهلام: ﴿الحنيفية﴾ لادان له هاوبهشی و شیرکه وه بهرمو خودا بهیه کگرتن و تهو حید وه ﴿ملة إبراهيم﴾ واته ناین وړیازی پیغه مبه ر ئیبراهیم (عليه الصلاة والسلام) ههروه کو خوی په رومردگار فهرموویه تی ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ * شَاكِرًا لِّأَنْعَمِهِ﴾ (النحل آیه: 120-121). جا عیبادت و پرستیش به وهی ده کړیت که که سه که خوی ملکه چ و گهردن که چ بی له جیبه جیکردنی فرمانه کانی خوی په رومردگار، وه خوشه ویستیش له گهلدا بیت ، واته هه خوی به که م بزانی و گهردن که چ و ملکه چ بی بوی و هه خوشیش بویت و خوشه ویستی له گهل بیت.

حه قدم: به چی جیبه جیکردنی فرمانه کانی خوا ده بیته (پرستش)؟

وهلام: به چوار خال:

- 1- خو به که م گرتن و دل که چی و ملکه چی بوون.
- 2- ترسان له وهی خودا توله ی لیستی بی به نه نجام نه دانی فرمانه کانی و به کردنی قه دهغه کراوه کانی ﴿وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (آل عمران آیه: 175).

3- نومید بوون و ده جا بوون به پاداشته کانی خودا ﴿أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ﴾ (البقرة آیه: 218)

4- خوشه ویستی خوا و فرمانه کانی خوی خوش بوویت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ (البقرة آیه: 165).

هه رده م: مدهرجه کانی پرستش و هرگرتن و قه بول بوونی له لای خودای په رومردگار چهنده و چین؟

وهلام: دوو مدهرجه:

- 1- یه کلا بوونه وه و (الاخلاص) بوون
- 2- (الصواب) شونیکه و ته بوونی رپیازی خوداو سونه تی پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) و له گهل شریعه ته که ی تیک بکاته وه.

نوردهم: مانای ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاریات آیه: 56). چیه؟

وهلام: وات: خودا فهرموویه تی جنوکه و مروقم به دینه هیناوه مه گهر بو پرستن و پرستش خوم نه بی که ده بیت به تهو حید و خوا بهیه کگرتنه وه نه م پرستشه نه نجام بدریت دوور بیت له شریک و هاوبهشی و ریا.

بیستم: نایا پرستش به بی تهو حید و خودا بهیه کگرتن ده بیته پرستش؟

وهلام: نه خیر هه موو پرستشیک ده بی خودا بهیه کگرتنی تیابیت له گهل بیت، خوا بهیه کگرتنیش به بی کوفر به تاغوت

جیگیر نابیت هه ر وه ک خودای گه وره فهرموویه تی ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ

الْوُثْقَى﴾ (البقرة آیه: 256). واته: بیگومان نه وهی کافر بی به تاغوت و بروابیتیت به (الله) نه وه دهستی گرتووه به

قولپ و دهستگری پته و به هیز.

بیست و یهک: پیناسه ی ﴿تاغوت﴾ به کورتی چیه؟

وهلام: هه رکه س و شتی که بپرسترتی جگه له خوی په رومردگار یان له گهل خوی په رومردگار وه نه و که س و شته رازی

بیت به و پرستشه که بوی نه نجام دمدریت نه وه تاغوته.

بيست و دوو: نايانويژ دروسته بهې دهست نويژ نه نجام بدرت؟

وهلام: نه خير نه گهر دهست نويژ نه بيت نويژ كهت ليومرناگيرى وه دروست نابيت و پي ناگوتري نويژ، جا پهرستش به ههمان شيوه نه گهر خوا به به كگرتن و تهوحيدي له گه ن نه بى وه دوور نه بيت له شيرك و هاوبه شى پي ناگوتري پهرستش و عيبادهت.

بيست و سى: ههر پهرستش و كاريكى چاك نه گهر له گه ن شيرك و هاوبه شى نه نجام بدرى چى ليدنيت به نمونه و به لگه وه وهلام بده وه؟

وهلام: تيكه لكردن شيرك و هاوبه شى به كاري چاك و پهرستش نه و كاته به تالى ده كاته وه هروكه دهست نويژ شكان نويژ كهت لى ناهيليت و به تالى ده كاته وه، بويه پيغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) ده فهرمويت ((قَالَ اللَّهُ تَعَالَى أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشُّرْكِ مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرْكُهُ وَشُرْكُهُ)) صحيح مسلم به ژماره (2985) واته: له و فدهمووده قودسيه خدای پهروردگار فدهموويه تى من دهولمه ندريني هاوبه شان و شهريكه كانم له شهريك و هاوبه شى، نه وى كه كارو كرده مويه كى كرد كه سيكى تر جگه له من له گه ن بكا ته شهريك و هاوبه شى خوى و شيرك و هاوبه شيه كه ي واز ليدنيم نامه وى و وهرى ناگرم.

بيست و چوار: نه گهر زانيت هاوبه شى و شيرك پهرستش ناهيليت و تيكي ددهات و كارو كرده موه كانه پوچن ده كاته وه و خاوه نه كه ي هه ميشه يي ده كات له دوزه خ كه واته پيوسته چى بكهين و بيزانين؟

وهلام: گرينگترين شت نه وويه له شيرك و هاوبه شى شاره زابيت و بيناسى تاكو لى قوتار بيت و تى نه كه ویت، هروكه خدای پهروردگار ده فهرمويت ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء آية: 48)

بيست و پينج و كوتايى: نايان خدای پهروردگار له شيرك و هاوبه شى دېووريت؟

وهلام: نه وى ته و به بكا ت و وازينى له هاوبه شى چ هاوبه شى گه و ره بيت يان هاوبه شى بچووك نه وه به يه ك دهنگى زانايان به دنيايي وه خوى پهروردگار لى دېووريت و ته و به كه ي ليومر ده گرى له سهرى رهش ده كاته وه، به لام گونا هه كاني تر جگه له هاوبه شى به دنيايي وه له لای نه هلى سونه و جه ماعه يه ك دهنگن له سهر نه وى ده كه ویت بهر مه شيندت و ويستی خدای پهروردگار، خودا بيه وى به بى ته و به ش له خاوه نه كه ي دېوورى و خوش ده بى وه نه گهر نه شيه وى لى نابوورى، جا ته نها جيا وازى له سهر شيرك و هاوبه شى بچووك هه يه نايان به بى ته و به خدای پهروردگار لى خوشده بى يان نا زانايان نه هلى سونه و جه ماعه دوو بوچوونيان هه يه كومه ليكيان ده لىن خوى پهروردگار لى خوش نابى كومه ليكيان ده لىن خوى پهروردگار لى خوش ده بيت.

وانهى چوارهم

القاعدة الأولى: أَنْ تَعْلَمَ أَنَّ الْكُفَّارَ الَّذِينَ قَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُقَرَّرُونَ بِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى هُوَ الْخَالِقُ الْمُدَبِّرُ، وَأَنَّ ذَلِكَ لَمْ يَدْخِلْهُمْ فِي الْإِسْلَامِ. **وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْ مَنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ}** (يونس: 56).

گه یشتینه بنه مای یه کهم نهو چوار بنه مایه ی (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) فهرمووی به وانه وه شارمزی شیرک و هاو به شی ده بین بو نه وهی خومانى نى دوور بگرین، بو نه وهی تهو حید و خوا به یه کگرتنمان راست و دروست دهر بچیتنه وه چوار بنه ماكهى.

﴿القاعدة الأولى﴾ بنه مای یه کهم **﴿أَنْ تَعْلَمَ أَنَّ الْكُفَّارَ الَّذِينَ قَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُقَرَّرُونَ بِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى هُوَ الْخَالِقُ الْمُدَبِّرُ، وَأَنَّ ذَلِكَ لَمْ يَدْخِلْهُمْ فِي الْإِسْلَامِ﴾** ده فهرموویت بزائن و شارمزا بن به راستی کافرو بیبرواکان نه وانه ی پیغه مبه ری خوا (عليه الصلاة والسلام) کوشتار و جهنگی له گه ن کردن دانیان نابوو به وهی به راستی (الله) خوی بهرز هدر نه وه **﴿الخالق﴾** به دیهینه ره وه **﴿المدبر﴾** به ریوه بهر، جا نهو پریاردان و دانپیدانه یان نه وانی نه خسته ناو نیسلام وه به مسولمان و پروادار له فقه له م نه دران، **﴿والدليل قوله تعالى﴾** وه به لگهش له سهر نه وه فهرمووده ی خوی بهرزه **﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْ مَنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾** (يونس: 56) واته: پییان بلی نه ی محمد (عليه الصلاة والسلام) کییه نهو زات و کهسه ی رزق و رزیتان ده دات له ناسمان و لهزه ی نه وهی که بیستن و بینینی نیوهی به دهسته و خاوه نیه تی نه وهی که زیندوو له مردوو دهرده هیئت و مردوو له زیندوو دهرده هیئت وه نه وهی بیربکاته وهو وردیته وه له کاره کان ده زانیت کییه، که نه وهی کاروباره کان به ریوه ده بات له وه لامدا نه وان ده بین **﴿فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ﴾** ده بین نه وه خودایه.

که واته پروایان هیه به وهی که رزق و رزى له ناسمان و زهوی و به دیهینانی مرقه کان و به دیهیندراوه کان وه له نه بوونه وه هیتانه بوون و له بوونه وه هیتایه نه بوون وه به ریوه بردنی هه موو کاره کان هه مووی نه وه (الله) خاوه نییتی له دهستی نهو دایه، توش نه ی محمد (عليه الصلاة والسلام) پییان بلی **﴿فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾** پییان بلی نه ی بو نیوه لهو (الله) یه ناترسن پاریزکار نابن بچی نابن به خاوه نی تهو حید و خوا به یه کگرتن ماده م نه وهی ده زانن.

که واته نه‌وه نه‌وه‌مان بۆ پرونده‌کاته‌وه به‌ته‌نیا بروابوون به‌پرومردگاریه‌تی خوی پرومردگار به‌وه‌ی که بۆزیدمه‌وه خوی پرومردگار ده‌مرینی و ده‌ژینی و خوی پرومردگار هه‌موو بوونه‌ومری به‌دیهیناوه وه هه‌موو به‌دیهیندراوه‌کانی به‌دیهیناوه وه خاوه‌نیاوه هه‌ر خدایه هه‌موو کاروباره‌کانی به‌دهسته وه باران داده‌به‌زینیت له ناسمان وه خوی پرومردگار ده‌غل و دان شین ده‌کات له‌سه‌ر زه‌وی هه‌موو نه‌و کارانه‌ی پرومردگار نه‌گه‌ر که‌سه‌که دانی پیدابینی به‌وه‌ی ته‌نیا نابینه مسوئمان و بروادار، نه‌وه ناهینیت به‌زنده‌ی ئیسلام و مسوئمان و برواداریه‌تی، له‌به‌ر نه‌وه‌ی موشریک و کافره‌کانی سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر (علیه الصلاة والسلام) کاتی که‌وا نه‌و برواییان هه‌بوو وه ناوا دانیان پیداده‌نا چونکه نه‌وه خوی له سروشتی مرقه‌گانه‌وه هه‌لقولاوه و سه‌رچاوه‌ی گرتوو، هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ر (علیه الصلاة والسلام) ده‌فه‌رموویت ((كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يَنْصَرَانِهِ أَوْ يُمَجَّسَانِهِ)) صحیح بوخاری به‌ژماره (1385) وه له صحیح مسلم به‌ژماره (2658) هاتوو. واته: هه‌موو مندالیک که له‌دایک ده‌بیت له‌سه‌ر فیطره‌ت و ته‌وحید و خوا به‌یه‌گرتن له‌دایک ده‌بیت له‌دواییدا دایک و باوکیته‌ی ده‌یکه‌نه جوله‌که یان ده‌یکه‌نه نه‌صرانی (گاور) یان ده‌یکه‌نه ناگر په‌رست.

وه نه‌و سه‌رده‌می خۆمان ده‌یکه‌نه نه‌هلی بیدینی و رییازو رێچکه‌کانی سه‌رده‌م یان له‌به‌رچاوی خۆمان ده‌یکه‌نه لایه‌نه‌که‌ی خوی یان ده‌یکه‌نه عه‌لانی، که‌واته نه‌و بیرو برواییه که خوی پرومردگار تاک و ته‌نهایه به‌کرداره‌کانی که (ته‌وحیدی رېوبیه‌ت) ی پی ده‌گوتری، که پیناسه‌ی ته‌وحیدی رېوبیه‌ت ناوا ده‌کریت (إفراذ الله سبحانه وتعالى بأفعاله) واته: به‌تاک دانانی خوی پرومردگار له‌کار و کرداره‌کانی، نه‌وه نه‌و که‌سه‌ی ناهینیت ناو بازنده‌ی ئیسلام و مسوئمان و بروادار که خوی پاریزراوبیت، یان پیناسه‌یه‌کی تر بۆ توحید رېوبیه‌ت (إفراذ الله بالخلق والمُلک والتدبیر) واته: بروابوون به‌وه‌ی که خودا تاک و ته‌نهایه له به‌دیهینان که شتی له نه‌بوونه‌وه هیناوه‌ته بوون له پاشان نه‌و خاوه‌نیاوه وه نه‌و ده‌سه‌لاتی هیه به‌سه‌ریان وه نه‌ویش به‌رێوه‌یان ده‌بات به‌و په‌ری ریک و پیک به‌رێوه‌بردن، نا نه‌واته خه‌که‌که‌ی نه‌کرده مسوئمان و بروادار له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری (علیه الصلاة والسلام)، یان وایان لییکات که پیغه‌مبه‌ر (علیه الصلاة والسلام) کوشتاریان له‌گه‌ن نه‌کات به‌کافرو موشریک ناویان نه‌بات، به‌لکو خوی گه‌وره له قورنانی پیروز توامی کردوو هه‌ر به‌کافر ناوی بردوون وه به‌موشریکیش ناوی بردوون وه ده‌فه‌رموویت ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ (یوسف ایه: 106). واته: له‌گه‌ن نه‌وه‌ی نه‌وان هه‌موو ده‌ژین خوی پرومردگار نیه‌ی به‌دیهیناوه وه رزق و رۆزیمان ده‌دات وه وه بیستن و بینین و ژیان و مردنمان هه‌مووی به‌دمستی (الله) یه، له‌گه‌ن نه‌وه‌ی خوی پرومردگار وتی زۆری هه‌ره زۆریان برواییان ته‌هیناوه، وه برواییان نیه به‌ (الله) که تاک و ته‌نهایه له ته‌وحید و خوا به‌یه‌گرتن به‌تایبه‌تی له په‌رستش و عیبادت نیلا نه‌وان زۆربه‌یان موشریک و هاوبه‌ش په‌یداکارن، مه‌به‌ستی پنی نه‌وه‌یه که له‌ئیمان و بیروبرواییان به‌پرومردگاریته‌ی پرومردگار نه‌واته برواییان هه‌بووه به‌لام له بیروبرواییان نه‌وه‌ی که خوی پرومردگار به‌تاک و ته‌نهایه‌ی شایسته‌ی په‌رستنه نابیت شریک و هاوبه‌شی بۆ نه‌نجام به‌دیت نه‌وه‌یه‌وه شریک و هاوبه‌شیان نه‌نجام ده‌داو نه‌وه‌وه به‌بروادار له‌قه‌له‌م نه‌دراون، ﴿إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ واته له عیبادت و په‌رستشی خوی پرومردگار شیرکیان نه‌نجام ده‌دا، هه‌ر وه‌کو ابن عباس (رضی الله عنهما) له ته‌فسیری نه‌و نایه‌ته‌ی له سوپه‌تی یوسف فه‌رموویه‌تی نه‌وه له بیروبرواییاندا هه‌بووه که پینان ده‌وترا (من

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ كَيْفَهُ نَهْوَى نَاسَمَانَه كَانِي بَه دِيهِنَاوَه (وَمَنْ خَلَقَ الْأَرْضَ) وَه كَيْفَهُ نَهْوَى زَهْوَى بَه دِيهِنَاوَه (وَمَنْ خَلَقَ الْجِبَالَ) كَيْفَهُ نَهْوَى شَاخَه كَان وَچِيَا كَانِي بَه دِيهِنَاوَه (قَالُوا اللَّهُ) نَهْوَان لَهْوَه لَام دِهِيَان گوت نَهْوَه (اللَّهُ) يَه ، (وَهُمْ مُشْرِكُونَ بِهِ) لَه گَهَلْ نَهْوَه شَدَا نَهْوَان شِيرِك وَ هَاوِيه شِيَان بُو خَوای پَه روه رَدگار بَرِيَار دَهْدَا، وَه (لَات وَ مَهْنَات وَ عَوْزَا) يَان لَه گَهَلْ خَوای گَهْوَرَه دَه پَه رست بُو نَهْوَى لَه خَوای گَهْوَرَه يَان نَزِيك بَكَا تَهْوَه، يَان بِيَنه تَكَا كَار بُو يَان لای خَوای گَهْوَرَه كَه شِيرِك وَ هَاوِيه شِيَان لَه نَجَام دَهْدَا لَه پَه رست شَدَا.

نَه گَه ر تَه مَاشَاي حَالُو بَالِي كَا فَرُو مَوْشَرِي كَه كَانِي سَه ر دَه مِي پِنَغَه مَبَهَر (عَلِيهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) يَان لَه پِنَش هَاتَنِي پِنَغَه مَبَهَر (عَلِيهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بَكَه يِن، نَهْوَه مَان بُو دَه ر دَه كَهْوِي وَه كُو خَه لَكِي كِي زُورِي نِيَسْتَا ش دَان بَهْوَى دَا دَه نِيَن وَه دَانِيَان بَهْوَه دَا دَه نَا كَه خَوای گَهْوَرَه بُوون وَ وَجُودِي هَه يَه، وَه خَوای گَهْوَرَه خَاوَه نِي هَه مَوُو بَه دِيهِن دَرَاوَه كَانَه، وَه ژِيَان وَ مَرْدَن بَه دَه سْتِي خَوای پَه روه رَد گَارَه، وَه بَزَق وَ بُو زِي بَه دَه سْتِي نَهْوَه، وَه خَوای پَه روه رَد گَار بَارَان دَه بَارِي نِي هَه ر نَهْوَه لَه زَهْوَى دَه غُلْ وَ دَان شِيَن دَه كَات، بَه لَام لَه پَه رستش وَ عِيْبَادَه ت شِيرِك وَ هَاوِيه شِيَان بُو خَا لَه نَجَام دَهْدَا، هَه روه كُو خَوای گَهْوَرَه دَه فَر مَوُو ﴿أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ (الأعراف آية: 191) وَاتَه: نَا يَا نَهْوَانَه دَه كَه نَه شِيرِك وَ هَاوِيه ش بُو خَوای پَه روه رَد گَار كَهْوَا هِيَج بَه دِي نَاهِيَتِن نَهْوَه يَان لَه دَه سْت نِيَه هِيَج شَتِيك بَتَانِي لَه نَه بُوونَه وَه بَه يِنَنَه بُوون وَ دَرُوسْتِي بَكَه بَه لَكُو نَهْوَان بَه دِيهِن دَرَاوَن لَه نَه بُوونَه وَه لَه لَا يَهَن خَوای پَه روه رَد گَار.

جَا لَه پَا شَان دَه ر دَه كَه وَنِيَت بَه وَ بُوون كَر دَنَهْوَانَه كَه وَاتَه تَه وَحِيْدِي رِبُوبِيَه نَه گَه ر بَرُوات پِي هَه بِيَت هِيَج شَه رِيك وَ هَاوِيه شِي بَرِيَار نَه دَه ي لَه تَه وَحِيْدِي رِبُوبِيَه ت نَهْوَه نَا تَكَا تَه مَسُو ثْمَان وَ بَرُوَادَار هَه تَا لَه پَه رستش وَ عِيْبَادَه ت يَه كَلَانَه بِيَه وَه هِيَج شَه رِيك وَ هَاوِيه شِي بَرِيَار نَه دَات، وَه پِنَت وَابِيَت كَه زَه روه رُو قَا زَانِج بَه دَه سْت هِيَج كَه س وَ شَتِيك نِيِيَه جَگَه لَه (اللَّهُ).

بَه رَا سْتِي لَه وَ بَنَه مَا يَه نَهْوَه مَان تِي دَه گَه يَه نِيَت (شَيْخُ مُحَمَّدِي كُورِي عَبْدِ الْوَهَّابِ) (رَحِمَهُ اللَّهُ) كَه عَه رَه بَه كَان وَ مَوْشَرِي كَه كَان لَه مَانَا وَاتَاي (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ي چَا كُتَر تِي گَه يَشْتَبُوون لَه خَه لَكِي نَهْوَه سَه ر دَه مَه ي خُوْمَان، لَه بَه ر نَهْوَى چُوْنَكَه نَهْوَان بَرُويَان وَابُو بَه تَه وَحِيْدِي رِبُوبِيَه ت، شِيرِك وَ هَاوِيه شِيَان لَه بُوَارِي رِبُوبِيَه ت ي پَه روه رَد گَار پَه يِدَا نَه كَر دَبُوو، بَه لَام كَه دَه گُوتَرَا (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بَه دَنِيِيَا يِيَه وَه (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) تِي دَه گَه يَشْتَن لَهْوَى كَه بَه مَانَا ي نَهْوَه دِيَت (لَا مَعْبُودَ بَحَقِ إِلَّا اللَّهُ) لَه بَه ر نَهْوَه رَا زِي نَه دَه بُوون كَه دَه يَانُووت نِيَمَه (لَات وَ عَوْزَا مَهْنَات) يَش دَه پَه رستِيَن دَه يَان كَه يَنَه نِيُوَان لَه نِيُوَان خُوْمَان وَ خَوای گَهْوَرَه دَه يَان كَه يَنَه تَكَا كَار بُوْمَان لَه بَه ر نَهْوَه يَه كَهْوَا بَرِيَارِي پَه رستِيَن نَهْوَه بَتَانَه يَان دَابُوو دِهِيَان پَه رستَن، جَا مَانَاي (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) يَان قَه بُول نَه دَه كَر د بَه تَه وَاوَه تِي تِي گَه يَشْتَبُوون كَه (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) يَه عَنِي (لَا مَعْبُودَ بَحَقِ إِلَّا اللَّهُ) هِيَج پَه رستَرَاوِي كِي هَه ق وَ رَهْوَا نِيِيَه جَگَه لَه (اللَّهُ)، نَه ك وَه ك تَا قَه م وَ كُوْمَه لِي كِي تَر جَگَه لَه نَه هَلِي سُوْنَنَه وَ جَه مَاعَه كَه (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) پِيَنَاسَه دَه كَه ن شَه ر ح وَ رَا فَه ي دَه كَه ن وَ دَه لِيَن مَانَا ي وَاتَا (لَا خَالِقَ وَلَا مَدْبُرَ إِلَّا اللَّهُ)، نَه خَيْر نَهْوَه نَهْوَه ش دَه گَه يَه نِيَت بَه لَام مَانَا ي زِيَا تَر وَ تَه وَاوَتَر نَهْوَه يَه (لَا مَعْبُودَ بَحَقِ إِلَّا اللَّهُ) هِيَج پَه رستَرَاوِي كِي هَه ق وَ رَهْوَا نِيَه جَگَه لَه (اللَّهُ)، لَه بَه ر نَهْوَه لَه وَ نَا يَه تَه دَه ر دَه كَهْوِي كَه خَوای گَهْوَرَه فَه ر مَوُو يَه تِي نَهْوَان چِيَان دَه گُوت ﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا﴾ (ص آية: 5) نَا يَا مُحَمَّد (عَلِيهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هَاتُووه نَهْوَه هَه مَوُو پَه رستَرَاوَانَه ي نِيَمَه بَه يَه ك پَه رستَرَاوَا زِي مَان دَه كَات دَه يَان كَا تَه يَه ك وَ نِيَمَه هَه مَوُو نَهْوَانِي تَرَاوَا زِي يِيَنِي .

كهواته نهوان بر وایان وابوو كه خوى په روهردگار (الله) له په روهردگار یتیدا تاك و ته نهایی به لام بو تكاردن و نیوانیک له نیوان نهوان و خوى په روهردگار نه و بتانه یان ده په رست له ته وحیدی نولوهیه ت تیکه و تبوون وه شریك و هاویه شیان دمکرد له بهرنه و دیه بهم نایه تانه دمردمه کویت كه مشریك و کافره کانی سهرده می پیغه مبهری (علیه الصلاة والسلام) قهر داری کردونه ته وه پابه ندی کردوونه به (ته وحیدی ربوبیه ت) كه (ته وحیدی نولوهیه ت) بیننه جی کاتی نه هم هه موو پرسیاراننه یان لیده کات وه کو نه و نایه ته ی كه (شیخ محمدی كوری عبد الوهاب) (رحمه الله) هیناویه ته وه ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ (یونس آیه: 56).

یان له شونینکی تر ده فهرموویت ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ (الزخرف آیه: 87). كه خوى گه وره پییان ده نی مادهم نیوه بر و اتان به وه هیه كه خوى گه وره تاك و ته نهایی له به دیهینانی ناسمان و زهوی وه بزق و بزوی دانتان وه مردنتان و زیانتان وه باران بارین هه مووی به دهستی (الله) یه. مادهم بوچی نایین بیپه رستن وه بته کان و ازلیبینن چونكه هه مووی به دهستی (الله) یه هه رنه و شایسته ی په رستنه بی شریك و هاویه شی بیپه رستیت وه کاتیک نهوان دهیان وت ﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾ (ص آیه: 5). جا دمردمه کویت مشریك و کافرانى سهرده می پیغه مبهری (علیه الصلاة والسلام) ناوا به بی بر و و مشریك له قه لاهم دهران وه پیغه مبهری (علیه الصلاة والسلام) هه شهرو کوشتاری له گهل کردن وه ته وحیدی ربوبیه ت نهوانی نه هینایه ناو باز نه ی نیسلام و پیغه مبهری (علیه الصلاة والسلام) دهستیان لی هه لگریت و به کافر و مشریك له قه لاهم میان نه دا وه کوشتار و جهنگیان له گهل نه کات.

وانه‌ی پینجه‌م

مسوئمانانی به‌ریزو سه‌تگین قوتابییانی خوشه‌ویست گه‌یشتینه سهر وانه‌ی پینجه‌م نه شهرح و راقه‌ی (قواعد الأربع) چوار بنه ماكهی (شیخ محمدي كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) جا نه‌و وانه‌یه سهره‌تاکه‌ی به پرسیارو وه‌لامه‌کانی بنه‌مای یه‌که‌م ده‌ستپنده‌که‌ین .

پرسیارو وه‌لامه‌کان

یه‌که‌م: نایا نه‌وه‌ی دانبنی به پهرومردگاریه‌تی خواو بر‌وای هه‌بی خوا به‌دیهینه‌ره‌و خاوه‌نه‌و به‌ریویه‌ره‌و تاک و ته‌نهایه نه‌کار و کرده‌وه‌کانی واته بر‌وا بوون به (التوحيد الربوبية) خوا به‌یه‌کگرتن نه پهرومردگاریدا نایا نه‌و که‌سه ده‌بیته بر‌واداری خوین پاریزراو؟یان نا؟

وه‌لام: تاکو مروف بر‌وا به پهرومردگاری خواو پهرستراوه‌تی ده‌وای خوا ناوه زور جوانه‌کان و سیفه‌ته به‌رزه‌کانی خوا نه‌هینی وه‌واز نه‌هینی نه‌هاوبه‌شی و شیرک، کوفر نه‌کا به (تاغوت) نابیته بر‌وادای خوین پاریزراو، هه‌روه‌ک هاوبه‌ش په‌یداکارانی سهرده‌می پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) بر‌وایان وابوو خوا پهرومردگارو خاوه‌نه‌و به‌دیهینه‌ره و رزق و رۆزی به‌ده‌ستی نه‌وه‌و به‌ریویه‌ری ته‌واوی هه‌موو بونه‌وه‌رانه، به‌لام نه پهرستشدا شیرک و هاوبه‌شیان بو خوا بر‌یار ده‌دا، نه‌گه‌ن خوا (بت و صه‌نهم) هه‌کانیان ده‌پهرست، وه‌کو (لات و عوززا و مه‌نات و...) هتد که ده‌یا تکرده نیوان نه نیوان خوین و خوای گه‌وره، وه ده‌یانگوت تکامان بو ده‌که‌ن نه‌لای خوای گه‌وره، نانه‌و کاته‌ی نه‌وان هه‌ر به هاوبه‌ش په‌یداکار ناوبران و به‌کافر ناویان ده‌کردووه، وه پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) کوشتاری نه‌گه‌ن نه‌نجام دان، نه‌وه‌ش به‌به‌لگه‌ی نه‌و نایه‌تانه‌ی که نه وانیه رابردوو وتمان ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْ مَنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ (يونس آية: 56) وه نایه‌ته‌کانی تریش که خوای پهرومردگار ده‌فه‌رمووی ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ (الزخرف آية: 87) واته: نه‌گه‌ر لییان پرسی کی نیوه‌ی به‌دیهینه‌واوه ده‌لین (الله). که‌واته نه‌وانه به‌لگه‌ن نه‌سهر نه‌وه که موشریک و کافرانی سهرده‌می پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) هه‌ر به موشریک و هاوبه‌ش په‌یداکار ناوده‌بران، نه‌گه‌ن دانپینانیان به خوا به‌یه‌کگرتن نه پهرومردگاریدا وه خوینیان پاریزراو نه‌بوو کوشتاریان نه‌گه‌ن کرا.

دووهم: به‌لگه چیه نه‌سهر نه‌وه‌ی کافران و هاوبه‌ش په‌یداکارانی سهرده‌می پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) وابوون و خوینیان پاریزراو نه‌بوو؟

وه‌لام: به‌لگه‌مان نه‌و نایه‌تانه‌ی رابردوو، وه نه‌پاشان به‌لگه‌مان نه‌وه‌یه نه‌گه‌ر ژیاننامه‌ی پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) بخویندیریته‌وه و نه‌فه‌رمووده‌کانیشی ده‌رده‌که‌وی که پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) جه‌نگ و کوشتاری نه‌گه‌لیان به‌ریا کردوو خوینیان پاریزراو نه‌کردن وه‌ریه‌ک نه‌و کافرو هاوبه‌ش په‌یداکارانه کوژان به‌ده‌ستی بر‌واداران که‌وا نه‌هاتن وازبینن نه (لات و عوززا و بت و صه‌نهم‌کان) و (کوفریان نه‌کرد به‌تاغوت)، وه داننیان نه‌نا به خوایه‌تی خوا نه‌پووی پهرستشدا که‌هه‌ر نه‌وته‌نها شایسته‌ی پهرستنه .

سییه‌م: چهند په‌ندو وانه له‌و نایه‌ته وهرده‌گیری به‌کورتی بیژمیره؟

وه‌لام: چهند فهرمان و په‌ند و وانه‌یه‌کی لیوهرده‌گیری، له‌وانه له‌و نایه‌ته‌ی خوی گه‌وره فهرموویه‌تی ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ (یونس آیه: 56) یه‌که‌م نه‌وه‌ی لیوهرده‌گیری داننان به‌خوا به‌یه‌ک‌گرتن له‌په‌روهرده‌گاریه‌ت به‌س نییه‌ بو‌بروادار بوون، دووهم نه‌وه‌ی لیوهرده‌گیری که‌ داننان به‌ په‌روهرده‌گاریه‌ت به‌بی داننان به‌ ته‌نهایی په‌رستراوه‌تی خوا (التوحید الالهیه) خوا به‌یه‌ک‌گرتن له‌ په‌رستندا و خویه‌تی دا خاوه‌نه‌که‌ی له‌ هاویه‌شی و کوفر رزگاری نابیت، وه‌ خوینی پاریزراو نابیت، سییه‌م خوا به‌یه‌ک‌گرتن له‌ په‌روهرده‌گاریه‌ت نه‌وه‌ ده‌سه‌لینی که‌ خوا تاکه و به‌یه‌ک‌گیری له‌ په‌رستن نه‌وه‌ پیویست و واجیه، چوارهم راقه‌ی (لااله الا الله) نه‌وه‌یه که‌ هیچ په‌رستراویکی ره‌وا نیه‌ جگه‌ له‌ (الله)، نه‌ک نه‌وه‌یه که‌ هیچ به‌دیهینه‌رو به‌رئویه‌ریک نیه‌ جگه‌ له‌ (الله)، چونکه‌ موشریک و بی‌پروایان ناوا بروایان هه‌بوو که‌ پیشیان ده‌وترا بلین (لااله الا الله) و مریان نه‌ده‌گرت ره‌تیا‌ن ده‌کرده‌وه‌ پیی رازی نه‌بوون، پینجه‌م نه‌وه‌ی لیوهرده‌گیری هاویه‌شپه‌یداکردن له‌ په‌روهرده‌گاری خوا زور که‌م و ده‌گمهن بووه‌ له‌ کونه‌وه‌ وله‌ نویش، زوربه‌ی هاویه‌ش په‌یداکاران له‌ په‌رستن و خویه‌تی خوا هاویه‌شیان بو‌خوا په‌یدا کردووه‌ جا نه‌وه‌ پرسیاره‌کانی بنه‌مای یه‌که‌م بوو دینه‌ سهر بنه‌مای دووهم .

بنه ماى دووهم

القاعدة الثانية: أَنَّهُمْ يَقُولُونَ: مَا دَعَوْنَاهُمْ وَتَوَجَّهْنَا إِلَيْهِمْ إِلَّا لَطَلَبِ الْقُرْبَةِ وَالشَّفَاعَةِ. **فَالدَّلِيلُ الْقُرْبَةُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ}** (الزمر آية: 3).
وَالدَّلِيلُ الشَّفَاعَةُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ} (يونس آية: 18).

وَالشَّفَاعَةُ شَفَاعَتَانِ: شَفَاعَةُ مَنْفِيَّةٍ، وَشَفَاعَةُ مُثَبَّتَةٍ.
فَالشَّفَاعَةُ الْمَنْفِيَّةُ مَا كَانَتْ تُطْلَبُ مِنْ غَيْرِ اللَّهِ فِيمَا لَا يَقْدِرُ عَلَيْهِ إِلَّا اللَّهُ.
وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَتَفْقَهُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ} (البقرة آية: 254).
وَالشَّفَاعَةُ الْمُثَبَّتَةُ هِيَ الَّتِي تُطْلَبُ مِنَ اللَّهِ، وَالشَّافِعُ مُكْرَمٌ بِالشَّفَاعَةِ، وَالْمَشْفُوعُ لَهُ مَنْ رَضِيَ اللَّهُ قَوْلُهُ وَعَمَلُهُ بَعْدَ الْإِذْنِ، كَمَا قَالَ تَعَالَى: **{مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ}** (البقرة آية: 255).

﴿القاعدة الثانية﴾ بنه ماى دووهم له وانهى پينجهم كه (شيخ محمدى كور عبدالوهاب) (رحمه الله) بهوى دهست پندهكا و دهفهرمووى **﴿أنهم يقولون: ما دعوناهم وتوجهنا إليهم إلا لطلب القرية والشفاعة﴾** واته : نهو كافر موشريكانه ديان وت نيمه هاناو پارانهوى نه بهر نهو (بت و صه نه مانه) ناكهين و پرويان تيناكهين نيلا مه به ستمان پيى نزيك بوونه وديه له خواى كه وره و تكارندنه، كه تكامان بو بكن له لاي خواى كه وره، **﴿فدليل القرية قوله تعالى﴾** جا به لگه نزيك بوونه وه كه واين گوتوو هفهرموودهى خواى بهرزه **﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾** (الزمر آية: 3). واته : دهفهرمووى نه وانهى كه بيچكه له خواى پهرومردگار دوست و هاويه شيان پهيدا كردوو و بريارد او دهيان وت نيمه ناين په رستين مه گهر بو نه وى له خوامان نزيك بكنه وه، جا به راستى خوا دهفهرمووى (الله) حوكم و بريار ددها له نيوانيان كهوا نه وان تييدا جياوازيوون جا به راستى (الله) كه سيك هيدايت و رينموونى ناكات كه دروون بى، كافرو بى پروا بى. **﴿ودليل الشفاعة قوله تعالى﴾** وه به لگهش له سهر نه وى نه وان دهيان گوت بو نه وى كه تكامان بو بكن له لاي خواى كه وره نهو (بت و صه نه مانه) ده په رستين هفهرموودهى خواى بهرزه دهفهرمووى **﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾** (يونس آية: 18).

واته: كافر هكان نهو (بت و صه نه مانه) یان ده په رستن بېنجه له خوی په رومردگار كه هیج زهره رو زیانیکیان نه ده ست دانییه وه هیج سوودو كه لکیکیشیان پیناگه ینیت. وه ده یان گوت نیمه تهنه بؤ نه وه مانه بېنه تكاكار بؤمان له لای خوی خوی گه وړه.

له پاشان (شیخ محمد) (رحمه الله) ده فخر موی ﴿والشفاعة شفاعتان﴾ تكا و شفاعة تیش دوو جوړه ﴿شفاعة منفية وشفاعة مثبتة﴾ یه كه م: شفاعة تی په تكاروه، دووهم: شفاعة تی جیگیر. ﴿فالشفاعة المنفية﴾ تكا په تكاروه ﴿ما كانت تطلب من غير الله فيما لا يقدر عليه إلا الله﴾ شفاعة ت و تكا په تكاروه بریتیه لهو شفاعة ت و تكا په كه بخوازی و داوا بکریت له غه یری خوی گه وړه كه خوی له خویدا ده بی هره له خوی داوا بکری له بهر نه وهی شتیک داوا ده کریت كه له توانای غه یری خوی دانییه نه وه پیی ده گوتری تكا په تكاروه، واته: بی كه لکه تكا و شفاعة ته كه چونكه نهو كه سهی داوا ی لیده کری جكه خوی په رومردگار توانای نه وهی نیه به لكو تهنه له توانای (الله) خویدا یه هیه ﴿والدليل قوله تعالى﴾ وه به لگهش فخر مودهی خوی به رزه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَتَقْنَأُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بِنَع فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (البقرة آیه: 254) واته: نهی گه لی باومرداران نهوانه ی پرواتان هیناوه ببه خشن لهو بزق و پوزیهی خوا پیتانی داوه پیش نه وهی پوزیکتان به سهردا بیت کرین و فروشتنی تیدا نه بی وه دوستایه تی ونزیکایه تی تیدا نه بی وه تكا تیدا نه بی، جا کافر و بی پروایه کان سته مکارن و زولم ده کهن.

﴿والشفاعة المثبتة﴾ تكا جیگیریش ﴿هي التي تطلب من الله﴾ بریتیه لهو شفاعة ت و تکا پهی كه له خوا داوا ده کری، ﴿والشافع مكرم بالشفاعة﴾ تكا کار ریزی لیگیراوه به شفاعة ت و تکا پهی كه دهیكا ﴿والمشفوع له من رضي الله قوله وعمله بعد الإذن﴾ نه وهی تكا بؤ ده کری بریتیه لهو كه سهی كه خودای گه وړه له قسه و کرداری پازیه دواي نه وه مؤله تی دمدات تاو موکو شفاعة ت بکات ﴿كما قال تعالى﴾ هره وکو خوی گه وړه فخر مویه تی ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ (البقرة آیه: 255). واته: کی هیه له توانیدا ه بی تكا بکات له لای خوی گه وړه مه گهر نه وهی خوا مؤله تی بدات .

كه واته لیړه بؤمان دمرده كه ویت نه وهی تكا لی ده کری و نه وهی تكا ده کات و نه وهی تكا بؤ ده کری سئ نه. پوکنه کانی تكا جیگیر نه ویش یه كه م: نه وهی تكا لی ده کری (الله). وه دووهم: نه وهی تكا ده کات بریتین له پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) و فریشته کان و باقی پرواداران. سییه م: نه وهی تكا بؤ ده کری كه سیك بی ده بی موشریك و کافر نه بی له باز نهی نیسلام و نیمان و باور بی، به لام سئیه م نه وکاته تكا بؤ ده کریت له دواي نه وهی خوی گه وړه مؤله تی دمدات .

جا له پاشان دیننه سهر نه وهی كهوا هه لوښته بکهین له سهر نهو بنه مایه ی به لام هه لوښته کان زوری دهوی زور به کورتی نه وهیه یه كه م ده بی نیمه بزاین نهو (قاعیده) و بنه مایه زور زور گرینگه، له بهر نه وهی نیستا له نیو خوشماندا هره له سهر دمه كهی نیمهش به راستی زور خه لک هه ن دهستیان به وه گرتیه ده لپن کاکه خو نیمه نایپه رستین نیوه پیتان وایه فلان گورو فلان به رد و فلان به رنامه و ریبار ده په رستین نیمهش مسولمانین و پروادارین، پیمان وایه خوا بوونی هیه خوی په رومردگار نیمه ده رتینی وه کو نیوه، نیمهش ده لپن (الله اکبر) ده کین و پروامان وایه مردن و زیان و

بۇق و بۇزى به دهست (الله) يه ، جا بۇچى ئىمه برودار نين ؟ بۇچى موشريك و هاوبهش پيداكارين ؟ نه گه ل نه و شدا و هكو موشريك و هاوبهش پيدا كهرانى سهردهمى پيغه مبهره (عليه الصلاة والسلام) ههريه كه به دهيه ها شيرك و هاوبهش دهكات وه به دهيه ها (بت و صه نه م) ي بۇخوى داناوه ده پيهرستى نه هه واو هه وهسى خوى را بگره تاوه كو ده گاته بهرنامه و رنيازو هكره ي وه ده گاته زور جارويه مردووه كان و گورو گورستانيش ده پهرستى (په نا به الله) جا نه وه دهرده كه وي ده ئين فلان كه س پياوى باش بووه نه لاي خوا ريزى هه يه دميكه ينه نيوه ندگير نه نيوان خومان و خوى پهرودرگار (په نا به الله) خومان پى نه خوى نريك دمه ينه وه با بينه تكارمارمان نه لاي خوى پهرودرگار قه سه كه يان ههروهك و قسه كانى هاوبهش پيدا كهرانى سهردهمى پيغه مبهره (عليه الصلاة والسلام) ده ئين خو ئىمه مه به ستمان نييه نه و گوره نه و مردووه نه و شيخه نه و بهرنامه يه نه و فلان شته نه و داره نه و بهرده نه و مهرقه ده نه وانه پهرستاون و كرنوشيان بو بييه ين و پيان پهرستين و سهر به خون به لكو پيمان وايه نه وانه نيوه ندگرن نه نيوان ئىمه و خوى پهرودرگار بو نه وه ي پى نه نه خوى نريك بينه وه و بينه تكارمارمان .

- 26 -

هه‌یه دیته‌وه بهر بته‌کان و یان خویانن و نه‌و نیش و کاره‌ی داویان لیده‌کری بۆیان ده‌که‌ن و یارمه‌تیا‌ن دده‌ن ده‌بنه نیوه‌ندگه‌ر له‌نیوان خویان و خوا‌دا یان تکایان بۆ ده‌که‌ن، نه‌وه‌تا خوی گه‌وره له‌قورن‌اندا ده‌فرمووی ﴿وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾ (نوح آیه: 23). واته: ده‌یانووت وازمه‌هینن له‌په‌رستراوه‌کانتان نیوه وازمه‌هینن له (ودد و سواع و یه‌غووث و یه‌عوق و نه‌سر) جا نه‌وه جیگیر بووه نه‌و ناوانه و نه‌و وشانه به‌مانای چی دی، له‌صحیح بوخاری نه‌و ده‌رمووده‌یه‌ی که (عطاء) نه‌ویش له (عبدالله ی کوری عباس) (رضی الله عنهم) گه‌یرایتی‌وه نه‌ویش ده‌رموویه‌تی ((هَذِهِ أَسْمَاءُ رَجُلٍ صَالِحٍ كَانَ فِي قَوْمِ نُوحٍ وَوَقَعَ الشَّرْكُ بِهِؤُلَاءِ الرِّجَالِ لِأَنَّهُمْ صَالِحُونَ)) جا نه‌وه له‌صحیح بوخاری له‌باس و بابه‌تی (تفسیر القرآن) له‌ته‌فسیری ده‌رمووده‌ی خوی ﴿وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾ (نوح آیه: 23) به‌ژماره (4920) هاتووه. جا ده‌رموویه‌تی (ابن عباس) (رضی الله عنهما) نا نه‌وانه ناوان واته (ودد و سواع و یه‌غووث و یه‌عوق و نه‌سر) نه‌وانه ناوی پیاوانی چاکی قه‌وم و گه‌لی نوح بوون، که‌شیرک و هاویه‌شی هاته ناویان به‌هوی نه‌و ناوانه‌وه، چونکه نه‌وان پیاوچاک بوون له‌پاش نه‌وه‌ی که‌مردن هه‌یکه‌لیان بۆ داتاشین نه‌وجا قه‌برو گۆره‌کانیان بۆ رازانده‌وه نه‌وجا ده‌چوون له‌کو‌تایی چه‌ند ماوه‌یه‌ک له‌نه‌وه‌کانیان گه‌یشتنه‌ سهر نه‌وه‌ی کورنوشیان بۆ به‌رن بیانی‌په‌رستن وه‌ شیوازی (بت و سه‌نهم) له‌سهر وینه‌کانیان دروست بکه‌ن.

جا شیرک و هاویه‌شی له‌و دوو بوویه‌وه دونیای داگرت و هه‌یه‌وه هه‌بووه نیستاش ههر به‌رده‌ماوه جا عه‌ره‌به‌کانیش شیرک و هاویه‌شی زیاتر به‌حساب روحیانه‌تی پیاوچاکه‌کان و به‌ده‌ردی قه‌ومی نوح (عليه الصلاة والسلام) چوون وه‌ هی نه‌وانه‌ی پاش نه‌وان کردییان (بت و سه‌نهمه‌کانیان) دارشت کاتی که‌ نه‌وانیش هاتن بۆ ناو قه‌ومی عه‌ره‌به‌کان که‌وا (بت و سه‌نهمیان) هاته ناو و نه‌وانه (لات و عوززا و مه‌نات ... هتد) ده‌په‌رسترا، بۆ نموونه (لات) نه‌و بته‌ بووه که‌ په‌رستراوه هه‌ندی‌ک ده‌لین پیاو چاکی‌ک بووه که‌ (ابن عباس) (رضی الله عنهما) یه‌کی‌ک بووه نه‌وان ده‌لینت (لات) پیاو چاکی‌ک بووه کاتی‌ک که‌وا نیش و کاره‌که‌ی بریتی بوو نه‌وه‌ی که‌ گه‌نمی ده‌هینا و ده‌یه‌پاری و یان ناردی که‌ په‌کی لی دروست ده‌کرد و نه‌وجا له‌گه‌ل ناوی تیکه‌ل یه‌کی ده‌کردو پاشان به‌سهر به‌ردیکی که‌ نه‌وه‌په‌رینه‌ی ده‌کرد به‌کاری ده‌هینا، نه‌و خه‌لکه‌ی که‌وا بۆ هه‌ج ده‌هاتن پنی ده‌به‌خشین و پنی دمدان، کاتی‌ک که‌ نه‌و که‌سه‌ مرد که‌به‌رده‌که‌ نه‌و شونینه‌ی دا مابووه به‌گه‌وره‌یان گرت و ریزیان لیگرت وتیان نه‌و به‌رده‌ هی نه‌و که‌سه‌ بووه که‌وا وای بۆمان ده‌کردو گه‌ نه‌مه‌کانی ده‌هاری و یارمه‌تی نه‌وانه‌ی دما که‌ ده‌هاتن هه‌جی مالی خوی په‌روه‌ردگاریان ده‌کرد، نه‌وه‌بوو نه‌و پیاوه (سه‌قه‌فیه‌کان) نه‌و به‌رده‌یان په‌رست و وه‌ نه‌و پیاوه‌ش وا ماوه که‌ په‌رستری جا پنیان وابوو پیاویکی باشه جا له‌کو‌تاییه‌که‌یدا په‌رسترا.

وه (عوززا) ش نه‌و بته‌ بوو هاته ناو عه‌ره‌به‌کانی نه‌هلی مه‌که‌که‌ پیش هاتنی پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) به‌روایان وابوو (په‌نا به‌الله) که‌نه‌وه کچی خوایه (په‌نا به‌خوا) ده‌یان‌په‌رست و عیباده‌تیا‌ن بۆ ده‌کرد، وه پنیان وابوو ژور به‌توانایه‌ نه‌شه‌رو جه‌نگه‌کان نه‌و بته‌ی (عوززا) یان ده‌بردو به‌کاریان ده‌هینا و ده‌یانگووت سه‌رمان ده‌خات وه نیمه (عوززا) مان هه‌یه، نه‌وه بوو کاتی‌ک (نه‌بو سوفیان) له‌جه‌نگی (نوحود) وای کردو و هاواری کرد نیمه (عوززا) مان هه‌یه نیوه نیتانه نه‌وه (عوززا) بزانه چی به‌سهر هینان، پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) ده‌رمووی نه‌ی هاوه‌لان وه‌لامی بده‌نه‌وه پنی بلین نیمه‌ش خوامان هه‌یه پشتگیری کارمانه و دۆستمانه نیوه نیتانه له‌گه‌ل نیوه‌دا نییه، نه‌وه‌بوو جا

(خالیدی كوری وهلید) (رضی الله عنه) له گه ن مه فرزهیه کی (سی) كه سی رۆیشت به رهو نه وهی كه فه تحی مه ككه ی كرا له پنگاكه ی (عوززا) ی له ناو ببات، و نه وه بوو كافرو موشریكه كان كۆبوونه وه وتیان نه كه ی (خالید) وات به سه ردی و وات له گه ن دهكات (عوززا) زۆر به توانایه، (خالیدی كوری وهلید) یش (رضی الله عنه) پاله وانانه كه خوی به یهك دهزانی وه نه هلی ته وحید بوو، به نه مری پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) چوو له دهو ربه ری سوپاوه وهكو نه و شیعو هوندراوهیه ی ههیه گوتی (یا عوززا كُفْرَانِكَ لَا سُبْحَانَكَ: إِنِّي رَأَيْتُ اللَّهَ قَدْ أَهَانَكَ) واته: نه ی (عوززا) من به تۆوه كافر م به پاك و بیگهر دت نازانم، به لكو من خوام بینى تۆی بی ریز كرد و ریسوای كردی جا (خالیدی كوری وهلید) (رضی الله عنه) بینى وای له (عوززا) كرد نافرته تیکى پرچ به گروازه ی كه پرچی زۆر بوو كه نه و جنۆكه شهیتانییه بووه خوی له ناو نه و به ته ی نایه هه مووجار وه لای نه وانی ده داوه له ناو به ته كه هاته ده رو خالیدی كوری وهلید (رضی الله عنه) كوشتی، كه نه وه ی بۆ پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) گێڕایه وه پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) فه رمووی نه وه (عوززا) بوو له دهستیان رۆیشت و نه ما، (عوززا) جاریکی تر بۆیان ناگه ریتته وه له (البداية والنهاية ابن كثير) له به رگی چواره م له لاپه ره (362) نه و رپوایه ته گێردرایته وه كه ئیمه به كورتی باس مان كرد نه وه له سالی (8) ی كۆچی له (25) ی رهمه زان كاتیك پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) خالیدی نارد له ناوی برد.

وه (مه ناته) یان هه بوو دهیان په رست (په نا به خوا) كه هه ندیک ده ئین له ناوی خوی گه وه (المنان) وه ریانگرتبوو، دهیانگوت نه وه مه ناته هه ندیکیان دهیان وت نه وه نه ده خوئینان بۆ دهرشت به سه ریاندا ده كرد له و قوربانیا نه ی كه بۆ نه و به تیان سه رده به ری دهیان وت نه و به پیت وه ره كه ته، له وهیه وه ناوی (مه ناته) ی ئیندرا بوو چونكه له عه ره بی كه دهوتری (يُمْنًا عَلَيْهَا مِنَ الدَّمَاءِ) كه خوئنی زۆریان به سه ر ریشته بوو كه هه ندیک ده ئین پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) (نه بو سو فیان) (رضی الله عنه) ی نارد له دوا ی نه وه ی كه فه تحی مه ككه ی كرد نه و (مه ناته) ی له ناو برد و تیکى شكاندوو هه ندیکیش ده ئین (هه لی كوری نه بو طایب) (رضی الله عنه) بوو له سیره ی (ابن هشام) نه مه باسكراوه، گرینگ نه وهیه ناوا بت په رستی هاته ناو عه ره به كانیش (په نا به خوا) بت په رستیه كه په ره ی سه ندو تا نیستاش له نیو نیمه دا دووباره زیندوو بۆته وه بت په رستیه کی یه كجار زۆر ههیه و له سه رده می (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) یش (رحمه الله) هه ر وابوو هه ر بۆیه نه و نامیلكه و نوسراوانه ی نووسی وه لای پی دانه وه هه ئه وهسته یه کی تر نه وهیه كه وا له سه ر شه فاعه ت و تكا بیکه یین له و بنه مای دووهم كه (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) هینایتی كه بزانی شه فاعه ت و تكا كردن چه نده گرینگه نه و جا پیناسه كانیان بکه یین وه به لگه كانیان بۆ به یینی نه وه (ان شاء الله) له وانه ی داهاتوو به پشتیوانی (الله) یاسی ده كه یین.

وانهى جهوتهم

گه‌یشتینه سهر دهرس و وانهى جهوتهم كه هه‌ئوسه دهكه‌ین له‌سهر بنه‌ماى دووهم (القاعدة الثانية) كه دیننه سهر باسى تكا و شه‌فاعه‌ت له‌ قورنان و فهرمووده، با بزانی جوره‌كانى چين وه‌ تۆزىك له‌سهرى دهرۆین وه‌ ږوونكرندنه‌وه‌ى له‌سهرده‌هین، چونكه‌ له‌سهرده‌مى خوشمان تكا و شه‌فاعه‌ت بۆته بیانوونك (په‌نا به‌ الله) جار هه‌یه‌ شيرك و هاوبه‌شى ئى ږووده‌دات جار هه‌یه‌ گونا و تاوانى پنده‌كریت يان خه‌لكانىك هه‌ن ئىي كه‌مته‌ر خه‌من و كه‌م و كورتن تىیدا وه‌ ږروایان به‌هه‌ندىك له‌به‌شه‌كان نبیه كه‌ جیگیره له‌ قورنانى ږیروزو سوننه‌تى پیغه‌مبه‌رى دلسوز(عليه الصلاة والسلام) وه‌ هه‌شیانه‌ تپیه‌رى ده‌كات و شه‌فاعه‌ت و تكاى ده‌داته ده‌ست كه‌سان و خه‌لكان و بت و سه‌نه‌مىكى بۆى ږریار ده‌دات كه‌ هېج شه‌فاعه‌ت و تكاىان بۆ نبیه.

جا له‌ و پیناومى ده‌ئین شه‌فاعه‌ت و تكا بزانی ماناكه‌ى چیه له‌سهره‌تا له‌ زمانه‌وانیه‌وه‌ پیناسه‌ى ده‌كه‌ین، وه‌ له‌ پاشان ده‌چینه سهر نه‌وه‌ى كه‌ به‌لگه‌كان له‌سهرى ده‌هیتینه‌وه‌ وه‌ به‌نايه‌ته‌كانى قورنان و جۆره‌به‌شه‌كانى، پاشان نه‌و مه‌رجانه‌ى كه‌ شه‌فاعه‌ت و تكاى له‌لایه‌ن نه‌هلى سوننه‌و جه‌ماعه‌ بۆ خه‌لكانىك له‌ پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) و فریشته‌كان و له‌ پیاو چاكان داناوه‌ ئایا چیه له‌و كات بۆمان ږوون ده‌هیتنه‌وه‌ به‌ته‌واوه‌تى.

سهره‌تا ده‌ئین (الشفاعة) شه‌فاعه‌ت به‌كوردیبه‌كه‌ى به‌ مانای نه‌وه‌ى دیت ږرسیارو داواكردن بۆ ئیخوشبوون و ږوورین له‌تاوان و گونا، كه‌ كه‌سبك بۆ كه‌سبك بېكات له‌لای ده‌سه‌لات داریك، نه‌و ده‌سه‌لاتداره‌ش سه‌بارت به‌ قیامه‌ت بېت مه‌به‌ست پى(الله‌یه)، سه‌بارت به‌ دنیا جار وه‌یه‌ مه‌به‌ست پى ده‌سه‌لاتدارى دنیا و حاكم و ده‌سه‌لاتداریشه‌، وشه‌كه‌ له‌(شَفَعَ) بِشَفْعٍ شَفَاعَةً هاتوو واته‌ تكاى كرد وه‌ تكاده‌كات وه‌ تكاكارى (شَفَعَ) به‌و كه‌سه‌ى ده‌گوترى كه‌ تكاكاره‌ (شَفِيع) یش به‌و كه‌سه‌ ده‌گوترى دیسان تكاكاره‌ له‌سهر وه‌زنى(فعل) به‌مانای (فاعل) وه‌ (مُشَفِّع) به‌و كه‌سه‌ ده‌گوترى واته‌ تكاوهرگر مه‌به‌ست پى (الله‌یه) بۆ شه‌فاعه‌ت و تكاكانى تاییه‌ت به‌ خوى، وه‌ (مُشَفِّع) مه‌به‌ست پى نه‌وه‌یه‌ نه‌و كه‌سه‌ى كه‌وا تكاى لیوه‌رده‌گیرى وه‌ كۆیه‌كه‌ى (جمع) كه‌كه‌ى (الشُّفَعَاء) وه‌له‌ نه‌سهر وه‌فهرمووده هاتوو وه‌م وشه‌ هه‌م له‌ قورنانى ږیروز وه‌ یه‌ك له‌ نه‌سهره‌كان وه‌ له‌ جه‌دیه‌كان كه‌ كۆمه‌لېك له‌ موچه‌ددیسین ده‌ئین مه‌وقوفه‌ له‌سهر زویه‌یرى كورى عه‌وام(رضي الله عنه) كه‌ گوتویه‌تى (إِذَا بَلَغَ الْأَخْدُ السُّلْطَانَ فَلَعَنَ اللَّهُ الشَّافِعَ وَالْمُشَفِّعَ) واته‌: نه‌گهر هاتوو سنوره‌ شه‌رعیبه‌كان به‌زیندران جه‌ددىكى شه‌رى جیگیر بوو له‌سهر كه‌سىكى گه‌یشته‌ ده‌سه‌لاتدارى واته‌ گه‌یشته‌ حاكمى شه‌رى نه‌و كه‌سه‌ كه‌سبك بچى تكاى بۆ بكات تاوه‌كو جه‌دده‌ شه‌رعیبه‌كه‌ى له‌سهر جیگیر نه‌بیت (شافع) كه‌كه‌ تكاكاره‌ وه‌ (مشفع) كه‌كه‌ نه‌وه‌ى تكاى بۆ ده‌كات تكا وهرده‌گریت له‌لای نه‌و كه‌سانه‌وه‌ نه‌وانه‌ هه‌ردووکیان نه‌و كه‌سانه‌ به‌ر نه‌عه‌لى خوى گه‌وره‌ ده‌كه‌ویت وه‌ نه‌فرین و نه‌عه‌لى خوى ده‌یگریته‌وه‌، دوعاى نه‌وه‌ى لیكراوه‌ كه‌وا مه‌به‌ستمان نه‌وه‌ بوو وشه‌ى (الشَّافِعَ، وَالْمُشَفِّعَ) هاتوو له‌ نه‌سهره‌كانیش.

له‌ پاشان (ابن مسعود) (رضي الله عنه) ږیوايه‌تىك ده‌ریاره‌ى قورنان نه‌ویش مه‌وقوفه‌ له‌سهر (ابن مسعود) (رضي الله عنه) هه‌ندىكیش ده‌ئین له‌ ږنگاى (جابر) (رضي الله عنه) مه‌رفوعه‌ كه‌ وتراوه‌(الْقُرْآنُ شَافِعٌ مُشَفِّعٌ وَمَاحِلٌ مُصَدِّقٌ) واته‌: قورنان هه‌م تكاكاره‌ وه‌هه‌م تكاوهرگریشه‌ وه‌ (ماحل یشه‌ واته‌ دیفاع كارو و به‌رگری كارو وه‌ به‌راست دانراویشه‌ وه‌ بۆ كه‌سیكیش قورنان بخوینیت ئى تیبكات و نیشیشی پېبكات، كه‌واته‌ بۆمان ږوون بۆوه‌ كه‌ شه‌فاعه‌ت

وتكا به مانای نیوه ندو تكا كردن دیت به چهند مەرجیکه وه ئینجا شهرعی ده بیئت له پروانگه ی نه هلی سوننه و جه ماعه كه كه سیک تکای بو بکریت له لای خوی په رومردگار گونا هبار بیئت یان بو پله ی بهرز بییته وه نه و تکارانه ش له عه قیده ی سوننه و جه ماعه بریتین له پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) و هریشته کان وه تیگرای پرواداران له وانه پیاو چاکان له پیشتن و شه هیده کان نه وانه ی له جهنگ و درایه تی کافره کان ده کوژین خودا به شه هید قبولیان بکات، جا هیه مانگی رهمه ران و پوزی و عیباده ته کان یان قورنای نه وانه ش ده بنه تکار.

جا نیستا بین نایه ته کان بخوینینه وه له سه ر نه وه ی چونکه تکا له لای نه هلی سوننه و جه ماعه دوو به شی سه ره کییه وه کو (شیخ محمدي كورى عبدالوهاب) (رحمه الله) له بنه مای دووم هی نایتیه وه ﴿الشفاعۃ المنفیة﴾ واته: تکای ره تکراره، ﴿الشفاعۃ المثبتة﴾ واته: تکای جیگر، ﴿الشفاعۃ المنفیة﴾ خودای گه وره له قورنای هه ندیک له شه فاعه تکاران هه ندیک له شه فاعه ته کانی ره تکرده وه نه و نایه تانه ده یگریته وه وه کو خوی گه وره ده فهرموویت ﴿وَأَتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ (البقرة آیه: 48) واته: نه و پوزی پاریزکار بن و له خوا بترسن كه هیج كه سیک بو كه سیک شتیکی بیناگریت وه شه فاعه ت و تکیه كه ی و مرناگریت، وه هیج كه سیک له بری كه سیکی تر فیدیه له جیاتی نه و و مرناگریت كه نه و عه زاب نه دریت شیک له جیاتی نه و عه زاب نه دانه و مرناگریت وه نه وان سه ركه وتوو نابن سه رناخرین، كه واته لی ره خوی گه وره تکای ره تکرده وه چونکه نه و شه فاعه ت و تکیه له قیامه تی به وه یه كه مەرجه شهرعیه کانی لینه هاتوته جی، یان ده فهرموویت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (البقرة آیه: 254) واته: نه ی گه لی باوه رداران ببه خشن نه وه ی كه خوی گه وره به رزق و پوزی به نیوه ی داوه پشی نه وه ی پوزیکتان به سه ر دابی كه نه و پوزهیدا نه کرین و فروشتن هیه نه دوست و براده رایه تی هیه ونه تکا و شه فاعه ت هیه وه کافران بینگومان زالم و سته مکارن. له پاشان خوی په رومردگار فهرموویه تی ﴿أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنْهُمْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُقْدُونَ﴾ (یس آیه: 23) نه و نایه تانه هه مووی نه وه ی گه یاند كه شه فاعه ت و تکا نه گه ر مەرجه شهرعیه کانی لینه هاتبیته جی نه وه ره تکراره یه خودای په رومردگار قبولی نییه نه وه به لگه ن له سه ر نه وه ی كه جار هیه شه فاعه ت (المنفیة) ره تکراره یه وهك (شیخ محمد بن عبدالوهاب) (رحمه الله) فهرمووی.

تکاران جار هیه حسابیان بو ناگری چونکه تکاره یان له جینی خوی نییه هه روه کو خوی په رومردگار فهرموویه تی ﴿وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُخْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ (الأنعام آیه: 51). واته: نانه وانه کافر یان بی پروان یان گونا هکارن بیان تر سیننه كه نه وانه حساب ده کهن كه پنیان وایه تکار یان هه بی له قیامه ت كه خوی گه وره ده فهرمویت نه دوست و پشتگیری کاریان هیه نه تکار یان هیه جا له نیستاه له خوا بترسن و پاریزکار بن وه بگه رینه وه بو لای خوا یان خوی گه وره ده فهرموویت ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْصُرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ (یونس آیه: 18). نه وانه موشریک و کافرو هاوبه ش پهیدا که ران بیجگه له خوی ده په رستن نانه وانه ی ده یه رستن له بت هیج زهره رو سوودیکیان ناتوانن پنیان بگه یه نیئت یان له سه ر یان لاده ن ویان هیج سوودو كه تکیان یان لییان قه دهغه بکه ن جا نه وانه به نومییدی نه وه ی ده لین نه وانه

تكاكارمانن له لای خوی گه وړه . وه خوی گه وړه ده فهرمویت **﴿قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾** (یونس آیه: 18). نایا نیوه نهی کافرو موشریکه کان شتیکی ده لاین که خوی گه وړه نه یزانیت (په نا به خوی گه وړه) وه خوی گه وړه پوونی کردوته وه وزانیتی وه ناتوانن شتیکی بکهن خوی گه وړه بلین ناگادارنیه پی ناگادار نابیت به لکو خوی په رومردگار به هه مووی ناگاداره به ووی له ناسمان و له زموییه پاک و بیگهردی و به رزی بو نه و خوییه له و شیرک و هاویه شیه بوی بریار دهن به نیازو نومیدی نه ووی تکایان بو بکهن له لای خوی په رومردگار.

جا هاتوو له وانه پی شهوا (ابن جریر) له ته فیسری نه و نایه ته یدا فهرمووییه تی نه وه مانای نه ووییه نیوه نه وانه له ناسمانه کان و له زموییه نه و په رستراوانه ی ده پیهرستن پیتان وایه که دهیکه نه شهریک و هاویه ش له گهل خوی په رومردگار له ناسمانه کان و له زموی دهستیان هیه و توانایان هیه سبه ی له مهیدانی هه شرو حساب له لای خوی گه وړه تکاتان بو بکات که نیوه وا دهمانن نه وانه تکاکارن جا خوی په رومردگار به پیغه مبهری **(عليه الصلاة والسلام)** فهرمووه تو هه وانیان پیبده که به هه نه ودا چوونه وه بیرویاوه رهمکیان پوچه نه وه نه وانه نه ده توانن زهررو زیانیان پی بگه یه نن نه ده توانن سوودو قازانجیان پیبگه یه نن نه به دنیاییه وه هیچیان له دست نییه که نه وان ده پیهرستن ته نها بیروبوچونیکی پوچه نه به لکو ریزیکیان له لای خوی گه وړه نییه وه خوی گه وړه شه فاعهت و تکایان لی وهرناگیری.

له پاشان خوی گه وړه له نایه تی تر فهرمووییه تی **﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾** (السجدة آیه: 4). واته نه و (الله) یه ی که وا ناسمانه کان و زموی به دست هیناوه وه نه ووی له نیوانیاندا یه له ماووی شش روژ له پاشان به رز بویه وه بو سهر (عرش) که ی باره گاه ی جا نیوه جگه له خوی گه وړه هیچ که سیکی تر نییه بتوانیت پشتگیری کارتان بیت و هه رتان بخه یان تکاکارتان بیت وه تکاتان وهریگری، نه و جا له پاشان بوچی بیرناکه نه وه ناگادارانین جا له پاشان خوی گه وړه نه و نایه تانه تکای تکاکاران که مهرجه شهرعییه کانی تییدا نییه هه رهمووی رت کرده وه.

له به رامبه ریشدا خودای گه وړه تکای جیگیر که (شیخ محمدي كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) گوئی که رجوری دووم له روانگه ی نه هلی سوننه و جه ماعه جیگیره نه و نایه تانه به لگه نه خوی گه وړه ده فهرمویت **﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾** (البقرة آیه: 255). کی هیه له لای خوی گه وړه تکاکارتان بیت مه گهر به مؤله تی خوی واته به مؤله تی خوا تکاکار هیه نه و نه و جیگیر ده کات، وه خوی په رومردگار فهرمووییه تی **﴿مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ نَعْدِ إِذْنِهِ﴾** (یونس آیه: 3). هیچ که س تکاکار نیه له مهیدانی هه شرو حساب له لای خوی په رومردگار نیلا له دوی مؤله تی خوی ده بیتته تکاکار، وه یان خوی گه وړه فهرمووییه تی **﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ﴾** (الأنبياء آیه: 26). واته نه وان ده لاین خوی (رحمان) مندالی گرتوو بو خوی هیه تی پاک و بیگهردی بو خوی گه وړه بو نه و قسانه ی نه وان دهیکه نه به لکو نه وان به نده ی به ریزو ریزیگیراون له لای خوا گه وړه که فریشته کانن .

﴿لَا يَسْقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهٖ يَعْمَلُونَ﴾ (الأنبياء آية: 27). واته: نهوان پيش نه مرو فەرمانی خوی گه وره ناکه ون نهوان جینه جیکارن و کار ده که ن به فەرمان و نه مره کانی پیمان ده کریت له لای خوی گه وره . ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ﴾ (الأنبياء آية: 28) واته: مه به ست پی نه وه یه نهوانه ی خوی گه وره پی عالم وزانایه نه وه له پيش و پاش دیت وه نهوان تکا ناکه ن و تکا کارنن نیلا نهوانه تکا کارن که خوی گه وره لیان رازییه . نهوان زور له خوی په روه ردگار ده ترسن جا که وایی بومان ده رکوت له نایه تانه که سینک ده توانی تکابکات که خوی گه وره مؤته تی پیدات، که واته مهرجی یه که م له لای نه هلی سوننه و جه ماعه نه وه یه که وا که که سه تکا کاره که ده بیت توانای تکا گردنه ی هه بیت له پاشان ده بیت مسولمان بیت نه وه ی تکای بو ده کریت وه پاشان ده بیت تکا کاره که مؤتی و مرگرتبیت له لای خوی گه وره نینجا خوی گه وره پی رازییت له وه که سه ی که تکای بو ده کریت وه کو ده فەرمویت ﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ﴾ (النجم آية: 26) یان ده فەرمووی ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ﴾ (الأنبياء آية: 28). نه وه نهو مهرجانه ده سه لینی و ده که یه نی که خوی په روه ردگار ده بی رازی بی له وه که سه ی که تکای بو ده کری وه ده بی مؤته ت بدا بو نه وه که سه ش که وا تکا کاره و نی رازی بی وه پاشان ده بی نه وه که سه ی تکای بو ده کری ده بی مسولمان بی وه نه وه که سه ی که تکاش ده کا ده بی له ده سه لاتی دابی خوی په روه ردگار نه و توانایه ی پینه خشیبی.

وانه‌ی هه‌شته‌م

له وانه‌ی هه‌شته‌م له شهر کردنی چوار بنه ماكهی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) گه‌یشتینه سهر نه‌وه‌ی كۆتا وانه له قاعیده و بنه‌مای دووهم، لهم وانه‌یان له‌گه‌ژ پرسیاره‌كانی به پشتیوانی خوای په‌روه‌ردگار ده‌خه‌ینه به‌رده‌متان، جا لیژمدا ئیمه له‌وانه و ده‌رسی رابردوو پێناسه‌ی شه‌فاعه‌ت و تكامان كرد وه گۆتمان دوو جوهره له عه‌قیده‌ی نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه شه‌فاعه‌ی (منقیه) په‌تكراوه كه نایه‌ته‌كانمان به به‌لگه بۆ هیناوه، وه شه‌فاعه‌ی (مثبته) جیگیر نه‌ویش كه نایه‌ته‌كانمان به به‌لگه بۆ هیناوه، گۆتمان تكاكاریش نه‌وه‌ی تكاكه‌ی ده‌كا چه‌ند مه‌رجیكى بۆ داندراوه و هه‌لینجراوه له نایه‌ته‌كان و فه‌رمووده‌كانی پێغه‌مبه‌ری (عليه الصلاة والسلام)، كه مه‌رجی نه‌وه‌ی نه‌و له توانای دابی تكاكه بكا وه له پاشان كه مۆله‌تی وه‌رگرتی نه‌لای خودا، خودا مۆله‌تی پی دابی كه تكاكه بكا له خوشی رازی بی وه له پاشاندا نه‌وه‌ی تكاكه‌ی بۆ ده‌كری موسوئمان بی وه خودا ئینی رازی بی، ته‌نها لیژمدا نیستنه‌ها هه‌ن په‌لگه بگوتری نه‌دی بۆچی تكا كرا بۆ (نه‌بو تالیب) ی مامی پێغه‌مبه‌ری (عليه الصلاة والسلام) تكاكه‌ش وه‌رگیرا، ئیمه ده‌لین نه‌وه نیستنه‌ها خودای په‌روه‌ردگار ته‌نها نه‌وه‌ی قه‌بوژ کردیه نه‌ویش كه (نه‌بو تالیب) چه‌ند چاكه‌ی دونیه‌وی هه‌بوو له‌گه‌ژ پێغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام)، كه پێغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) تكاكه‌ی كرد خودای په‌روه‌ردگار نه‌وه‌ی لی وه‌رگرت عه‌زابه‌كه‌ی پی خه‌فیفتر كرد به‌س پی نه‌هاته ده‌ری له ناگری دۆزه‌خ، كه‌واته نه‌وه نیستینه‌ها و حاله‌تیکی دیاری كراوه و یه‌كجار پویدایه و جارێکی تر بۆ كافر و بی‌بروایان تكا له عه‌قیده‌ی نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ی وه‌رناگیری وه قه‌بوژ نیه.

نه‌وانی تكاكارن گۆتمان جار وه‌یه فریشته‌نه وه‌كو به نایه‌ت و به‌لگه گۆتمان وه جار وه‌یه پێغه‌مبه‌رانن (عليهم الصلاة والسلام) وه جاریش وایه پیاوچاكانن و شه‌هیده‌كانن وه جار وایه قورئان تكاكاره وه جار وایه پۆزی و عیباده‌ته‌كانه، نه‌وانه هه‌ر هه‌موویان له عه‌قیده‌ی نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه ده‌توانن تكا یكه‌ن بۆ كه‌سیکی یان په‌لای به‌رتر ببیته‌وه له به‌هه‌شت یان له ناگری دۆزه‌خ ده‌ریچی یان عه‌زابه‌كه‌ی پی كه‌م ببیته‌وه به‌و مه‌رجانه‌ی رابردوو كه گۆتمان.

جا له پاشان با بزانی پێغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) چه‌ند شه‌فاعه‌ت و تكای هه‌یه زۆر به كورتی و پوختی پێغه‌مبه‌ری خوا (عليه الصلاة والسلام) به‌لگه له‌سهر نه‌وه‌ی شه‌فاعه‌ت بۆ وی جیگیره یه‌ك له‌وان نه‌و به‌لگه‌یه كه (شفاعة العظمى) ی بۆ هه‌یه، پێغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) له فه‌رمووده‌ی سه‌حیح دا هاتوو واته (تكای مه‌زن) ی بۆ هه‌یه له مه‌یدانی هه‌شر و حیساب كه خه‌لكه‌كه راده‌گیری، پێغه‌مبه‌ری پێشه‌وا (عليه الصلاة والسلام) نه‌و په‌ل و پایه‌ی پی ده‌به‌خشی كه له سه‌حیحی بوخاریدا هاتوو كه نه‌بو هوره‌یره (رضي الله عنه) ده‌گیریته‌وه ده‌لی پێغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) كاتیك كه‌وا فه‌رموویه‌تی ((أَنَا سَيِّدُ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) من گه‌وره و مه‌زنی خه‌لك و مه‌ردووهم له پۆزی دوا‌یی ((وَهَلْ تَذَرُونَ مِمَّ دَلِكُ؟)) فه‌رمووی نایا ده‌زان نه‌وه‌ش چۆنه و چیه ((يَجْمَعُ اللَّهُ النَّاسَ الْأُولَيْنِ وَالْآخِرِينَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، يُسْمِعُهُمُ الدَّاعِيَ وَيَنْفَعُهُمُ الْبَصَرَ، وَتَدْنُوا الشَّمْسُ، فَيَبْلُغُ النَّاسُ مِنَ الْغَمِّ وَالْكَرْبِ مَا لَا يُطِيقُونَ وَلَا يَحْتَمِلُونَ، فَيَقُولُ النَّاسُ: أَلَا تَرَوْنَ مَا قَدْ بَلَغَكُمْ، أَلَا تَنْظُرُونَ مَنْ يَشْفَعُ لَكُمْ إِلَى رَبِّكُمْ؟ فَيَقُولُ بَعْضُ النَّاسِ لِبَعْضٍ: عَلَيْكُمْ بِآدَمَ، فَيَأْتُونَ آدَمَ فَيَقُولُونَ لَهُ: أَنْتَ أَبُو الْبَشَرِ، خَلَقَكَ اللَّهُ بِيدِهِ، وَنَفَخَ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ، وَأَمَرَ الْمَلَائِكَةَ فَسَجَدُوا لَكَ، إِشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَى إِلَى مَا قَدْ بَلَغْنَا؟

فَيَقُولُ آدَمُ: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنَّهُ قَدْ نَهَانِي عَنِ الشَّجَرَةِ فَعَصَيْتُهُ، نَفْسِي نَفْسِي إِذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، إِذْهَبُوا إِلَى نُوحٍ))، پيغمبر (عليه الصلاة والسلام) فرمودی نا له و پوزهی مهیدانی حشر و حیساب که له یه که مه کانه وه تا کوتا مهردووم و خه لکی کزده کرینه وه له یه که دؤنیدا له یه که مهیدانییدا. له پاشان فرمودی نه و کاتی وای لی دی که چاوه کان بی هیژ ده بن وه پوز و هه تاو و خور له سهریان نزیك ده بیته وه، خه لکی له غه م و په ژاره و دلتته لگی وایان لی دی که وا هیژیان نامینی چی دی ته جه مول نا کهن، وه له پاشان خه لکی به یه کهتری ده لئین نایا نابینن نای نیمه به چ گه یشتین چیمان به سه ر هات بوچی نا کهرینن له دواي که سیکی که وا تکامان بو بکات له لای خواي په رومردگارمان، هه نندیکیان به هه نندیکیان ده لئین بجینه لای ناده م (عليه السلام) باشه. جا دینه لای ناده م و پینی ده لئین نه ی ناده م (عليه السلام) تو باوکی مرؤفایه تی خواي گه و ره به دهستی خوی تو ی به دیهیناوه وه پوچی به تو به خشیوه و دروستی کردوه و وه بهر تو ی ناوه، وه مه لانیکه ت و فریشته کانی فرمان پی کرد کرنوشت بو بهرن ریزت لی بگرن، تو تکاکار به له لای په رومردگارت بو نیمه، نابینن نیمه له چ داین نابینن نیمه گه یشتینه چ ناستیکی، ناده میش (عليه السلام) پینان ده لی به راستی په رومردگارم نه مرؤ توربه بوونیکی گرتووه و غه زه بیکی گرتووه نه و غه زه ب و توربه بوونه ی له پیشترا نموونه ی نه بووه وه له مه و دواش نموونه ی نابیت، جا نه و قه ده غه ی منی کرد من له بهری داره که بخوم له بهری داره کهم خواردوو سه ریچی فرمانیم کرد، من نه و پو هه رخوم هه رخوم هه رخوم برؤنه لای یه کیکی تر برؤنه لای نوح (عليه السلام).

((فَيَأْتُونَ نُوحًا فَيَقُولُونَ: يَا نُوحُ، إِنَّكَ أَنْتَ الْأَوَّلُ الرُّسُلِ إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ، وَقَدْ سَمَّاكَ اللَّهُ عَبْدًا شَكُورًا، إِشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ فَيَقُولُ: إِنَّ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنَّهُ قَدْ كَانَتْ لِي دَعْوَةٌ دَعَوْتُهَا عَلَى قَوْمِي، نَفْسِي نَفْسِي إِذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، إِذْهَبُوا إِلَى إِبْرَاهِيمَ)) کاتیک ده چنه لای نوحیش پینی ده لئین نه ی نوح تو یه کهم ره وانه کراو ره و سولی له عه قیده ی نه هلی سوننه و جه ماعه، یه کهم ره سول کی بووه نوح بووه ره یی راجیح و په سه ند به به لگه ی نه وه ی و چهن به لگه یه کی تریش هه یه به لام ناده م نه بی بووه ره سول نه بووه، جا جیاوازیش له نیوان نه بی و ره سولیش هه یه زانایانی نه هلی سوننه و جه ماعه به دریژی باسیان کردوو لییره شوینی نه وه ی نیه له شهرح و پاشه ی نامیلکه و په رتووه کانی تر دهرده که وی (ان شاء الله) به پشتیوانی خواي گه و ره که وا دهریده خه ین که جیاوازیان له نیواندا چیه، جا له پاشان ده لئین نه ی نوح تو ده بینن نیمه به چ گه یشتووین بومان و ابکه تکایه که بکه ی له لای خواي په رومردگارت، نه مه تو خواي گه و ره ناوی له تو ناوه به نده ی سوپاس کراو جا تکامان بو بکه له لای په رومردگارت، نابینن نیمه به چ گه یشتووین، نه ویش وه کو ناده م ده فرمودی په رومردگارم نه مرؤ توربه بوونیکی گرتووه هیچ له پیشترا نه و توربه بوونه ی نه بووه نموونه ی نه و توربه بوونه ش نه بووه وه له دواتریش نموونه ی نه و توربه بوونه شی نابیت، وه من یه که دوعا و پارانه وم هه بوو نه ویش کردم به سه ر قه وم و گه له کهم خواي گه و ره جیگیری کرد، نه و پو هه رخوم هه رخوم هه رخوم برؤنه لای جگه له من برؤنه لای نیبراهیم (عليه السلام).

((فَيَأْتُونَ إِبْرَاهِيمَ فَيَقُولُونَ: يَا إِبْرَاهِيمُ أَنْتَ نَبِيُّ اللَّهِ وَ خَلِيلُهُ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ، إِشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ، فَيَقُولُ لَهُمْ إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنِّي قَدْ كُنْتُ كَذَبْتُ ثَلَاثَ كَذِبَاتٍ نَفْسِي نَفْسِي نَفْسِي إِذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، إِذْهَبُوا إِلَى مُوسَى)) كاتيك ده‌چنه لای نیبراهیم پیی ده‌لین نه‌ی نیبراهیم نیمه هاتینه لای تو، تو پیغه‌مبه‌ری خوی تو خلیل و زور نزیکی و خوشه‌ویستی خوی، نه‌وه تکامان بو بکه له‌لای په‌روهردگارت نابینی نیمه که‌وتینه‌ته ناو چ حالیکه‌وه نه‌مړو، نه‌ویش ده‌لای نه‌مړو خوی په‌روهردگارت تووړه بوونیکي گرتووه نموونه‌ی نه‌و تووړه بوونه‌ی له پیشت نه‌بووه و له پاشتریش نابی، من سی جار قسه‌ی ناراستم کرد، نه‌وجا له پاشان ده‌فه‌رمووی خوی په‌روهردگارت نه‌وانه‌ی له‌سهر گوتم جا له فه‌رمووده و ریوایه‌ته‌کاندا هاتووه قسه‌کانی ناراست مه‌به‌ستی پی چ بووه، ده‌فه‌رمووی هه‌رخوم هه‌رخوم هه‌رخوم برپونه لای جگه له‌من برپونه لای موسا (علیه السلام)

((فَيَأْتُونَ مُوسَى فَيَقُولُونَ: يَا مُوسَى أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ، فَصَلِّكَ اللَّهُ بِرِسَالَتِهِ وَبِكَلَامِهِ عَلَى النَّاسِ)) كاتيك ده‌چنه لای موسا پیی ده‌لین نه‌ی موسا تو ره‌وانه کراو و پیغه‌مبه‌ری خوی، خوی گه‌وره توی پله‌دار تر کردوه به په‌یامه‌کته و قسه‌کردنت راسته‌وخو نه‌گه‌ل خوی په‌روهردگارت له‌سهر خه‌لکانی تر، ((إِشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ)) تکامان بو بکه له‌لای په‌روهردگارت، ((أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ)) نابینی نیمه به چ گه‌یشتن وه چمان به‌سهر هاتیه، ((فَيَقُولُ إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنِّي قَدْ قَتَلْتُ نَفْسًا لَمْ أَوْمَرْ بِقَتْلِهَا، نَفْسِي نَفْسِي)) ده‌فه‌رمووی نه‌مړو خوی په‌روهردگارت تووړه‌بوونیکي هه‌یه که نموونه‌ی نه‌و تووړه‌بوونه‌ی له پیشترا نه‌بووه وه له پاشتردا نابی، وه من که‌سیکم کوشت که فه‌رمانم پی نه‌کراوو که بیکوژم، هه‌رخوم هه‌رخوم هه‌رخوم، ((إِذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي)) برپونه لای جگه له‌من، ((إِذْهَبُوا إِلَى عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ)) برپونه لای عیسی کورې مه‌ریه‌م (علیه السلام).

((فَيَأْتُونَ عِيسَى فَيَقُولُونَ: يَا عِيسَى أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْفَاها إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ، وَكَلَّمْتَ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا، إِشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ فَيَقُولُ عِيسَى إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ قَطُّ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ ذَنْبًا)) كاتيك ده‌چنه لای عیسا پیی ده‌لین نه‌ی عیسا تو ره‌وانه‌کراو و پیغه‌مبه‌ری خوی، تو نه‌و وشه و فه‌رمانه‌ی خوی که بولای مه‌ریه‌م هات، وه تو نه‌و روحه‌ی که خوی په‌روهردگارت توی به‌دی هینا به‌بی باوک، تو له‌نیو بیشکه و لاندکا قسه‌ت کردووه به مندالی بو خه‌لکی، جا تو تکا‌کارب‌ه بولای په‌روهردگارت بومان، نابینی نیمه که‌وتینه‌ته چ و مزع و ناخوشیه‌کین، جا عیسا ده‌لای به‌راستی په‌روهردگارت نه‌مړو تووړه‌بوونیکي هه‌یه نموونه‌ی نه‌و تووړه‌بوونه‌ی نه‌بووه له پیشترا وه له پاشتریش نابی، ((نَفْسِي نَفْسِي)) نه‌ویش ده‌لای هه‌رخوم هه‌رخوم هه‌رخوم، ((إِذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي إِذْهَبُوا إِلَى مُحَمَّدٍ)) برپونه لای جگه له‌من برپونه لای محمد (علیه الصلاة والسلام).

((فَيَأْتُونَ مُحَمَّدًا)) پيغه مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) فه‌رمووی نه‌وانیش دینه لای من و دینه لای محمد (عليه الصلاة والسلام) پنی ده‌لین، ((فَيَقُولُونَ يَا مُحَمَّدَ أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ وَحَاتِمُ الْأَنْبِيَاءِ وَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَ مَا تَأَخَّرَ إِشْفَعُ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ)) ده‌فه‌رمووی پیم ده‌لین نه‌ی محمد (عليه الصلاة والسلام) تو ره‌وانه‌کراوی خوای و کو‌تا و موری پيغه مبه‌رانی (عليهم الصلاة والسلام). وه‌ خوای په‌روه‌ردگار له‌ گونا‌هه‌کانی پيشت‌ر و دوايت خوش بووه جا تو تکا‌کار به‌ له‌ لای په‌روه‌ردگار ت بومان، نابیني نی‌مه که‌وتینه چ حال و وه‌زعی‌ک؟، جا ده‌لی ((فَأَنْطَلِقُ فَأَتِي تَحْتَ الْعَرْشِ فَأَقْعُ سَاجِدًا لِرَبِّي عَزَّ وَجَلَّ)) ده‌فه‌رمووی جا منیش ده‌رده‌چم له‌دوای قسه‌ی وان و ده‌چمه ژیر باره‌گا و عه‌رش خوای په‌روه‌ردگار ده‌که‌ومه که‌نوش بردن بو خوای په‌روه‌ردگار، ((ثُمَّ يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَيَّ مِنْ مَحَامِدِهِ وَ حُسْنِ الشَّأْنِ عَلَيْهِ شَيْئًا لَمْ يَفْتَحْهُ عَلَيَّ أَحَدٌ قَبْلِي)) له‌ پاشان خوای په‌روه‌ردگار دلم ده‌کاته‌وه و زمانم راده‌بینی له‌سه‌ر چه‌ند سوپاس گوزاری و ستایشیکی خوای په‌روه‌ردگار چه‌ند ستایشیکی زور جوانی له‌جی بو خوای په‌روه‌ردگار، که له‌ پیش من که‌سی دی پنی نه‌به‌خشیوه نه‌یتوانیوه و وابلن واسوپاس گوزار بی، ((ثُمَّ يُقَالُ يَا مُحَمَّدُ)) له‌ پاشان ده‌گوتری نه‌ی محمد (عليه الصلاة والسلام)، ((ارْفَعْ رَأْسَكَ)) سه‌رت به‌رزکه، ((سَلْ تُعْطَى)) پرسپار بکه پیت ده‌به‌خشی، ((وَأَشْفَعْ تُشْفَعُ)) تکا بکه تکات رابگیری، ((فَأَرْفَعُ رَأْسِي فَأَقُولُ)) جا منیش ده‌لی سه‌رم بلند ده‌که‌م و ده‌لیم، ((أُمِّي يَا رَبِّ أُمِّي يَا رَبِّ)) نه‌ی خوای په‌روه‌ردگار نوممه‌ته‌که‌م نوممه‌ته‌که‌م، وه له‌ پاشانه‌که ((فَيُقَالُ يَا مُحَمَّدُ أَذْخَلَ مِنْ أُمَّتِكَ مَنْ لَا حِسَابَ عَلَيْهِمْ مِنَ الْبَابِ الْأَيْمَنِ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ)) پیم ده‌لی خوای په‌روه‌ردگار نه‌ی محمد (عليه الصلاة والسلام) له‌ نوممه‌ته‌که‌ت نه‌وانه‌ی حیسابیان له‌سه‌ر نیه له‌ دهرگای راست له‌ دهرگان‌ی به‌هشت بیانبه ژووری، ((وَهُمْ شُرَكَاءُ النَّاسِ فِيمَا سِوَى ذَلِكَ مِنَ الْأَنْوَاعِ)) جا جکه له‌ دهرگایه‌ش له‌ دهرگان‌ی تریش نوممه‌ته‌که‌ت هاویه‌شن له‌گه‌ل خه‌لکانی تر و هه‌ر ده‌چنه ژووری، له‌ پاشان ده‌لی ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّ مَا بَيْنَ الْمِصْرَاعَيْنِ مِنْ مَصَارِيحِ الْجَنَّةِ كَمَا بَيْنَ مَكَّةَ وَحَمِيرَ أَوْ كَمَا بَيْنَ مَكَّةَ وَ بَصْرَى)) پيغه مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) فه‌رمووی جا سویند به‌ زاتی نه‌و خوایه‌ی که‌وا نه‌فس و گیانی منی به‌ ده‌سته له‌نیوان دهرگان‌ی به‌هشت له‌لایه‌ک بو لایه‌که‌ی تری وکو نیوانی (مه‌که‌ه) و (حومه‌یره) یه، یان (مه‌که‌ه) و (بوسرا) یه که له‌ شامه، وه له‌ هه‌ندی‌ک ریوايه‌ت گوتراوه ((مَا بَيْنَ مَكَّةَ وَهَجَرَ)) جا نه‌وه نه‌وه‌ی دهردیخی به‌ریزان فه‌رمووده‌که زور شیرین و به‌تام بوو وه سوود و که‌لکی لی وهرده‌گیری، جا پله و پایه‌ی پيغه مبه‌رمان (عليه الصلاة والسلام) دهرده‌خات له‌به‌ر هه‌ندی واه به‌ دریشی هیئامان که پيغه مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) (شفاعة العظمى) ی بو هه‌یه بجیته لای خوای په‌روه‌ردگار هه‌موو خه‌لکه‌که له‌ مه‌یدانی حه‌شر و حیساب رزگاریان بی، حیساب له‌گه‌لیان ده‌ست پی بکات و له‌وی شه‌فاعه‌ت و تکای تاییه‌تیشی کرد بو نوممه‌ته‌که‌ی پيغه مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) جا لی‌ره‌دا دینه کوتایی وانه‌ی هه‌شته‌م .

وانه‌ی نویه‌م

له‌ دهرس و وانه‌ی نویه‌م له‌ راقه‌ و لیکدانه‌وه‌ی و پونکردنه‌وه‌ی چوار بنه‌ماكه‌ی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه‌ الله) گه‌یشتینه‌ سهر نه‌وه‌ی له‌ گه‌ل دهرس و وانه‌ی هه‌شتم لیک‌ی گریزده‌ینه‌وه‌ پێ رانه‌گه‌یشین له‌وه‌ی نیستا چه‌ند فهرمووده‌ و به‌لگه‌یه‌کی تر ده‌ینینه‌وه‌ زۆر به‌ کورتی، نه‌وجا پرسیار و وه‌لامه‌کانی قاعیده‌ و بنه‌مای دووهم ده‌ینینه‌وه‌، نه‌وجا ده‌چینه‌ سهر بنه‌ماو قاعیده‌ی سێیه‌م به‌ پشتیوانی خوای گه‌وره‌، لی‌ره‌ ده‌لێن نه‌و فهرمووده‌ دوور و درێژه‌مان هێناوه‌ که‌ سه‌لماندمان پێغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) (شفاعة العظماء) بۆ هه‌یه‌ له‌مه‌یدانی حه‌شر و حیسابدا، وه‌ تکاو شه‌فاعه‌تی تایبه‌تیشی بۆ هه‌یه‌، هه‌ر له‌و فهرمووده‌ی له‌ کوتاییه‌که‌ی فهرمووی که‌ خودای په‌روه‌ردگار پێی ده‌فهرمووی سهرت بلند بکه‌ ((إِزْفَعْ رَأْسَكَ سَلْ تَعْطَهُ وَاشْفَعْ تُشْفَعْ)) پێغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی ((فَأَرْفَعْ رَأْسِي فَأَقُولُ أُمِّي يَا رَبِّ)) یه‌که‌م جار سهرم بلند ده‌که‌م و ده‌لێم نومه‌ته‌که‌م نه‌ی خوای په‌روه‌ردگارم، که‌واته‌ نه‌وه‌ شه‌فاعه‌ت و تکای تایبه‌ته‌ بۆ نومه‌ته‌که‌ی، (عظمی) یه‌که‌ش نه‌وه‌یه‌ بۆ هه‌موو هه‌لکی و مه‌ردووم له‌وه‌ی بزگاریان ببن و حیساب و مه‌حکه‌مه‌ شه‌رعیه‌که‌ ده‌ست پێ بکا، نه‌وجا خوشی نه‌وه‌ش له‌ کوتایی فهرمووده‌که‌ی گوتمان پێغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) خوای گه‌وره‌ به‌ نومه‌ته‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری (عليه الصلاة والسلام) ده‌به‌خشێ پێی ده‌فهرمووی بپۆ نه‌وانه‌ی حیسابیان له‌سهر نیه‌ له‌ ده‌رگای راست له‌ به‌هه‌شت بیانبه‌ ژووری هه‌ر هه‌موویان که‌ پێغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) نه‌وه‌ی وه‌رگرت دوا‌ی خوای په‌روه‌ردگار فهرمووی نومه‌ته‌که‌ت له‌ ده‌رگا‌کانی تریش له‌ گه‌ل هه‌موو خه‌لکی تر هاویه‌شن و ده‌چنه‌ ژووری، نیوان ده‌رگا‌کانیش له‌ ده‌رگا‌یه‌ک بۆ ده‌رگا‌که‌ی تر نیوانه‌کانیان پێغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی وه‌کو نیوانی (مه‌که‌که‌) و (حیمه‌یره‌) یه‌ که‌ دوو شوینن له‌یه‌ک دوورن، یان فهرمووی وه‌کو نیوانی (مه‌که‌که‌) و (بوسرا) یه‌ که‌ له‌ شامه‌، نه‌وه‌نده‌ فراوانه‌ ده‌رگا‌که‌ی و نه‌وه‌نده‌ گه‌وره‌یه‌ واتا خه‌لکی زۆر زۆری پێ داده‌چی و ده‌روا له‌ نومه‌ته‌که‌ی پێغه‌مبه‌ریش (عليه الصلاة والسلام) نه‌وه‌ زۆر دتخۆشکه‌ربوو.

وه‌ به‌لگه‌یه‌کی تر که‌ پێغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) له‌ قیامه‌تی نه‌وه‌ی بۆ هه‌یه‌ له‌ (موسنده‌ی نیمامی نه‌حمد) داها‌توه‌ که‌وا (طوفه‌یل) له‌ (نویه‌ی كوری که‌عب) ده‌گێرتیه‌وه‌ نه‌ویش له‌ باوکی نه‌ویش له‌ پێغه‌مبه‌ریه‌وه‌ (عليه الصلاة والسلام) که‌ پێغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) فهرموویه‌تی ((إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ كُنْتُ إِمَامَ النَّبِيِّنَ وَخَطِيبَهُمْ وَصَاحِبَ شَفَاعَتِهِمْ غَيْرَ فَخْرٍ)) ده‌فهرمووی نه‌گه‌ر پۆزی دوا‌ی داها‌ت من پێشه‌وا‌ی پێغه‌مبه‌رانم (عليهم الصلاة والسلام) له‌وه‌ی وتار بیز و خه‌تیبیانم وه‌ من خاوه‌نی شه‌فاعه‌ت و تکیانم نه‌وه‌ به‌ فخر و شانازیه‌وه‌ نالێم نه‌وه‌ راسته‌ و جیگیره‌ و خوای گه‌وره‌ پێی به‌ خشیوم که‌ پێغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی .

یان له‌ به‌لگه‌ی نه‌وه‌ش که‌ نه‌ویش له‌ سه‌حیحی ها‌توه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) نه‌بو هه‌ره‌یه‌ (رضی الله عنه) ده‌گێرتیه‌وه‌ که‌ فهرمووده‌که‌ له‌ سه‌حیحی بوخاری به‌ ژماره‌ (99) تۆمار بووه‌ ده‌فهرمووی نه‌بو هه‌ره‌یه‌ (رضی الله عنه) ده‌فهرمووی پرسیارم کرد له‌ پێغه‌مبه‌ری پێشه‌وا (عليه الصلاة والسلام) گوتم ((مَنْ أَسْعَدَ النَّاسَ بِشَفَاعَتِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) کێیه‌ به‌ خته‌وه‌ر له‌ خه‌لکی و مه‌ردووم به‌ تکای تۆ بۆی له‌ پۆزی دوا‌ی، جا (أسعد) لی‌ره‌ زانیان ده‌فهرموون به‌ مانای سه‌عیدی دێ نه‌ک سیغه‌ موباله‌غه‌که‌ی کێ به‌ خته‌وه‌رتینه‌ نا کێ به‌ خته‌وه‌ره‌، واتا نه‌و به‌ خته‌وه‌ر ده‌بێ نه‌و که‌سه‌ی که‌ به‌ر شه‌فاعه‌ت و تکای پێغه‌مبه‌ری (عليه الصلاة والسلام) که‌ بۆی ده‌کاو بۆی جیگیر ده‌بێ له‌ پۆزی دوا‌ی ،

فهرمووى پيغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) فهرمووى ((لَقَدْ ظَنَنْتُ يَا أبا هُرَيْرَةَ أَنْ لَا يَسْأَلَنِي عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ أَحَدٌ أَوَّلَ مِنْكَ)) فهرمووى من گومانم وا بوو كهس پيشى تو پرسيارم ئى نهكا دهر بارهئى نهو فهرمووده و قسهئى نهئى نه بو هوږه پره، واتا نه تو زور پرسيار دهكهئى نه پرسياره شهرعيه كان و فهرمووده كان وه گرينگى ددهئى به قسه كانى من. ((لَمَّا رَأَيْتُ مِنْ حَرْصِكَ عَلَى الْحَدِيثِ)) نه بهر نه وهئى من تو ده بيتم زور پيدا گيرى نه سهر فهرمووده كان و قسه كانم ((أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) به خته ومري مروقه به تكاى من نه پوژى دوايى و تمان (أسعد) ليړه به ماناى به خته ومترين نايى به ماناى سه عيډى و به خته ومري دى زانايان فهرموويانه، فهرمووى به خته ومري به تكاو شه فاعهتئى من نهو كه سه يه ((مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ أَوْ نَفْسِهِ)) نه وهئى كه (لا اله الا الله) بلئى به يه كلا بوونه وه نه ناخ و دئيه وه به پاك و بيگه ردى بيلئى شيرك و ربايى له گه ن دا نه بئى نا نه وه به خته ومري به تكا و شه فاعهتئى من

كه واته شه فاعهت و تكا نهو فهرموودهئى جيگيره بو پيغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) وه نه پاشانه كه مخرجئى نه وهش كه نه وهئى شه فاعهتئى بو ده كرى وهكو نهو فهرموودهئى هاتيه بروادار بئى و خاومئى ئيخلاص بئى نه نوممهتئى پيغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) جا شه فاعهت و تكا كانى پيغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) نه روانگهئى عه قيدهئى نه هلى سونه و جه ماعه بريتيه نه وهئى (شفاعة العظمى)، يان جار وايه شه فاعهت نو نه هلى (كبائر) نه وانهئى گوناھى گه ورو مه زنيان كردييه نه نوممه ته كهئى، يان نه وانهئى چووينه ناگرى دوزه خ بيته دهرئى نه ناگرى دوزه خ و بچنه به ههشت، يان نه وانهئى نه به ههشتن پله يان بهر تر ببيتته وه كه پلهئى ته واو بهرزيان به دهست نه هيناوه، يان نه وهئى كه وا نه عه زابى جه هه تنهم برپار دراوه بچنه جه هه تنهم وده پاريزرين نه سهر تكا و شه فاعهتئى پيغه مبهري (عليه الصلاة والسلام)، كه واته شه فاعهت و تكا كان جوړاو جوړن، جا نه وانهئى شه فاعهت و تكاش دهكمن گوتمان پيغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) و فريشته كان وه شه هيد هكان وه پياوچاكان و برواداران نه وانه شه فاعهت و تكا يان بو هه يه.

جا نه پاشان دئينه سهر نه وهئى كه نهو بنه مايهئى نايان چ و مرده گيرتن نه مه كويكه ينه وه و پوختئى كه ينه وه تاوه كو سوودو كه لكى ئى ببينن وهكو عه قيده و بپرو بپرو وهكو جئ به جئ كردن نه ژيانى پوژانه ماندا، نهو قاعيدمو بنه مايهئى (شيخ محملى كورى عبدالوهاب) (رحمه الله) نه وهئى ئى و مرده گيرتن كه وا شه فاعهت و تكا جار وايه نه گهر بكرئى نه كه سيكى كه نهو كه سه داوايه كهئى ئى ده كرى جگه نه خوا نه مردووه كان نه گور نه بته كان نه هه رشتيك نه وانه كه نه تواناياندا نيه هيچت بو بكن هيج زيانكت نه سهر لابه دن وه هيج سوودكت پئى بگه يئن نهو بابته ته تكايه شيركه نه شيركى گه ورو شه نه نيسلام ده تباته دهرئى، چونكه دوعا عيبادت و په رسته پاران وه و تكا كردن عيبادت و په رسته بو جگه نه خواى په روه دگار نابئى نه هيج كه سيكى تر داوا بكرت و راسته وخو نه خواى داوا ده كرى، كه واته نه وه نه ومان بو دهرده خات نهو بنه مايه نه وهئى ئى و مرده گرين كه وا نه وهئى هاويه شى گه ورو و ناشكرا بكا وه موشريك بئى نه تكاى بو هه يه وه نه تكاشى بو ده كرى وه قه بوئ نيه.

وه نه پاشان نه وهئى ئى و مرده گيرئى نه وهئى ده په رستريت جگه نه خواى په روه دگار ده توانين بليين دوو جوړه جار وايه چاكه په رستراوه كه جار وايه خراپه، چاكه كه ده په رستريت وهكو پيغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) نه وان بوخويان ليئى بهرين

و خه لكانيك دين دهيانكه نه هاوېهش و دهيان پهرستن، نا نه وه هاوېه شيه كه به سهر نهواني هاوېهشي پهيدا دهكهن و موشريكن داده گهرېته وه، پېغه مېهران (عليهم الصلاة والسلام) پياوچاكان فرېشته كان نهوانه هه موويان ليی بهرين ، وه جاروايه خراپن و شهيتانن وه جنوکه شهيتانيه كانن وه بت و صه نه مه كانن ده پهرستړن دار و بهرده كانن يان مروقه تاغوته كانن يان ډيياز و بهرنامه يه كي تره جگه له ډيياز و بهرنامه ي نيسلام سهد له سهد جي به جي ده كړي و كاري پي ده كړيت و ده پهرستړي له جياتي خوي په رومردگار يان ده كړيته شهريك، جا په رستراوه كه باش بيت يان خراپ بيت په رستني غهيري خوي په رومردگار شيركه وه هاوار بردنه بهري بو شتيكي كهوا له تواناي دا نبييه بوټ بكا نه وه شيان شيرك و هاوېه شيه ، كه سه كه ي له نيسلام ده باته دهرې ده بيتته خاوهن شيرك و هاوېه شي گه وړه په نا به خوي گه وړه وه نه وه شي لي وهرده گړي تكا هديه شه فاعه ت هديه له عه قېده ي نه هلي سوتنه و جه ماعه بهس نهو تكاو شه فاعه ته سنورداره مهرجي بو دانراوه له لاي خوي په رومردگار، هه روه كو له رابردوو گوتمان ده بي نهو كه سه ي تكا ي ده كا له توانيدا هه بي وه نهو كه سه ي كهوا تكا ي بو ده كړي موسوئمان بي، وه له پاشان خاليكي تر خوي تعالي ليی پازي بي له هه ردوو كيان نه وه ي تكا كه ده كا نه وه ي تكا كه شي بو ده كړي نه و جا نهو نيزن و مؤنه تي خوايشي وهرگرتبي، وانا له دواي نيزن و مؤنه تي خوي تكا كه ي بكا، نه گهر نهو مهرجانه ي لي هاته جي نه وه نهو كاتي دروسته و شه رعيه، جا له پاشان نهوانه له و بنه مايه ي وهرگيرا ديننه سهر پرسیار و وه لاهه كاني له سهر نهو بنه مايه ي دامن ناوه .

پرسیار و وه لآمه گان

یه کهم: هاوبهش پهیداکاران له پیناوچ هاوار و په رستش بۆت و سه نه مه گان و په رستراوه کانیان دهبرد و دهیکهن؟
وه لآم: له پیناو نه وهی تاوه کو له خوايان نزیک بکه نه وه په نا به خواي گه وره به نیازی خویان، وه تکایان بۆ بکه ن وه کو له نایه ته گان ده رکه وت .

دووه م: نایا هاوبهش پهیداکاران کار و په رستشه کانیان که بۆت و په رستراوه کانیان نه تجمام ده دا پینان وابوو نه و په رستشانه بۆیان دهیکهن و جی به جی ده که ن وه چ بۆچوونیکیان هه بوو؟

وه لآم: پینان وابوو نه و په رستشانهی که دهیکهن و دهیپه رستن که ناژه لیان بۆ سه ر ده برن بۆت و سه نه مه کانیان که به ده وریاندا ده سورانه وه و له بهریان ده پارانه وه، که سه ر برینی ناژه ل و به ده ور دا سورانه وه و ته و اف نه وانه تاییه تن به په رستش ته نها بۆ خواي په رومردگار بریاره و نابی بۆ هیج کهس و شتیکی تر بگری نه وان پینان وا نه بوو نه وانه په رستراوی سه ر به خۆن و دهیان په رستن دهیان گوت نه وانه ده که یته نیوه ند له نیوان خۆمان و خواي په رومردگار تا نزیکمان بکه نه وه وه کو دهیان گوت ﴿مَا نَعْلَهُمْ إِلَّا لَيَقَرَّبُنَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (الزمر آیه: 3) وه دهیان گوت ﴿وَيَقُولُونَ

هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ (یونس آیه: 18) واته: دهیان گوت نه وانه ده بنه تکاکاری نیمه له لای خوا، که واته نه و پیناوهی بوو دهیان په رستن هه روم کو له سه رده می خوشمان په نا به خواي ده لیان غه وسه که ی ما ل له به غدا یی په نا به خواي مه به سستی پی له (شیخ عبدالقادی گه یلانی) یه یه عنی له هانام و مره، یان کاتیک ده که ونه ناو ناخوشیه ک و زه حمه تییه کی هاواری غهیری خواي په رومردگار ده که ن، یه عنی ده لیان یا (شیخ عبدالقادی گه یلانی) هاواره فلآنه هاواره ناگات لیمان بی پیری فلان، شاهو نازانم چ مه رقه دی فلانی نه وه م له سه ر بی بۆت بکه م پرگارانم بی، نه وانه هه موو شیرکی گه وره یه، با که سه که نویژی بکه رژی بگری زه کاتی بده بجیته حه ج و عومره ی هه موو قورنانشی له بهر بی نا نه وه بلی و بکا له شیرکه ناشکرا و گه وره کانه هری به سه ر نیسلامه وه نامینی و له نیسلام ده رده چن په نا به خواي .

سێ یه م: نموونه یه ک بهینه وه له سه ر بت و په رستراوه کانی هاوبهش پهیداکارانی سه رده می پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام)؟

وه لآم: (لات و عوزا و مه نات) نه وانه سێ بتی ناشکرا و دیاری په رستراو بوون له لایان هاوبهش پهیداکاران، که جگه له خواي نه وانیان ده په رست و هانایان بۆ ده بردن و وه دهیان گوت له خوامان نزیک ده که نه وه په نا به خوا.

چواره م: به گشتی تکا و شه فاعه ت ده بیته چه ند جوړ؟

وه لآم: ده بیته دوو جوړی سه رده می تکای ره تکراره (الشفاعة المنفیه) و تکای جیگیر (الشفاعة المثبته) .

پینجه م: پیناسه ی تکای ره تکراره (الشفاعة المنفیه) بکه به نموونه و به لگه وه؟

وه لآم: تکای ره تکراره (الشفاعة منفیه) بریتییه له و شه فاعه ت و تکایه ی که داوا ده کریت له جگه له خواي په رومردگار بۆ کارو نیشیک که نه و کارو نیشه ته نها له توانای خواي په رومردگاره و له ده سه لاتی نه و دایه،

وه کو نه وه ی تکا بکه ی که که سیک بتباته به هه شت یان نه هیلی تو بمری یان زیانت پی بیه خشی یان پرگارت بکا له ته نگه شه یه کی نه هیلیت زیانت پی بگات یان سوودت پی بگه ینی په نا به الله، نا نه وانه نموونه که یتیان وه ک خواي

گه وره ده رموويه تى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (البقرة آية: 254).

شه شه م: پیناسه تى تکای جیگیر (الشفاعة المثبتة) بکه به نموونه و به لگه وه؟

وه لام: تکای جیگیر نه و تکایه به که نه خوی په رومردگار داوا ده کړیت وه نه پاشان بو که سیکى ده کړى که موسولمانه وه نه دواى مؤله ت و مرگرتن نه خوی په رومردگار که خوی گه وره نه و که سهى رازييه که تکای بو ده کړیتن و وه نه و که سه ش رازييه که تکاکه ده کاتن وه مؤله تیش دمدات، که واته به و مهرجانه دروسته وه کو خوی گه وره ده رمووى ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ (البقرة آية: 255) کى هه به بتوانى تکای نه لای خوی په رومردگار بکات مه گه ر به مؤله تى خوی نه وکات ده توانى بیکات.

حه و ته م: جیوازی نه نیوان تکای په تکراره و تکای جیگیر چیه ؟

وه لام: جیوازی نه نیوانیان ده توانین بلیین نه و خالانن :-

1- تکای جیگیر ده بیت به په زامه ندی خوا بیت و ده بیت خوا نه تکا بو کراوه که رازی بو بیت .

2- تکای جیگیر ده بیت خوا مؤله تى دابیت که تکاکه بکړیت .

3- تکای جیگیر نه خوی داوا ده کړیت و نابیت نه که س و شتیکی تر داوا بکړیت، بو نموونه ده لى خوی به پیغه مبه ر که ت (عليه الصلاة والسلام) بکه تکاکرم، ناتوانى بلیى نه ی پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) تکاکرم به، چونکه نه ده سه لاتی خوی دا نییه پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) تکاکرت بیت، جا نه وه نه وه ی ناگه یینیت بى ریزی نه گه ل پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) به لکو نه وه خوی به تى خوی جیگیر ده که ی و وه خوی تعالی ریگه ت پیغه مبه ر داواى لى ده که ی که پیغه مبه ر ت (عليه الصلاة والسلام) بو بکاته تکاکر .

4- تکای جیگیر خاوه نه که ی تکا بو کراو سوو دى لى ده بینیت و قازانجى لى ده کات یان پله ی به رز ده بیت وه یا خود تو نه ی نه سه ر لا ده که وى یان که م ده بیت وه یان نه گونا هى ده بووردیت .

5- به لام تکای په تکراره جگه نه خوی داوا ده کړى یان بو که سیک داوا ده کړى که خودا لى رازی نه یان خوا مؤله تى پیغه دایه وه سوو دیشى بو تکا بو کراو نابیتن به لکو جار وه یه زمره رو زیانى بوى ده بیت نه گه ر بروای پى هه بى .

وانهى دهيهم

وَالْقَاعِدَةُ الثَّلَاثَةُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ظَهَرَ عَلَى أَنَاسٍ مُتَفَرِّقِينَ فِي عِبَادَاتِهِمْ مِنْهُمْ مَنْ يَعْبُدُ الْمَلَائِكَةَ. وَمِنْهُمْ مَنْ يَعْبُدُ الْأَنْبِيَاءَ وَالصَّالِحِينَ. وَمِنْهُمْ مَنْ يَعْبُدُ الْأَشْجَارَ وَالْأَحْجَارَ. وَمِنْهُمْ مَنْ يَعْبُدُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ. وَقَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يَفَرِّقْ بَيْنَهُمْ.

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ} (الأنفال آية: 39)

وَالدَّلِيلُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ} (فصلت آية: 37)

وَالدَّلِيلُ الْمَلَائِكَةِ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا} (ال عمران آية: 80) وَالدَّلِيلُ الْأَنْبِيَاءِ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ} (المائدة آية: 116).

وَالدَّلِيلُ الصَّالِحِينَ قَوْلُهُ تَعَالَى: {أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ} (الإسراء آية: 57).

وَالدَّلِيلُ الْأَشْجَارِ وَالْأَحْجَارِ قَوْلُهُ تَعَالَى: {أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ} (النجم آية: 19-20).

وَحَدِيثُ أَبِي وَقْدٍ اللَّيْثِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: "خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى حُنَيْنٍ وَنَحْنُ حُدَاةُ عَهْدٍ بِكُفْرٍ، وَلِلْمُشْرِكِينَ سِدْرَةٌ يَعْكَفُونَ عِنْدَهَا وَيَنْوُطُونَ بِهَا أَسْلِحَتَهُمْ يُقَالُ لَهَا ذَاتُ أَنْوَاطٍ. فَمَرَرْنَا بِسِدْرَةٍ فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ اجْعَلْ لَنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ، كَمَا لَهُمْ ذَاتُ أَنْوَاطٍ". الْحَدِيثُ.

گه یشتینه سهر قاعیده و بنه مای سنیهم (القاعدة الثالثة) بنه مای سنیهم (شیخ محمدی کوری عبد الوهاب) (رحمه الله) دهه رمووی ﴿أن السی صلی الله علیه وسلم ظهر عی أناس متفرقین فی عباداتهم﴾ به راستی پیغه مبهرا (علیه الصلاة والسلام) به دیار کهوت له ناو خه لکانیک که جیاواز بوون له په رستشیان و له وانهی که دهیان په رست

﴿مهم من یعبد الملائكة﴾ ههیان بوو فریشتهیان ده په رست، ﴿ومهم من یعبد الأنبياء والصلحین﴾ وهه ههیان بوو پیغه مبهرا (علیه الصلاة والسلام) و پیواچا کانیان ده په رست، ﴿ومهم من یعبد الأشجار والأحجار﴾ وهه ههیان بوو داریان ده په رست و بهردیان ده په رست، ﴿ومهم من یعبد الشمس والقمر﴾ وهه ههیان بوو خورو مانگیان ده په رست.

﴿وَقَاتِلْهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يَفِرْقَ بَيْنَهُمْ﴾ وه پښه مېهه (عليه الصلاة والسلام) كوشتار و جهنگي نه گهڼ هه موويان كرد جياوازي نه خسته نيوانيان، بلي نه وانه‌ی پښه مېهه ران (عليهم الصلاة والسلام) ده پهرستن با كوشتار و شهريان نه گهڼ نه كهه به كافر و مشريكيان دانه نيم چونكه پښه مېهه ران (عليهم الصلاة والسلام) ده پهرستن، يان نه وانه‌ی پياوچاكانيان ده پهرست نه گهڼ نه وانه‌ی دار و بهرديان ده پهرست يان خوړ و مانگيان ده پهرست هه موو نه يه ك بازنه‌ی كوښونه وه، بازنه‌ی نه وه‌ی كه مشريكن و هاوېش پيداكارن كه كافر و بن بړوانه به بن جياوازي پښه مېهه ران (عليه الصلاة والسلام) كوشتار و جهنگي نه گهڼ هه مووان كرد ﴿وَالدليل قوله تعالى﴾ به لگهش هه رموده‌ی خواي به رزه ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَتَّخِذُوا الدِّينَ كُلَّهُ لِلَّهِ﴾ (الأنفال آية: 39) واته: خواي په روه ردگار هه رموي شهر و كوشتاريان نه گهڼ بكه هه تا نه وانه نه بڼه فيتته و شهر و ناشوب، واز بينن نه شيرك و هاوېشي و كوفر وه ناين و رڼياز هه موو ببيتته هي خواي په روه ردگار و كار و نيشي پي بكرئ.

﴿وَالدليل الشمس والقمر﴾ وه به لگه‌ی خوړو مانگ كه ده پهرست ران نه وه يه ﴿قوله تعالى﴾ هه رموده‌ی خواي به رزه ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ (فصلت آية: 37). واته: نه نايهت و نيشانه كان و به لگه كاني بووني خواي په روه ردگار ده سه لا تي شه و و پژه وه مانگ و خوړه نيوه كړنوش مه بهن بو خوړ و مانگ به لگو كړنوش بهرن بو خواي په روه ردگار كه نه وانه‌ی به ديه يناوه نه گه رنيوه ده تانه ویت به تاك و ته نهايي خواي بپهرستن و بڼه بړوا دار.

﴿وَالدليل الملائكة﴾ وه به لگهش نه سه ر نه وه‌ی فرشته كان ده پهرست ران ﴿قوله تعالى﴾ هه رموده‌ی خواي به رزه ﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا﴾ (آل عمران آية: 80) واته: نيوه فرمانتان پښه كراوه فرشته و مه لانيكه ته كان و پښه مېهه ران (عليهم الصلاة والسلام) به په روه ردگار و خواو په رستراو دابنن و بيان په رستن.

﴿وَالدليل الأنبياء﴾ وه به لگهش نه سه ر نه وه‌ی پښه مېهه ران (عليهم الصلاة والسلام) ده پهرست ران په نا به خوا ﴿قوله تعالى﴾ هه رموده‌ی خواي به رزه ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ (المائدة آية: 116) واته: خواي گه وړه ده هه رموي نه و كاته‌ی خواي په روه ردگار هه رموي نه‌ی عيساي كورې مه ريهه تو به خه لگيت گوتووه من و دا يكم به دوو په رستراو بگرن و بيجگه نه خواي يمان په رستن عيساش ده هه رموي پاك و بيگه ردی بو تو خواي په روه ردگار نه قسه و شتيكي كه حق و په وا نيه بيكهه وه و نيه نه گه رواشم گوتبا تو عيلم و زانستيت پي هه بوو نه‌ی خواي په روه ردگار تو نه وه‌ی نه ناخ و دلي منه ده يزاني من نه وانه نازانم كه نه نه فسي تويه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ واته: تو به راستي زور زاناي به شته ناديمه كان.

﴿والدليل الصالحين﴾ وه به لگه‌ی نه‌وه‌ی پیاوچاكان ده‌په‌رستان ﴿قوله تعالى﴾ فهرمووده‌ی خوی به‌رزه ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾ (الإسراء آية: 57). واته: نا نه‌وانه‌ی که‌وا دوعا و پارانه‌وه‌یان ده‌کرد و بولای خو‌یان وه‌سیله و نیوه‌ندیان داده‌نا له پیاوچاكان که‌هاوریان ده‌کرد که‌له‌نیو نیمه‌ش هه‌یه یا شیخ فلان یا فلانه‌که‌س که‌به‌حساب پیاوی چاکه‌ده‌بته نیوه‌نگیر له نیوان نه‌و و خوی که‌تکای بو‌بکه په‌نا به‌خوی گه‌وره‌یان نزیکي بخاته‌وه.

﴿والدليل الأشجار والأحجار﴾ وه به‌لگه‌ش له‌سهر دار و به‌رد که‌ده‌په‌رستان ﴿قوله تعالى﴾ فهرمووده‌ی خوی به‌رزه ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ * وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ﴾ (النجم آية: 19-20) واته: نایا نیوه‌لات و عوزاتان بینیه‌یان مه‌ناتان بینیه‌نه‌و س‌یه‌ده‌په‌رستن بېجگه‌له‌خوی په‌روه‌دگار و هاناو‌هاوری بو‌دبه‌ن بوتان وایه‌که‌له‌خواتان نزیک‌ده‌خاته‌وه نه‌وانه‌نه‌وه‌شیان له‌ده‌سه‌لات و ده‌ست دانیه، جا له‌به‌ر نه‌وه‌ی (لات) پیناسه‌مان کرد وتمان یان به‌ردنیک بووه‌که‌ده‌په‌رسترا چونکه‌له‌سهر نه‌و به‌رده‌ی پیاونیک هه‌بووه‌که‌وا ده‌هات گه‌نمی ده‌هاری یان ناردی په‌یداده‌کرد یان که‌په‌کی په‌یداده‌کرد یان پیرخه‌نی وه‌کو له‌گورده‌واری خوماندا ده‌لین له‌گه‌ل ناو‌تیکه‌لی یه‌کی ده‌کرد و له‌سهر نه‌و به‌رده‌ی دایده‌نا و ده‌یه‌خشی به‌وانه‌ی که‌وا ده‌هاتن بو‌حه‌جی مائی خوا، له‌وه‌سهرده‌می که‌که‌سه‌که‌که‌سیکی باش بووه (ابن عباس) (رضي الله عنهما) ده‌لی له‌دوای نه‌وه‌ی که‌مردیه‌نه‌وانی که‌له‌سهرده‌می نه‌وی بووینه‌له‌به‌ر باشی وی به‌یاده‌نیانه‌وه‌ی نه‌وی هاتینه‌به‌ده‌وره‌یه‌ری به‌رده‌که‌ی ده‌سوپانه‌وه‌و‌هاوریان لی ده‌کرد و یان خو‌نیان بو‌ده‌رشت و ریزیان لیده‌گرت و ده‌یان په‌رست په‌نا به‌خوی رب‌العالمین، وه‌عوززاش نه‌و داره‌بوو که‌وتمان شه‌یتانیکی مینیه‌ی تیدا بووه‌که‌وا سهرنجی راده‌کیشان نه‌وه‌بوو (خالیدی کورې وه‌لید) (رضي الله عنه) له‌گه‌ل سی‌که‌سی پیغه‌مبه‌ر(عليه الصلاة والسلام) نه‌وانی نارد و عوززایان له‌بن هیناو‌کوشتیان عوززایان نه‌ما جاریکي تر‌بیه‌رستن، وه‌مه‌ناتیش به‌هه‌مان شیوه‌که‌واته نه‌وانه‌به‌لگه‌یه‌له‌سهر نه‌وه‌یدار و به‌رد ده‌په‌رستان.

وه‌له‌پاشان هه‌دیسیکی هینایت‌ه‌وه (شیخ محمدي کورې عبدالوهاب) (رحمه الله) له‌کو‌تایی بنه‌مای س‌یه‌م که‌نه‌ویش به‌لگه‌یه‌له‌سهر نه‌وه‌ی داره‌کان ده‌په‌رستان و یان پیت و به‌ره‌که‌تیان لی داوا ده‌کرا و وهرده‌گیرا نه‌ویش ده‌فهرمووی ﴿وحدیث أبي واقد الليثي رضي الله عنه قال﴾ وه‌فهرمووده‌ی باوکی واقیدی له‌یثی (رضي الله عنه) له‌(به‌نو له‌یث) بووه‌که‌نه‌وانه‌بوون که‌مه‌ناتیان ده‌په‌رست، وه‌له‌پاشانه‌که‌نه‌و پیاوه‌نایا له‌جه‌نگی به‌در‌موسولمان بووه‌یان له‌فه‌تحي مه‌که‌یه‌وه‌موسولمان بووه‌جیاوازی هه‌یه‌له‌نیوان زانایان وه‌قسه‌ی زوری له‌سهر ده‌که‌ن، وه‌نه‌و پیاوه‌به‌رزه‌صه‌حابی پیغه‌مبه‌ری(عليه الصلاة والسلام) بووه‌فهرمووی ﴿خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَىٰ حُنَيْنٍ﴾ نیمه‌له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری(عليه الصلاة والسلام) ده‌رچووین به‌ره‌و (حونه‌ین)، که‌شونینیک بوو له‌نیوان (تانیف) و (مه‌که‌ی) ﴿وَنَحْنُ خُذْنَا عَهْدَ يَكْفُرٍ﴾ وه‌نیمه‌تازه‌له‌کافرایه‌تی ببووینه‌موسولمان واتا نزیک‌بووین له‌کوفر له‌میژ نه‌بووینو ببووینه‌موسولمان، ﴿وَالْمُشْرِكِينَ سِدْرَةً يَغْكُفُونَ عَندها﴾ وه‌موشریک و کافره‌کان داریک‌هه‌بوو که‌(نه‌به‌قی) پی‌ده‌گوتری (سیدرة) له‌کوردی واتا دره‌ختی تاوب‌یان تاوگ‌یان تایله‌یان نه‌به‌گ‌پنی ده‌گوتری نه‌وه‌ده‌چوون نه‌و داره‌یان هه‌بوو،

﴿وَيَنْوُطُونَ بِهَا أَسْلِحَتَهُمْ﴾ وه موشريك و هاوبهش پهيداكاران چهكه گاني خويان پيوه دهكرد، پييان وابوو نه گهر چهكي پيوه بگهن دوايي چهكه كهی له شان بگهن و بچن شهرو كوشتاري پيېكهن سهردهكهون و پيت و بهر كه تي نهوهيان بو دي سهرده خرين بههوي نهوهی چهكه گانيان بهداره گانيان وهكرديه، ﴿يُقَالُ لَهَا ذَاتُ أَنْوَاطٍ﴾ بهو دارهيان دهگوت خاوه تي (نه نواط) و اتا شوي تي هه نواسيني چهكه گانيان، ﴿فَمَرَرْنَا بِسِدْرَةٍ﴾ نيمهش به لای داريك داچووين به لای دره ختي (تاوب) تايله يه كي داچووين، ﴿فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ﴾ گوتمان نهی پيغه مبهري خوا: (عليه الصلاة والسلام) ﴿اجْعَلْ لَنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ، كَمَا لَهُمْ ذَاتُ أَنْوَاطٍ﴾ تو بو نيمهش نهوها نه نواتي گمان بو داني داريك بيت چهكه گانمان پيوه بگهن وهكو كافر و موشريكه كان كهوايان وتووه و وايان كردووه، پيغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) له وه لامياندا قسه يه كي پي گوتن نهویش قسه كه زور له جي بوو كه نيختيلاف و جياوازيش له سهر نهووش دروست بووه هه ندي دهين نهوه (عذر به جهل) ه وه بيانووي نه قامي بو نهو كه سانهی كهوا نازان نه گهر شيركي گهورهش داوابكهن و يان نه نجامي بدن هه يه پي موشريك و كافر نابن، جا نهوه وانيه پای په سهندي نه هلي سوتنه و جهماعه ي له سهر وهيه نهو فهرمووده ني نهوهی بوو كه پيغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) له وه لامياندا فهرمووي نيوه قسه يه كي دهكهن ههروهكو قهومي موسای به موسايان گوت ، گوتيان نهوانه په رستراويان ههيه توش په رستراويكي داب تاشه بو نيمه بو نهوهی نيمهش بيپه رستين په نا به خوي گه وره نيوه قسه يه كي گهوره تان كرد،

جا نهوه نهوهی لي و مرنا گيري به لكو نهوه نهوهی لي و مرده گيري كه نهوانه بو خوي باوكي واقيدی له يثي دهلي نيمه تازه ببووينه موسوئمان و نزيك بووين له كوهر جا به يه كه دهنگي زاناياني نه هلي سوتنه و جهماعه نه گهر كه سيك تازه بوويته موسوئمان نه شارمزا بيت نه گهر شيركي گهوره شي كرد و كوهری گهوره شي كرد نهو كاته به بي حوجه خويني حه لان نابيت وه نه گهر ناوي لي نه نريت موحيد و موسوئمان و پرواداريش، به لام برياري له سهر نادر لي له دواي حوجه كه يه وه نه گهر ماوه له سهر شيرك و هاوبه شي يان له سهر كوهره ناشكراو گهوره كهی نهوه نهو كاتي خويني حه لان يثي دهلي وه نهو كاته كوشتاري له گه ن دهكري وه به كافرو موشريكيش ناو ده بردي حيسابي حيسابي نهوان ده بيت جا هه نديك دهين نهوه له فته تحي مهكه كي موسوئمان بووه (حونهين) يش هه رسته وخو به ره و ويندهر چووينه، وه هه نديك دهين مهسه لهی نهوه يه عوزريان نهوه بوو كه تازه ببوونه موسوئمان هه موو صه حابيه كان نهو داوايه يان نه كرد نهوانه داوايان كرد كه نه يانده زاني و شارمزان بهووين وهكو پرسياريك بوو پيغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) حوجه ي به سهر كردن و پوني كرده وه يه كسهر نهوان پرواي وايان له دن و ميشكي نه ما وه به كار و كرده وه نه نجاميان نه دا، كهواته نهوه نابيته به لگه بو نهوهی بلين (عذر به جهل) و اتا بيانووي نه قامي ههيه بو نهو كه سانهی كهوا شيركي گهوره و كوهری گهوره و ناشكرا بگهن، يان نهوانه ي زمروراتي دينه نه گهر پروا شيان پي نه بي يان كاري پي نهكهن به كافر و موشريك حيساب نابن هه تاكو حوجه يان له سهر نهكري .

وانهى يازدهيه

تهواوگهري وانهى دهيه له سهر قاعیده و بنه ماى سئيه و هستاووين شهر و پراقه يهكى كورت و پوختمان كرد، نيستاجه ند هه ئهستهكى له سهر دهكهن، يه كهه هه ئهسته له سهرى نهويه كهوا له سهردهمى ئيمه شدا زور نهوانهى كه ده پهرستين جار وهيه پياوچاكن په نا به خواى گه وره جار وهيه پينغه مبه رانن (عليهم الصلاة والسلام) جا نهوه نهوه ناگهينى نه گهر پياوچاكت پهرست نه گهر پينغه مبه رانن (عليهم الصلاة والسلام) پهرست ئيت قبوئه و به شيرك و هاويه شى حيساب نيه له بهر نهوهى خواى گه وره هه مووى په تكرديته وه شيرك و هاويه شى نهوش ناگهينى كه بيانووى نهوهى ده گرن ده ئين باشه بو (شيخ عبدالقادرى گه يلانى) كه ئيمه دوعاى له بوى بكهين و بپارئينه وه له بهرى بيكهينه نيونه و نيوان له نيوان خومان و خواى په رومردگار (شيخ عبدالقادرى گه يلانى) پياويكى خراپ بووه، نه خير به دنيايه وه ئيمه برپارى نهوهى نادهين پياويكى خراپ بووه به ئكو به باشه ناوى توماريووه و هاتيه، زانايان يهك دهنگيان هديه له پاش وهفاتيشى به باشه ناويان بردووه كه سيكى نه هلى سونه و جهماعهى بووه (رحمه الله)، به لام نهوه نهوهى ناگهينى كه نهو خراپ بووه نهوهى ده گهينى عمهل و كردار و قسه و گوتن و پهرستش و شيرك و عيباده ته كهى وان كه دهيكهن بو نهوهى كه به شيرك حيسابه نهوهيان خراپه و تاوانه له تهرازووى قورئان و سونه، كهواته (شيخ عبدالقادر) ناگاشى لى نيه وه نهوه حيسابيشى پى له سهر ناكړى، نهدى نهوه نهبوو خواى په رومردگار ده رياره عيساى (على نبينا وعليه الصلاة والسلام) هه رمووى له نايه ته كهى و روونمان كرده وه كه خواى گه وره هه رمووى ﴿أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ واته: نايه تو به خه ئكيت گوتووه نهى عيسا من و دايكم بيچگه له خواى بكهنه دوو په رستراو و بمان په رستن، ﴿قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ﴾ (المائدة ايه: 116) واته: به دنيايه وه ده هه رمووى نه مه حق و ده وانيه من نهو قسه يهى ناكهم و پاكي و بيگه ردى بو تو خواى په رومردگار، من بوم نه هاتووه و ابليهم و وام نه گوتووه هاتا كو تايبى نايه ته كهى، كهواته پياوچاكانيش به دنيايه وه له مهيدانى حه شر و حيساب نه گهر پرسياريان لى بكهن به ريئن وه له گه ل نهوهى دانينه بكرينه شيريك و هاويه ش بو خواى په رومردگار په نا به خواى.

جا له پاشان نهوانهى ده پهرستين جوراو جورن وهكو له سهردهمى ئيمه ش جاروايه دار ده پهرستى جاروايه بهرد ده پهرستى جاروايه مرقه ده پهرستى جاروايه مرقه كه باشه يان خراپ جاروايه جنوكه ده پهرستى جاروايه فريشته ده پهرستى، مرقه كان له باشه كان پينغه مبه رانن (عليه الصلاة والسلام) پياوچاكان نهوانه هه هه مووى به شيرك حيسابه، له سهردهمى ئيمه ش نهوش هديه كه جاروايه بهرنامه و رنياز ده پهرستى بيچگه له بهرنامه و رنيازى خواى په رومردگار بهرنامه و رنيازى تر له عهلمانيهت و ديموكراتيهت و سوشيال ديموكراتيهت و ... هتد. نهوانه ده پهرستين و دواى دهكهون و هه رمانه كانى جى به جى دهكهن، كه سه كه ده شى شيرك و هاويه شيم نه كردووه وه كو فريشم نه كردووه من موسوئمانيشم، جا نهوانه هه هه مووى هه ر كهس و شتيك به پهرستى بيچگه له خواى په رومردگار كه په رستراو كان جوراو جور بووه له كو نه وه وهكو (شيخ محمد كورى عبدالوهاب) (رحمه الله) هه رمووى تاوهكو نيستاش وه هى نويتريش دهنگه بيته كايه وه له هه ر سهردهم و كاتيكى،

که مه‌فهووم موخاله‌فهیان نیه و نه‌وه‌یان نیی و نه‌ناگیریت نه‌وه‌ی به‌نگه‌ی هه‌بی بۆ نه‌وه‌ی شیرک و هاویه‌شی بکات و یان به‌نگه‌ی بۆ بیئیتته‌وه په‌نا به‌ خوا گه‌وره.

جا له پاشان نه‌وه نه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌خات نه‌وانه‌ی نه‌و شیرک و هاویه‌شیه‌یان کردیه و نه‌نجامیاندایه هیچ یه‌کیکیان پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) جیاوازی نه‌خسته نیوانیان یان خوی په‌روه‌ردگار،

پرسیاره‌که نه‌وه‌یه پرسیار له خۆت بکه نایا خوی په‌روه‌ردگار جیاوازی خسته نیوان نه‌وانه‌ی پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) ده‌په‌رستن یان نه‌وانه‌ی پیاوچاکان ده‌په‌رستن یان نه‌وانه‌ی خۆر و مانگی ده‌په‌رستن یان نه‌وانه‌ی دار و به‌ردی ده‌په‌رست یان نه‌وانه‌ی جنۆکه و شه‌یتانی ده‌په‌رستی هیچ جیاوازیه‌کی خسته نیوان، نه‌ی محمد (عليه الصلاة والسلام) کوشتاری بکه له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی داری ده‌په‌رستن به‌لام نه‌وانه‌ی پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) ده‌په‌رستن کوشتاریان له‌گه‌ل مه‌که نه‌وانه‌ی که‌وا فریشته و پیاوچاکان ده‌په‌رستن کوشتار و شه‌ر و جه‌نگیان له‌گه‌ل مه‌که و پیان مه‌لی موشریک و کافر به‌تکو نه‌وانه‌ی جنۆکه و شه‌یتانی ده‌په‌رستن به‌وان بلی موشریک و کافر، نه‌خیر له وه‌لامدا نه‌و پرسیاره وه‌لامی نه‌وه‌یه که خوی گه‌وره هیچ جیاوازیه‌کی نه‌خسته نیوانیان به‌وه‌ی که نه‌وان جیاوازن له په‌رستراوه‌کانیانداو چ نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) به‌رستی چ فریشته‌کان به‌رستی چ پیاوچاکان به‌رستی چ جنۆکه و شه‌یتان به‌رستی چ رنپاز و به‌رنامه‌یه‌کی ده‌ستکرد به‌رستی چ شه‌خس و که‌سینک به‌رستی چ هه‌واو نه‌فس به‌رستی بکاته شه‌ریک له‌گه‌ل خوی په‌روه‌ردگار چ هه‌ر که‌س و شتیکی به‌رستی باش بی یان خراب بی دار بی یان به‌رد به‌گیان بی یان بیگیان بی وشک بی یان ته‌ر بی هه‌ر هه‌مووی حیسانی نه‌وه‌ی بۆ ده‌کری موشریکه کافره بۆ بڕوايه خوینی جه‌لاله پاریزراو نیه شه‌ر و کوشتار و جه‌نگی له‌گه‌ل ده‌کری، خوی گه‌وره به‌ عام و گشتی فه‌رمووی ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً﴾ (التوبة آیه: 36) واته: هه‌ر هه‌موو موشریک و کافره‌کان کوشتاریان له‌گه‌ل بکه‌ن هه‌ر وه‌کو نه‌وانیش کوشتار له‌گه‌ل هه‌مووتان ده‌که‌ن، نه‌وه که‌واته نه‌وه عام و گشتیه.

که‌واته نه‌تیجه‌که‌ی نه‌و قاعیده و بنه‌مایه‌ی چیه نه‌وه‌یه که‌وا بۆ بڕوا و هاویه‌ش په‌یداکاران هه‌ر جوهر په‌رستراویک به‌رستن بیجگه له خوی په‌روه‌ردگار نه‌وه مادام تازه نه‌بوویته موسوئمان وه یان حوججه‌شی له‌سه‌ر کرابی نه‌وه نه‌و کاتی ده‌بی له‌سه‌ر نه‌و کاره‌ی پینی ده‌گوتری موشریک و هاویه‌ش په‌یداکار پینی ده‌گوتری کافر وه خوینی جه‌لاله وه کوشتاری له‌گه‌ل ده‌کری وه خوینی پاریزراو نیه به‌ موسوئمان و بڕوادار ناوی نابردری، وه‌کو نه‌وه‌ی نیستا خۆمان هه‌لخه‌لاتاندوه له‌ سه‌رده‌می نیمه که‌سینک که‌وا ده‌گوتری وه‌لا کاکه چۆن پینی بلیم بۆ بڕوا چۆن پینی بلیم کافر نه‌وه زۆر گه‌وره‌یه له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌سه‌که نه‌من گویم لی بوو سه‌لاواتی له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری (عليه الصلاة والسلام) لیدمدا که‌سه‌که ده‌یگوت خوا هه‌یه، په‌نا به‌ خوی کو ده‌بی به‌وه‌ی بلین کافر کو ده‌بی پینی بلین بۆ بڕوا، که‌سه‌که نویری ده‌کرد سوننه‌تی چیشته‌نگاوی ده‌کرد که‌سه‌که پرسیار له‌ من کرد ده‌باره‌ی نویری سوننه‌ت چهند پکاهه‌ته وتی شه‌وان کوه و چۆنه، نا نه‌وانه هیچیان له‌ لای نه‌های سوننه و جه‌ماعه نابیتته به‌نگه‌ی نه‌وه‌ی نه‌و که‌سه‌ی نه‌و پرسیاره‌ی ده‌کا ناوا ده‌کا و ناوا ده‌لی پینی بگوتری موسوئمان بڕوادار مادام شیرک و هاویه‌شی گه‌وره یان کوفری هه‌بی یان هه‌لوه‌شیننه‌ره‌وه‌ک له هه‌لوه‌شیننه‌ره‌وه‌کانی نیسلام و بڕوا لی هاتیبیتته جی نه‌وانه به‌ نیجماع گوتراوه له‌ لای نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه، وه جیاوازی و فه‌رق ناخستریته نیوانیان، موسوئمان له‌گه‌لیان رویه‌روو ده‌بیته‌وه جا خوینیان جه‌لال ده‌بی و وه له پاشانه‌که پاریزراو نابی به‌و بیانوه‌ی که بلین نه‌گه‌روابی زۆرینه‌ی خه‌لکی له‌نیو موسوئماناندا به‌ بڕوادار و موسوئمان

حيساب دهبى نهك زۆرينه يان به كافر و موشريك حيساب بى په نا به خوى كه بت و سه نه مى جۇراو جۇر داتاشراوه و نه و سهردهمى ده پهرستين دهبى زور هوشيار و ناگدارين.

وه له پاشان هه لوهسته له سهر نه وهش دهكەين كه نه و فهرموودهى نه و سه حابيه به ريزه گيرايه وه بۇمان كه (نه بو واقيدى لهيشى) (رصى الله عنه) كه فهرمووى له گهل پيغه مبهرى (عليه الصلاة والسلام) ده رچووين بو (حونهين) كه شويني كه له نيوان (تانيق) و (مهككه)، له ويذا كه نه و ده فهرمووى به پيغه مبهريمان (عليه الصلاة والسلام) گوت چۆن موشريك و كافر هكان دارتيكان هه بووه و چه كه كانيان پيوه هه لده واسى به نوميدي نه وهى كه وا به ره كه تدارين و له شهر و جهنگه كانيان سهر كه ون توش دارتيكى بو نيمه دابنى نيمهش چه كه كانمان پى هه لبواسين، جا نه و قسه يان كه وا كرد چاولي كه رى بو كافر هكان، پيغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) فهرمووى ((قُلْتُمْ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ كَمَا قَالَ قَوْمُ مُوسَى اِخْلَعْ لَنَا اِلَهًا كَمَا لِهُم اِلَهَةٌ)) (سورة الاعراف: آية 138) ((انها السنن لتركبن سنن من كان قبلكم)) به هه ر دووى ده خويندريته وه فهرمووى نه وه رينگا و رينبازى نه وانه، نيوه به دنيايه وه نه گهر وابكه ن شويني رينگا و رينبازى نه وانه ييش خوتان ده كه ون وه كو جوله كه و ديان هكان په نا به خوى، كه واته دهبى هوشيار و ناگدار بين ليره دا هه لوهسته ي نه وهى له سهر دهكەين خه كهك دهيكاته بيانوو بو نه وهى ده لى بيانوى نه فامى هه يه بو نه وهى كه شيركى گه و ره و كوفرى گه و رهش كه سه كه كردى پى نابيته موشريك و پى نابيته كافر هه تا حوجهى ته و اوى له سهر نه كرى هيج مهرجيكان بو دانه نايه و به گشتى وا ده ليين، نيمه ده ليين عوزرى شهرى عوزر بو نه وهى كه وا عوزر به جه هل وه بيانوى نه فامى نايه هه يه يان نا نيختيلاف و جياوازي كه و تيته نيوان زانيان له سهردهمى سه له فوه ده توانين بلين هه تاكو ده گاته وه سهر (نيين تيميه) (رحمه الله) و له پاشه و يش و هه تاكو سهردهمى (محمدى كورى عبدالوهاب) (رحمه الله) ده توانين بلين جياوازيه كى نه و تو نيه هه موو پوونكر دنه وه كان له سهر نه وه يه له دين زه و راته وه ناشكرايه وه شيركى گه و ره وه كوفرى گه و ره هه ركه سيك بيكه نه و كه سه پى ده بيته موشريك پى ده بيته كافر نه گهر نه شيزانيبى بيانوى نه زانين ناخوا وه گوئى لى (انا گيريت، له بهر نه وهى نه وه پوونكر ايتته وه له قورناني پيرۆز وه له سونه ته كاني پيغه مبهري دلسۆز (عليه الصلاة والسلام) كه سه كه بيانوى بو نه ماوه ته وه ته نها نه وه ده مينيتن نايه نه گهر كه سه كه تازه بوويته موسولمان نزيك بيه نه وهى كه وا پيشتر كافر بووه نه وا نه و كاتى پييناگوتري نه هلى ته و حيد و موسولمان و بروادارى ته و اوا تا وه كو حوجهى له سهر ده كرى، نه و جه له پاش حوجهى نه گهر وازى هينا له شيرك و كوفره كه ي برواداره موسولمانه موحيده، نه گهر وازى نه ينا و پيداگيري كرد به دنيايه وه نه و كاته موشريكه كافر نه و كاتى خوئنى جه لاله و پاريزراو نيه، جا يان كه سيك له دووره ولات و جيبه كى ژيابى كه زاناو زانستى عه قيد و بير و بر و اوى شهرى له لا دمست نه كه و تبي نه و يش هه ر حيساب نه وهى بو ده كرى، بيجگه نه وانهش كه وا نيكر اهيان له سهر و مهرجه كاني نيكر اهي هاتبته جى كه به ناچارى كوفر و شيركه كه ي بلين به مهرجه شهر عيه كاني نيكر اهي نه و انيش له سهر يان حيساب نيه نه گهر نا نه وى ماوه ته وه نه وانى تر نه و كاته ي كه وا شيرك و كوفرى ناشكرا و گه و ره دهكەن عوزر به جه هليان بو نيه نه وه پاى په سهند و شهر عيه نه و فهرموودهش كه ده كريتته به لگه ي نه وهى هه ر نه وهى تيدايه له سهر وهى هاتبته وه و زانيان دهيكه نه به لگه كه ده ليين نيمه نزيك بووين له كوفر تازه ببويته موسولمان .

وانه‌ی دوازدهیم

پرسیار و وه‌لامه‌کانی بنه‌مای سټیهم بۆمان نه‌گوتبور ده‌یلین و نه‌وجا ده‌چینه سهر شهرح و رافه‌ی بنه‌مای چوارهم به پشٹیوانی خوی گه‌وره، نه‌و پرسیارانه‌ی هه‌ئمانه‌ینجاوه و دهرمان هیناوه له بنه‌مای سټیهم نه‌وانه‌ن:-

پرسیار و وه‌لامه‌کان

یه‌که‌م: خه‌لکی و مه‌ردووم له جوراوجوری په‌رستراوه‌کان چۆن بوون؟

وه‌لام: په‌رستراوی جوراوجوریان ده‌په‌رست، هه‌بووه له پیغه‌مبه‌ران (عليه الصلاة والسلام) ی په‌رستووه هه‌بووه فریشته هه‌بووه پیاوچاکان هه‌بووه جنوکه و شه‌یتانی په‌رستووه هه‌بووه دار و به‌ردی په‌رستووه هه‌بووه خۆرو مانگی په‌رستووه هه‌تا دواپی په‌رستراوه‌کانیان جوراوجور بووه.

دووهم: به‌لگه‌کان له‌سهر جوراوجوری په‌رستراوه‌کانیان له قورنانی پیروژ بینه‌وه؟

وه‌لام: یه‌که‌م په‌رستنی فریشته و پیغه‌مبه‌ران (عليه الصلاة والسلام) خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووی ﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا﴾ (آل عمران آیه: 80) واته: خوی گه‌وره نه‌رک و فه‌رمانی پی نه‌داون که‌وا فریشته‌کان و پیغه‌مبه‌ران (عليه الصلاة والسلام) به په‌رستراو بزانی بیجگه له خوی په‌روهردگاریان بیانکه‌نه شيرک و هاوېه‌ش له‌گه‌ن خودا، یان ده‌فه‌رمووی خوی په‌روهردگار ده‌بارهی پیغه‌مبه‌ر عیسا که ده‌فه‌رمووی ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ (المائدة آیه: 116). واته: خوی په‌روهردگار ده‌فه‌رمووی له‌وکاته‌ی که خودا به عیسا ده‌لی و ده‌فه‌رمووی نه‌ی عیسا کورې مه‌ریه‌م نایا تو به خه‌لکت گوتووه من و دایکم به دوو په‌رستراو بگرن بیجگه له خوی بمان په‌رستن، عیسا‌ش له ولأما فه‌رمووی پاکي و بیگه‌ردی بو تو خوی په‌روهردگار له قسه و شتیکی که بۆمن حه‌ق و ره‌وا نیه بۆم بیکه‌م وه وانیه، نه‌گه‌رواشم گوتبا تو عیلم و زانستیت پی هه‌بوو نه‌ی خوی په‌روهردگار تو نه‌وه‌ی له ناخ و دلی منه ده‌یزانی جا تو نه‌وه‌ی له ناخ و دلمه‌وه‌یه ده‌زانی له نه‌فسمه‌وه‌یه ده‌زانی جا من له‌وانه نازانم که له نه‌فسی تو‌یه، به راستی خوایه تو زور زانی به شته نادیارم‌کان، جا له‌و نایه‌ته‌ی به‌لگه‌ی نه‌وه‌ش ده‌ست ده‌که‌وینت که نه‌هلی سوتنه و جه‌ماعه‌ی ده‌فه‌رموون خوی په‌روهردگار خاوه‌نی نه‌فسه نه‌فسیک که بۆی ده‌وه‌شیتته‌وه بی نه‌وه‌ی نیمه چۆنیه‌ته‌که‌ی نیمه بزانی.

له پاشان به‌لگه له‌سهر په‌رستنی پیاوچاکان خوی په‌روهردگار ده‌فه‌رمووی ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَتَقُونَ إِلَى رَبِّهِمْ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾ (الإسراء آیه: 57).

وه به‌لگه‌ش له‌سهر نه‌وه‌ی که دار و به‌ردیان په‌رستیه ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْمُزَى * وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَى﴾ (النجم آیه: 19-20) وه به‌لگه‌ش له‌سهر نه‌وه‌ی داریان په‌رستیه نه‌وه حه‌دیه‌ی پیغه‌مبه‌ریشه (عليه الصلاة والسلام) که (باوکی واقیدی له‌یثی) (رضي الله عنه) که ده‌گی‌ریته‌وه ده‌فه‌رمووی له‌گه‌ن پیغه‌مبه‌ری (عليه الصلاة والسلام) چووین به‌ره‌و (حونه‌ین) که شوینیکه ده‌که‌وینته نیوان (تالیف) و (مه‌که‌که) ده‌لی نیمه تازه نوئ بووین به کوفر وانا له‌میژ نه‌بوو‌بوو

بېووينه موسولمان، وه موشريك و هاوبه‌ش پيداكاران دار و دره ختيكيان هه‌بوو كه له‌لای دهمانه‌وه و چه‌كه‌كانيان پي هه‌لده‌واسی پي ده‌گوترا (ذات انواط) و اتا خاوم نيشانه و خه‌لات، نيمه‌ش به‌لای داريكي و ا داپوشتين كه گوتمان نه‌ی پيغه‌مبهری خوا (عليه الصلاة والسلام) بو نيمه‌ش (ذات انواط) يك دابتي نيشان بكه تاوه‌كو نيمه چه‌كه‌كانمان پيوه بكه‌ين، ده‌لي پيغه‌مبهر (عليه الصلاة والسلام) له‌وه‌لامدا سه‌ره‌نشتي كردن كه له دواتر ده‌قي فهرمووده‌كه‌ی ده‌ينينه‌وه له وه‌لامی پرسياريكی تر له‌بهر نه‌وه نيمه نيستا نه‌وه‌نده‌ی له‌سهر ناروين، كه‌واته به‌لگه‌يه له‌سهر نه‌وه‌ی موشريك و هاوبه‌ش پيداكاران جار و ه‌بوو پيت و به‌رمكه‌تيان له‌داری و مرده‌گرت يان ده‌يان په‌رستن.

وه به‌لگه‌ش له‌سهر نه‌وه‌ی كه خور و مانگ په‌رستراوه‌ خوی په‌روه‌ردگار ده‌فهرمووي ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ (فصلت آية: 37). واته: له‌به‌لگه و نيشانه‌كاني خوی په‌روه‌ردگار شه‌و و روزه و مانگ و خوره نيوه كړنوش مه‌بن بو مانگ و خور به‌لكو كړنوش به‌رن بو خوی كه نه‌واني به‌ده‌يننه‌وه نه‌گه‌ر نيوه ده‌تانه‌وي ته‌نھا خوی په‌رستن په‌رستشي بو نه‌ نجام بده‌ن، كه‌واته دياره سوژده‌يان دهمرد موشريك و هاوبه‌ش پيداكاران بو خور و مانگ له‌بهر نه‌وه خوی گه‌وره‌ وای فهرموو.

س‌يه‌م: نایا جياوازی په‌رستراوه‌كان هيچ جياوازيه‌ك په‌يدا ده‌كات بو حوكم دان له‌سهر نه‌وانه‌ی كه ده‌يان په‌رستن؟ وه‌لام: نه‌خير هه‌موويان هر هاوبه‌ش برياردمر و موشريك ناوبراون و خوئينيان نه‌پاريزراوه و خوئينيان بو پيغه‌مبهر (عليه الصلاة والسلام) و موسولمانان خه‌لات بووه، وه‌كو خوی په‌روه‌ردگار له‌قورناني پيروزدا فهرموويه‌تی نه‌وانه‌ی شريك و هاوبه‌شي په‌يداده‌كن بيانكوژن و كوشتاريان له‌گه‌ل بكه‌ن، جياوازی نه‌خسته نيوانيان ده‌فهرمووي كه موشريك گوتمان نه‌وه‌ی هر په‌رستراويكي په‌رستې له‌گه‌ل خوی په‌روه‌ردگار به‌موشريك حيسابه، كه‌واته نه‌و نايه‌ته ده‌يگرينه‌وه خوی گه‌وره هر به موشريك ناوی بردينه و نه‌وه‌ی هر په‌رستراويكي په‌رستې هر به موشريك ناوده‌بردري خوی گه‌وره هيچياني لي هه‌لنه‌هينجاوه وه ده‌فهرمووي هر هه‌موويان كوشتاريان له‌گه‌ل بكه‌ن نه‌وانه‌ی كه‌وا موشريك و هاوبه‌ش پيداكاران، خوی گه‌وره ده‌فهرمووي ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً﴾ (التوبة آية: 36) واته: وه نه‌وانه‌ی شريك و هاوبه‌شيان په‌يداكرده‌ شه‌ر و كوشتاريان له‌گه‌ل بكه‌ن.

له پاشان ديننه‌ سهر نه‌وه‌ی فهرمووده‌كه‌ی (باوكی واقيدی له‌يثي) (ر‌صي الله عنه) بينينه‌وه نه‌وه پرسياره‌كه‌يه وه چه‌ند په‌ند و وانه‌يه‌كي لينده‌بينين (باوكیواقيدی له‌يثي) له وه‌لامدا ده‌ليين گوتي له‌گه‌ل پيغه‌مبهری خوا (عليه الصلاة والسلام) دمرچووين به‌ره‌و (خونه‌ين) كه شوينيكه ده‌كه‌ويته نيوان (تانيف) و (مه‌كه‌ه) ی نيمه نزيك و نوي بووين به‌سهرده‌می كوفره‌وه و اتا تازه‌بووين له‌بروا هينان و موسولمانه‌تيمان، هاوبه‌ش بريارده‌ران دار و دره ختيكيان هه‌بوو له‌لای دهمانه‌وه و چه‌كه‌كانيان پي هه‌لده‌واسی پي ده‌گوترا (ذات انواط) و اتا خاوم نيشانه و خه‌لات دپوشتين به‌لای داريكي (تاوگ، تايله) و اتا (نه‌به‌ق) و تمان نه‌ی پيغه‌مبهری خوا (عليه الصلاة والسلام) بو نيمه‌ش خاوم نيشانه و خه‌لات دابتي هه‌روه‌كو نه‌وان (ذات انواط) يان هه‌يه پيغه‌مبهری خوا (عليه الصلاة والسلام) فهرمووي ((قُلْتُمْ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ كَمَا قَالَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ لِمُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ)) (سورة الاعراف آية 138)) و اتا نيوه قسه‌يه‌كتان كرد سويند به‌و زاته‌ی كه‌نه‌فس و گياني منی به‌ده‌سته پيغه‌مبهر (عليه الصلاة والسلام) فهرمووي كه به‌نو نيسرائيل به‌موسای پيغه‌مبهریان گوت تو په‌رستراويك بو نيمه دابتي هه‌روه‌كو نه‌وانه‌ی موشريك و هاوبه‌ش پيداكاران په‌رستراويان هه‌يه، موساش پي گوتن نيوه گه‌ليكي نه‌زان و نه‌فامن،

نه و جا پیغه مبه (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی ((لَتَرْكَبُنَّ سَنَنْ مِّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ)) نیوه دهرپون بهرې و شونې پښیازی نه وانهی له پیش نیوه هاتوون له جوته که و دیان و کافره کان. (سنن ترمزی 2181) (نیام نه حمده 218 / 5) په ند و وانه کانی له و فهرموودهی وهرده گیری :-

یه که م: نه و یه هاوه لانی پیغه مبه (عليه الصلاة والسلام) خوا لیان رازی بیت بهرمو جهنگ و جیهاد دهرپوشتن. که جهنگ و جیهادیش لوتکهی بهرزی نیسلامه و عیبادت و پهرستشکی چاک و له جیه به لام نه و یه ده بیته مایه ی هاو بهشی و هاو بهش دانانه وهرناگیریت ههرکه سینک که بهرمو هدر عیبادت و پهرستشکی بچی یان بیهوی هدر پله و پایه کی به ده ست بینی نه گهر جهنگ و جیهادیش بیت رت ده کړیته وه به سهریدا.

دووم: هه ندی له هاوه لان نه و پرسیاره یان کرد که تازه بوو بوونه موسولمان نریک بوون له سهرده می کوفر. نه گهر نا هاوه لان زانایه کان و نه وانهی تر که له میزبوو بوو بوونه موسولمان وایان نه گوتووه .

سینیم: نه و یه لی وهرده گیری دوو را هیه له سهر کاتی موسولمان بوونی (باوکی واقیدی له یثی) راو بووونی یه که م ده لی له جهنکی بهدر موسولمان بووه و جهنگی (بهدر) ی بینیه کو مه لیک له زانایان وایان گوتووه له وانه (صهنعانی) نه و رایه ی پی په سنده، رای دووم که په سنده و صهحیحتره له هی یه که م ده لین پیش رزگارکردنی (مه که) موسولمان بووه یان نه گهل رزگارکردنی (مه که) موسولمان بووه زورینه ی زانایان نه وه رایانه و نه و هس راسترو په سنده تره (والله اعلم) .

چوارم: نه و فهرمووده یه نابیته به لکه بو نه و یه (عذر به جهل) بیانوی نه قامی و نه زانی ده بیته عوزر و بیانوو بو کافر نه کردنی نه و یه به نه زانین شریک و کوفری گه وره بکه تاوه کو حوجهی له سهر ده گیری، چونکه له دهقی قسه کانی داهاتووه (باوکی واقیدی له یثی) ده لی ((وَنَحْنُ حَدَّثَاءُ عَهْدٍ بِكُفْرٍ)) نیمه نریک و نوی بووین به کات و سهرده می کوفره وه، جا زانایانی نه هلی سونه و جهماعه یه ک دهنگن له سهر نه و یه که نه و یه شریک و کوفری گه وره و ناشکرا بکات تازه بوو بوو یته موسولمان تا کو دوی بیانوو و برینی نه زانین و حوجه له سهر کردنی پی ناگوتری کافر و خوینی جه لان ناکری، به لام که حوجهی له سهر کرا بیانوی برا له پاشتر پی ده گوتری کافر و بی بروا وه خوینیشی جه رام نامینیته وه وه به فیرو ده چی و له پاشانه که له کاتی نه و شریک و هاو بهشییه ی نه گهر حوجهشی له سهر نه کرابی هدر پی ناگوتری موسولمان و مو حید و خوا به یه کگر، به لکو ناوی دهردری به مشریک.

وه وه لامینکی تر نه و یه که هاوه نه کان نه و یه گوتیان وه سیله و نامرازی شریک بووه له لای هه ندیک له زانایان به لکو هاو بهشی و شریک نه بووه خودی هاو بهشی و شریکه که ی نه گرتو ته وه ته نها پرسیاریان دهرباره ی کردوو و نه نجامیان نه دا و نه یان کرد و بروایان وانه بوو، پیغه مبه ریش (عليه الصلاة والسلام) له سهر پرسیاره که یان سهرزه نشتی کردن و وه قه ده غه ی کردن نه و انیش وازیان هی نا له پرسیاره که یان و په شیمان بوونه وه و نه نجامیان نه دا .

جا نه و نه دهمان دهره ی نا بوو له پرسیار و وه لامه کانی بنه مای سینیم ، جا ده چیننه سهر شرح و راقه ی بنه مای چوارم.

بنه‌مای چوارهم

القاعدة الرابعة: أَنَّ مُشْرِكِي زَمَانِنَا أَغْلَظُ شُرَكَاءَ مِنَ الْأَوَّلِينَ، لِأَنَّ الْأَوَّلِينَ يُشْرِكُونَ فِي الرَّخَاءِ وَيُخْلِصُونَ فِي الشَّدَةِ، وَمُشْرِكُو زَمَانِنَا شُرَكَاهُمْ دَائِمًا فِي الرَّخَاءِ وَالشَّدَةِ. **وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ}** (العنكبوت آية: 65).

ددهرمووی ﴿أَنَّ مُشْرِكِي زَمَانِنَا أَغْلَظُ شُرَكَاءَ مِنَ الْأَوَّلِينَ، لِأَنَّ الْأَوَّلِينَ يُشْرِكُونَ فِي الرَّخَاءِ وَيُخْلِصُونَ فِي الشَّدَةِ، وَمُشْرِكُو زَمَانِنَا شُرَكَاهُمْ دَائِمًا فِي الرَّخَاءِ وَالشَّدَةِ﴾ ددهرمووی هاوېش په‌یداکارانی سهردهمی نیمة تونتر و خراپترن له شيرك و هاوېشي له هاوېش په‌یداکارانی پيشين و سهره‌تای سهردهمی پيغه‌مېهر (عليه الصلاة والسلام)، چونکه به‌راستی نه‌وانه‌ی پيشين و سهردهمی پيغه‌مېهر (عليه الصلاة والسلام) شيرك و هاوېشيان ده‌کرد له‌کاتې شينه‌ی و فره ژيانی و ژيان خوشی به‌لام په‌کلاده‌بوونه‌وه بو‌خوای و تهنه‌ها هاواری خويان ده‌کرد و نيخلاصيان ده‌بوو وازيان ده‌ينا له شيرك و هاوېشي له‌کاتې تهنه‌شه و ناخوشي و زحمه‌تی، به‌لام موشریک و هاوېش په‌یداکارانی سهردهمی نیمة شيرك و هاوېشيه‌کيان به‌رده‌وامه له‌کاتې شينه‌ی و خوشی وه له‌کاتې توندي و ناخوشي و تهنه‌شه‌ی، ﴿وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ}﴾ (العنكبوت آية: 65). واته: خوای په‌رومردگار ددهرمووی نه‌گهر سواری که‌شتی بووبان هاواری خويان ده‌کرد کاتيک شه‌پول ليی ددهان يکلاده‌بوونه‌وه بو‌خوای شيرك و هاوېشيان نه‌نجام نه‌ده‌دا که بزگارمان ده‌کردن و ده‌چوونه وشکاني ده‌ستيان ده‌کردموه به شيرك و هاوېشي.

به‌لام موشریکه‌کاني سهردهمی نیمة نه‌گهر نيمة‌ش سهرنجيان بده‌ين له‌کاتې ناخوشي و تهنه‌شه‌کانيش هانا و هاوار ده‌بن په‌نا به خوای بو‌مردووه‌کان بو‌گوره‌کان بو‌شينه‌کان بو‌جنوکه و شه‌يتان هانا و هاوار نابهن بو‌خوای په‌رومردگار، هر ده‌لين غه‌وسه‌که‌ی مال له به‌غداي له هانامان و مره پيره فلان له هانامان و مره نه‌ی فلانه مه‌رقه‌د نه‌وم له‌سهر بي نه‌گهر بزگارم بکه‌ی په‌نا به خوای نه‌وانه هه‌موو شيرك و هاوېشيه بو‌خوای په‌رومردگار و قه‌بول ني، جا لي‌رمه‌دا ده‌گه‌ينه سهر نه‌وه‌ی که خوای گه‌وره ددهرمووی نه‌من نه‌و کرده‌وانه‌ی که شيرك و هاوېشي تي‌دابی قه‌بولم ني و په‌تکراويه به‌سهر خاوه‌نه‌کانيان، ددهرمووی له فهرمووده‌یه‌کی قودسی که پيغه‌مېهر (عليه الصلاة والسلام) فهرموويه‌تی خوای گه‌وره ددهرمووی ((أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءَ عَنِ الشُّرْكِ مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشُرْكَهُ)) (مسليم 2985) نه‌بو هوپه‌يره (رضي الله عنه) رپوايه‌تی کرديه ددهرمووی (من ده‌وله‌م‌ندم له شيرك و هاوېشي که بوم نه‌نجام بدری هه‌ريه‌ک کار و کرده‌ويه‌کی کرد جگه له‌مني کرده شه‌ريک و هاوېشي له‌گه‌ن من کار و کرده‌ويه‌که‌ی و شيرکه‌که‌ی و هه‌مووی وه‌لا ده‌ني‌م و په‌تده‌که‌مه‌وه و نامه‌وی و ليی وهرناگرم).

جا ده‌بی ناگه‌دار بین نه‌گهر شيرك و هاوېه‌شی بکه‌ین عیبادت و په‌رسته‌شه‌كانمان قه‌بوڼ نابیتن جا خراپی نه‌وانه‌ی که نه‌سهرده‌می خوی شيرك و هاوېه‌شیان نه‌سهرده‌می (شیخ محمدي كورې عبدالوهاب) (رحمه الله) ده‌کرد ده‌توانین بلیین نه‌ دوو خالی‌دا توندتر و خراپ‌ترن، نه‌وانی سهرده‌می نیمه‌ش له‌گه‌ل هی به‌راورد به‌ سهرده‌می پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام).

خالی په‌که‌م له‌کاتی خوشی و ناخوشیدا نه‌وانه‌ شيرکی ده‌که‌ن هی سهرده‌مه‌کانی نیمه‌ و سهرده‌می (شیخ محمدي كورې عبدالوهاب) (رحمه الله)، نه‌وان ته‌نھا له‌کاتی خوشیه‌کاندا شيرکیان ده‌کرد له‌کاتی ناخوشیدا نه‌یان ده‌کرد وه‌ خالی دووهم نه‌وانه‌ی ده‌یان په‌رستن و ده‌یانکه‌نه‌ شيرک و هاوېه‌ش نه‌سهرده‌می (شیخ محمدي كورې عبدالوهاب) و سهرده‌می نیمه‌ش به‌راستی خه‌لکه‌ خراپه‌کانن زیناکاره‌کانن تاوانباره‌کانن شه‌یتان و جنوکه‌ شه‌یتانیه‌کانن به‌لام نه‌وانه‌ی نه‌سهرده‌می پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) ده‌کرانه‌ شيرک و هاوېه‌ش هه‌رچه‌نده‌ نه‌وه‌ بیانوو نیه‌ هه‌ردووکیان هه‌ر به‌شيرك نه‌ قه‌لهم ده‌درین وه‌ خاوه‌نه‌کانیان هه‌ر موشريک‌ن به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌ی دا په‌رستراوه‌کانی نه‌وان پیاوچاکه‌کان بوون یان پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) بوون یان فریشته‌کان بوون له‌به‌ر هه‌ندی شيرك و هاوېه‌شی سهرده‌می (شیخ محمدي كورې عبدالوهاب) (رحمه الله) و سهرده‌می نیمه‌ توند و تیزتر و خراپ‌تره‌ نه‌هی سهرده‌می پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام).

جا له‌و بنه‌مایه‌ی که‌واته‌ تیگه‌یشتین نه‌وه‌ و ده‌ده‌گیری هاوېه‌شی مه‌زن و ناشکرا نه‌گهر هه‌رکه‌سیک بیکات مه‌گهر به‌ ناچاری و مه‌رجه‌کانی ناچاری و نیکراهی لی بیته‌جی یان تازه‌ هاتبیته‌ ناو نیسلام و یان که‌سی زانا و زانستی عه‌قیده و بیروبوړوای ده‌ست نه‌که‌وتبیټ و دووره‌ ولات و دووره‌ ده‌ست بوو بیټ نه‌وشتانه‌ نه‌وانه‌ بیانوو بۆ نه‌وه‌ی هه‌تا حوججه‌ی نه‌سهر نه‌کری پیی ناگوتري کافر و نه‌گهر پیی بگوتري موشريک وه‌ پیی نه‌گوتري موحید و خوا به‌یه‌کگر وه‌ خوینی جه‌لال نابی، به‌لام جگه‌ نه‌وانه‌ی نه‌و بیانوو ده‌یان هه‌یه‌ هه‌که‌سیک شيرك و هاوېه‌شی گه‌وره‌ و مه‌زن یان کوفری گه‌وره‌ و مه‌زن و ناشکرا بکا نا نه‌و که‌سه‌ پیی ده‌گوتري موشريک و کافر بیانوو نه‌فامی و نه‌زانینی لی و ده‌رناگیریټ و وه‌ عیبادت و په‌رسته‌شه‌کان به‌سهریدا رت ده‌کریته‌وه‌ جا نه‌گهر جه‌یش بکا عومره‌ش بکا نویژیش بکا زه‌کاتیش بدا وه‌ نه‌ پاشانیش هه‌موو قورنانی له‌به‌ری هه‌ر کاریکی خیر و چاکه‌ی تر بکا چونکه‌ شيرك و هاوېه‌شی کار و خیره‌ چاکه‌کان و عیبادته‌کان هه‌لده‌وه‌شینیت‌وه‌، جا له‌ کوټاییه‌که‌یدا پرسیار و وه‌لامه‌کانی بنه‌مای چواره‌م ده‌خه‌ینه‌ ووو ته‌نھا دوو پرسیاره‌ .

پرسیار و وه‌لامه‌کان

یه‌که‌م: هاوبه‌شی په‌یداکارانی سهرده‌می پیغه‌مبه‌ر (علیه الصلاة والسلام) له‌گه‌ل سهرده‌می (محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) و سهرده‌می نیمة جیاوازیان چیه وه کامه‌یان خراپتر و توندتره ؟

وه‌لام: هی سهرده‌می (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) و سهرده‌می نیمة خراپتر و توندتره له هی سهرده‌می پیغه‌مبه‌ر (علیه الصلاة والسلام)، له‌بهر نه‌وه‌ی نه‌وانه‌ی سهرده‌می پیشان و سهرده‌می پیغه‌مبه‌ر (علیه الصلاة والسلام) له‌کاتی شینه‌یی و زیان خو‌شی و فره‌وانی هاوبه‌شیان نه‌نجام ده‌دا به‌لام له‌کاتی ناخو‌شی و ته‌نگه‌شه‌یی یه‌کلاده‌بوونه‌وه بو‌خوای په‌روه‌ردگار و شیرک و هاوبه‌شیان نه‌نجام نه‌ده‌دا، به‌لام هی سهرده‌می نیمة و سهرده‌می (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) له‌ه‌ردوو کاته‌کان له‌خو‌شی و ناخو‌شی شیریک بریارده‌دن و شیرکی ده‌کدن، به‌نگه‌ش له‌سه‌ری نه‌وه‌یه که خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووی ﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ (العنکبوت آیه: 65). یان خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووی ﴿وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ﴾ (لقمان آیه: 32). نه‌وانه‌ش به‌نگه‌ن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا کافر و موشریکه‌کانی کون له‌کاتی فره‌حناهی و خو‌شی دا شیرک و هاوبه‌شیان ده‌کرد وه له‌کاتی توندی و ناخو‌شی و ته‌نگه‌شه‌یی دا پرویان ده‌کرده خوای و وا‌زیان ده‌ینا له شیرک و هاوبه‌شی،

وه نه‌و په‌رستراوانه‌ی ده‌په‌رستراش له‌سهرده‌می (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) و سهرده‌می نیمةش خراپترن له‌و په‌رستراوانه‌ی که ده‌په‌رستراش له‌سهرده‌می پیغه‌مبه‌ر (علیه الصلاة والسلام) چونکه هی سهرده‌می پیغه‌مبه‌ری (علیه الصلاة والسلام) یان پیغه‌مبه‌ران (علیهم الصلاة والسلام) بو‌وه یان فریشته‌کان بو‌وه یان پیاوچا‌کان بو‌وه به‌لام هی سهرده‌می (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) و سهرده‌می نیمة نینسان و مرقه‌ دزو خراپ و زیناکار و خوین‌ریژ و به‌درموشت و ته‌نانه‌ت موشریک و کافر و جنوکه‌ی شه‌یتانی و شه‌یتان ده‌په‌رستری‌ن که نه‌وه‌شیان خالیکی تره له‌وه‌ی که‌وا نیشان ده‌دا موشریک و هاوبه‌ش په‌یداکارانی سهرده‌می (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) و سهرده‌می نیمة خراپتر و توندترن له هی سهرده‌می پیغه‌مبه‌ر (علیه الصلاة والسلام).

دووم: نه‌وه‌ی هاوبه‌ش له‌گه‌ن په‌رستش بکات نایا په‌رستنه‌کانی ئی وهرده‌گیری یان نا ؟
 وه‌لام: هاوبه‌ش په‌رستش و عیبادته‌کان به‌تال ده‌کاته‌وه و خاوه‌نه‌که‌ی ده‌ست به‌تال ده‌مینیتته‌وه نه‌گه‌ر نوێژ بکات و
 پوژیش بگریت و جه‌جیش بکات و عومره‌ش بکات ته‌نانه‌ت هه‌موو قورنانشی له‌به‌ر بی نه‌وه به‌دنیاایه‌وه موسولمان نیه
 و پڕوادار نیه و ئیی وهرناگیری و به‌سه‌ریدا رت ده‌گریته‌وه، که له بار و زروقه‌کانی نه‌مرۆی ئیستای ئیمه‌دا
 په‌نا به‌ خوای گه‌وره‌ جاروایه‌ پشتگیری کردنی کافر و موشریکه‌کان ئیسلامه‌تیت ئی هه‌نده‌وه‌شینیتته‌وه وه هه‌ر کار و
 عیبادته‌کی تر بکه‌ی نه‌وه نه‌وکاتی لیت وهرناگیری و به‌سه‌رت داده‌دریته‌وه.
 با ئیی هوشیار و ناگاداربین نه‌و بنه‌مایانه‌ ئیی تی بگه‌ین له شێرک و هاوبه‌شی خۆمان دوور بجه‌ینه‌وه خۆمان بکه‌ینه
 خاوه‌نی خوا به‌یه‌کگرتن و ته‌وحید به‌تکو خوای په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر ئیسلام و پڕوا بمان ژییینی وه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی بمان
 مرینی وه له‌سه‌ر بیروپروایه‌کی که به‌خۆی پی‌ پازیه‌ زیندوومان بکاته‌وه .

وَصَلِّ اللَّهَ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ